

1

3

KDO, KDY A JAK

Barbershop, který otevírá své dveře všem. Ať už muži nebo ženy, v tomto barbershopu platí za stříh a péči všichni stejně. První provozovnu otevřela Alex V. roku 2012 v Londýně a od té doby bojuje na mediální, nadnárodní, a především osobní úrovni za rovnoprávný přístup a férové ceny. V roce 2017 zamířil tento koncept i do Prahy.

Od malička sledovala práci s nůžkami v kadeřnictví, kde pracovala její matka. Rozhodla se však vydat jinou cestou, odjela do Londýna a začala pracovat v kanceláři. Po patnácti letech ji rodinná tradice stejně dostihla a založila si barbershop, tedy typicky mužské kadeřnictví. V něm však probořila pravidla a začala nakrátko stříhat i ženy.

listopad 2017

Objevila jsem Alex a barbershop úplně náhodou. Projíždím Facebook a najednou na mě vykukne placená reklama. Barbershop pro muže i ženy v Praze na Žižkově. Otvírám jejich webovky. Něco málo si přečtu. Sjedů pár fotek. Na Facebooku toho moc nemají. Chci to vyzkoušet. Najedu na rezervační systém. Vyberu si den a hodinu.

léto/podzim 2018

S Alex jsme navázaly pracovní spolupráci. Po několikáté návštěvě, kdy mě stříhala, se z naší konverzace dozvěděla, že natáčím a stříhám videa pro různé klienty. „No jasně, já si myslím, že focení by nebyl problém. Teda, jako nefotím, ale natáčím i na foťák, takže...“

KONVERZACE MICHAELA M. + ALEX – PRÁCE

09. 11. 18 15:40

Michaela M.: Zdravím vás, chtěla bych vás požádat o radu či doporučení. Moje přítelkyně je kadeřnice a ráda bych ji překvapila novým stříhacím strojkem na vlasy. Mohla byste mi prosím nějaké doporučit, například, který používáte vy? Moc vám děkuji a omlouvám se za netradiční dotaz. Hezký den, Michaela

10. 11. 18 8:09

Alex V.: dobry den, tak to je ale krasny dotaz. Ten nejlepsi strojek co je dnes na trhu je Wahl Senior Cordless. S nim jsem nejvice spokojena a hodi se krasne do mojich malych rukou, pritom je silny a vydrzi. <https://www.strihacistrojky.cz/1671-wahl-cordless-senior.html> Snad udela vasi pritelkyni radost. Moc ji pozdravuji, mejte krasny den. Alex

10. 11. 18 8:14

Alex V : a pokud je sikovna a hleda praci tak ja hledam sikovne ruce

Kristýna nastupuje do práce, stříhá po boku Alex

DISK

25. 10. 2018

Eliška: Dobrý den, měla bych ještě jednu praktickou technickou prosbu, bylo by možné zajistit externí disk, kam bych zálohovala veškeré naše data natáčení?

26. 10. 2018

Alex: Ano určitě. Asi co největší, že?

EMAIL OD ALEX

9. 7. 2019, 22:29

Alex V.:

Zdravim vas vsechny,

Na Prague Pride budeme podporovat <https://www.facebook.com/jsmefer/> organizaci, která podporuje manželsví pro vsechny, Kristyna, která ted uz nejede na dovolenou v tomto terminu, prisla s necim novym, jak bychom mohly toto strihaci Pop-Up vylepsit a zviditelnit se.

A to nejen to. Je to napad, ktery bude to mit predehru v obchode, kterou bychom natocily na video a poslaly JsmeFer.

Vim ze je to trosku na rychlo a ze moc casu nezbyva. Hlavni je, ze na Pride jdeme a nic se nezmeni. Jen hrozne moc vylepsi. Ja jsem z toho napadu nadsena a myslim si, ze to bude BOMBA. Jeste nikdo nic takoveho neudelal.

Rada bych vas vsechny svolalala tento tyden na 30min schuzku, kde bychom si vsechno rekly.

Navrhuji termíny:

Kdykoliv rano pred 10.30h nebo potom po 19h kazdy den krome patku.

Prosim, odpovezte vsem do emailu, ktere dny jsou pro vas vyhovujici.

Tesim se na vas,

Alex

SCHŮZKA V BARBERSHOPU

Plánuje se natočit krátký video, který má trochu nalákat lidi, co přijdou na Prague Pride, aby se nechali zadarmo ostříhat na Střeleckým ostrově a podpořili tímhle gestem „manželství pro všechny“. Má to být malý pop-up stánek. Alex a Kristýna budou stříhat pouze strojkem. Jasně, že z mnoha důvodů. Je to praktický, žádný složitosti, co by mohly nastat, kdyby stříhaly nůžkama. Lidi by si začali vyměřet a chtěli upravovat svoje účesy, a ve výsledku by se třeba ani tolik zákazníků neprostrídalo. Takže rychle, efektivně. S nápadem přišla Kristýna. Stříhání na Střeleckým ostrově v průběhu pražského Pridu. Pouze strojkem, a s variací několika nástavců. Aby to bylo hravější, tak si zákazníci mohou vytočit na „Kole štěstí“ nástavec, který se použije. Dalším z gest je možnost nechat si na hlavu vyholit hashtag ve znamení podpory celého projektu. Je to pěkná myšlenka. Fajn nápad. V rámci Prague Pride oživení, a navíc i pěkný PR pro kadeřnictví obecně. Naplánovala se na ráno schůzka v kadeřnictví, kde se sešli všichni, co pro Alex pracují. Alex, Kristýna, Alena - ta občas fotí v salonu (fakt jen sporadicky) a Sára - stará se o PR barbershopu, a mimo jiné propojuje barbershop s Lush. Já, která natočí a sestříhá video.

Píšu si s kamarádem D.

13. 7. 2019

Eliska: Ta schuze je narocna :D lesby si jedou kzda svoje, cely v hadkach D: kadernice? :D

Eliska: Jojo schuzka o 5 holkach a kazda ma svuj nazor

Eliska: Ja jdu ted vymyslet nejakou nabijeci zpravu pro tu Kristynu co prisla s tim napadem pro spot, myslim ze je z toho zbytecne spatna a zbytecne. cely rano bylo fakt nejaky ze se vsichni minuly D: jakoze to nekomu prijde zbytecne?

Kristýna nervózně stojí se zápisníkem v ruce, kam si sepsala celou myšlenku nápadu. Alex po ní pokukuje a vyzývá, aby nám to přečetla. Sára sedí v kadeřnickým křesle a potutelně se usmívá, čeká

co bude. Jako poslední dorazí Alena, která se moc omlouvá za zpoždění a otevírá sadu makronek z Paula, které nejspíš koupila po cestě. „Vemte si,“ usmívá se. Já celou situaci pozoruju a cejtim, jak je to celý nervózní.

Alex: „No, Kristýno, tak nám to celý řekni, teď když jsme tady všechny.“

Kristýna: „Ale vždyť už jsem vám to říkala, zdá se vám to blbý? Nebo já nevím...“ Je nervózní, a jako jediná se pohybuje po salonu. Neví, co se sebou.

Alex: „Né, je to super, jen, že teď jsme tady konečně všichni, tak to převyprávěj, nebo to přečti, ať každé ví,“ Alex se jí snaží podpořit a namotivovat. Kristýna si sundá brejle s výrazným, černým obroučkama a promne si kořen nosu. Zase je nasadí, nejspíš po chvíli zase sundá.

Koukám na Alenu, sedí ob jedno kadeřnický křeslo vedle Sary. Sára kouká na mě, na Alex, na Kristýnu, a moc nechápe. Postupně celý nápad nakousne Alex a Kristýna doplňuje chybějící informace. Sára do toho vstoupí a upozorňuje na praktické věci, které jsou pro PR obecně důležité. Na co myslet, co asi funguje, co fungovat nejspíš nebude, co je efektivní, a co naopak může nápadu spíš ublížit. Kristýna se bouří a nechápe vůbec logiku věci, proč má jako Sára tendenci z toho dělat takovou nafouklou bublinu, když to může být prostě jen - jednoduchý. Obhajuju Sary podněty. Souhlasím s ní. Alex nám poté dává taky za pravdu. Kristýna je rozčilená, a má pocit, že jdou všichni proti ní. Že se z jednoduchý, jasný, a hezký myšlenky stal nějaký reklamní kalkul. Snažíme se ji přesvědčit o opaku. Má skoro slzy v očích. Je toho na ní moc. Asi si připadá, že je nepochopená a jde ven před salon kouřit. Vydává se za ní Sára a Alex. Já pujdu v zápětí taky, ale předtím se usměju na Alenu a zeptám se: „Ty nekouříš, vid’?“ Usměje se. „Nene, nekouřim, ale pujdu ven s váma.“

Stojíme před salonem v polostínu činžáku. Kristýna se Sárrou se do sebe pustí a Alex se snaží situaci uklidnit. Bohužel, asi není na takovýhle extempóre zvyklá, takže působí nejistě. Sára típne cigaretu se slovy: „Dobrý teda, já udělám svoji práci, co si myslím, že mam udělat, odkomunikuju to s lidma z Pridu a Jsmefér a dám vám vědět.

Nemam čas tady tohle takhle dál řešit. Mam na to svuj názor, takže prostě udělám svoji práci. To je to, co pro vás můžu udělat. Takhle řešit mě to fakt nebaví a nemam čas.“ Kristýna je nasraná. Zapaluje další cigaretu. Možná ji jí zapaluju dokonce já. Protože vidim, jak šátrá po kapsách a nic nenachází. Říkám Alex, že teda víme co a jak, a že se dohodneme, jakej den přesně přijdu natáčet.

Kouknu na Kristýnu. Kouří. Má vykulený oči, a snad zase slzy na kraji. Udělám něco, co obvykle nedělám: „Týno, to bude v pohodě, vždyť to zvládneme. Bude to fajn.“ Jdu k ní a obejmu jí. Působí to trochu kostrbatě a nervózně. „Jó, vždyť jó, já jsem dobrá, mě nic není, mě jen naštvalo, že Sára z toho dělá něco reklamního, složitýho...“ „Já vim, ale bude to dobrý.“ Usměju se a odcházím.

Zprávy s D. pokračují

Eliska: Nee to ne, jen ze kazdej tam ma nejakou pozici a vnima to z ty svy perspektivy a nechape pak smysl jiny. tady byl hlavni spor mezi tou tynou a sarou (ktera resi pr) a kristyna je spis takova punk a nechce si pripustit tu masinerii toho jak by to melo fungovat a nechce se ji jet podle toho jak by se melo aby to bylo funkcní.a tak dale. no :) ale asi to bude ok

Eliska: Je to jeste slozitejsi v tom, ze ta kristyna asi jeste nemela jeste oficialni coming out takže ji na tom hrozne zalezi a aby toho nebylo malo, dnes ma samozrejme menstruaci :D takže spousty emoci D:boze to zní jako problemy ze sexu ve meste! super 😊

Eliska: Ty dve kadernice si mali oholit hlavu tim se ma vytvorit start kampane a takže tam padly veci jako Kristyna: No Saro a tak ty to taky podporujes ne takže si tu hlavu taky oholis ne?, Sara (co ma vlasy asi po prsa :D) : no tak to jdi do prdele Takze jak pises, sex ve meste A jeste te asi pobavi takovej dobre komedialni prvek, K vymyslela ze tam bude nejaky kolo stesti - ze ti tam padne kolika milimetrovej strojek se vezme, ale zacina ce asi na centimetru tak rikala ty Sare ze treba ji nepadne to nejhorsí :D ta sla hned kourit D:a kdy to ma vsechno probehnout? jdes do toho i ty?

Eliska: Uvidim jak na tom budou, kdyz to bude hodne nestastny, tak do toho pujdu taky. melo by se natakct asi do tydne jestli to vsechno projde a vyvrcholit to ma na Pridu. No bohr je 9 tak pride asi taky 9-10 nejak kolem toho.

PO NATÁČENÍ SPOTU

21. 7. 2019

Natáčení proběhlo v pohodě. Byla to i sranda. Alex s Kristýnou byly trochu nervózni z mluvení na kameru. Hlavně Alex. Jelo se na xtý pokus, než z ní vypadly potřebný informace, který se mají dostat veřejnosti, ale to je přirozený. Bylo to fajn Aby podpořily kampaň naplno, oholily si hlavy na minimum milimetrů. Kristýna to měla horší. Padlo její mikádo, co měla asi po bradu. Neobešlo se to bez povídání kolem a spoustu slov typu: „Ty vole, já to nedám... já to asi nezvládnu... fakt musím?“ Smích. A následujících několik dnů probíhaly úpravy a stříh videa. Původně se myslelo, že k tomu Kristýna namluví nějaký povídání.

[22. 07. 19 17:15:34] EH: Týno jeste k tomu nahravani zvuku, idealne nejaka nejvic zabýdlena místnost nebo zaplnenej prostor, aby se to moc neodrazilo :) ale to si poradis/poradíte uvidis jak se uslysis ve sluchatkach
[22. 07. 19 17:26:24] Tyna Barbershop: Skvele moc dekuju Elisko 🥰🥰
[22. 07. 19 17:37:05] EH: Neni prece za co. Dnesek byl fajn a fakt ti to sekne 🥰❤
[22. 07. 19 17:42:16] Tyna Barbershop: Oh dekuju, to potěší 🥰snad jen si zvyknout 🤔🥰

Po pár dnech vyzvedávám v kadeřnictví Zoom (audio rekordér), který jsem tam nechala Kristýně.

[26. 07. 19 14:37:36] EH: Tyno vzdyt na tom nahravadle nic noveho neni 🥰mam tam jen zvuk který se delal při natacení
[26. 07. 19 14:39:43] Tyna Barbershop: 🥰🥰🥰
[26. 07. 19 14:40:05] Tyna Barbershop: Tak to uz asi neresme? Technika a my dve s Alex nejdou dohromady.
[26. 07. 19 14:40:08] Tyna Barbershop: 🥰🥰
[26. 07. 19 14:40:34] Tyna Barbershop: Poslu ti text a udelala by si titulky k tomu? Nebo to zkusila natpcit ty?
[26. 07. 19 14:40:41] EH: Nee tak to je ale hrozna skoda:(
[26. 07. 19 14:40:43] Tyna Barbershop: Ja do nedele nemuzu nic ted 🥰
[26. 07. 19 14:41:03] Tyna Barbershop: Nebo zkusim na telefon to nahrat?

[26. 07. 19 14:41:06] EH: Nenamluvis to doma do diktafonu?
[26. 07. 19 14:41:28] Tyna Barbershop: Diktafonu? 🥰
[26. 07. 19 14:41:47] Tyna Barbershop: Staci ti zitra?
[26. 07. 19 14:41:50] EH: Joo to byva na mobilech :) nebo by sis stahla aplikaci diktafon
[26. 07. 19 14:41:59] Tyna Barbershop: Hlavne nestrwsujme s tim alex
[26. 07. 19 14:42:16] EH: V pohode, staci. Ja taky jeste resim jiny veci, takze dnes bych s tim videem moc neudelala
[26. 07. 19 14:42:20] Tyna Barbershop: Ok stahnu a namluvim

Nakonec to bylo nepoužitelný, špatná kvalita zvuku a celkově to nepůsobilo dobře.Takže se pod video dala jen hudba a pracovalo se s nim dál. Kristýna netrpělivě čekala na výsledek.

[28. 07. 19 20:45:38] Tyna Barbershop: Tak jak to jde? 🤔🥰
[28. 07. 19 20:45:50] Tyna Barbershop: Ja jsem uplne v ocekavani 🥰🥰
[28. 07. 19 23:32:17] Tyna Barbershop: Natahujeeee meee. 🥰🥰
[28. 07. 19 23:33:17] Tyna Barbershop: Myslis ze pujde nejak potom dostat ty videa vsechny? Nejde to hodit dp mensiho formatu, tak aby jsem si to mohla ulozit na svuj disk? 🥰

[28. 07. 19 23:45:50] EH: :D zitra vecer kdyz to bude prezentovatelny, nasdilim jak jsem na tom a jinak ty videa jsem natahla na ext. Disk co kupovala alex uz kdysi kvuli zaloze fotek. tusim ze streda/ctvrtek jdu na strihani, tak bych to vzala)) a nejak si to budete mlct vse v klidu pretahnout
[28. 07. 19 23:51:13] Tyna Barbershop: Ach, az zitra vecer? 🤔🥰🥰🥰 Je to hodne tezky dat to dohromady? 🥰
[28. 07. 19 23:51:22] Tyna Barbershop: Ok super.
[28. 07. 19 23:54:55] EH: Ja delam paralelne jiny veci))
[28. 07. 19 23:55:31] Tyna Barbershop: Chapu, jen jsem nervozni. 🥰 Porad jsme to nikomu nerekla, cekam na reakce az po videu 🥰🥰
[28. 07. 19 23:56:12] EH: Jo takhle, vzdyt te museli videt? 🥰
[29. 07. 19 0:02:23] Tyna Barbershop: Neviděli, rodice ne. 🥰🤔

[29. 07. 19 0:02:49] Tyna Barbershop: A dneska me videla kamaradka... Nejak nebyl cas tenhle tyden 🥰
[29. 07. 19 0:03:13] Tyna Barbershop: Katolicke rodine ani moc takové veci ukazovat nechces.
[29. 07. 19 0:04:23] EH: Tak to jsi dobre schovana 🥰✂️
[29. 07. 19 0:47:41] Tyna Barbershop: Naďa Válová - Krev a šroubky
[29. 07. 19 0:48:04] Tyna Barbershop: Inspirace 🥰🥰🥰 ty je hlas.preju sladke sny 🥰

[29. 07. 19 16:03:27] Tyna Barbershop: Jsi sikovna 🥰 mas moji plnpu důvěru, jen uprimne kdyz jsem koukala na ty videa cele tak je to fakt strasna komedie. 🤔🤔🤔🤔
[29. 07. 19 16:06:27] EH: Ok budu to brat spis min seriozne a vic hrave)

[29. 07. 19 16:06:50] EH: Trochu „blbost“ co lidi snad chytne :) prave proto ze blbost, jestli vis jak to myslim
[29. 07. 19 16:22:33] Tyna Barbershop: Prave, musi to byt trochu „jednodušší“ lidi si někdy bohužel stojí na vedení 🤔🤔🤔

[29. 07. 19 16:36:48] EH: Dobryy prvni hrubej strih ma cca 25 min, zejtra bude radikalni strih uz v necem prezentovatelnym snad :) ted je zbytecny to jeste ukazovat
[29. 07. 19 16:50:29] Tyna Barbershop: Aaaaa taakze jeste ne??? 🥰🥰🥰🥰🥰 A zitra uz??? 🤔🥰🥰🥰🥰🥰🥰🥰🥰

[29. 07. 19 16:51:45] EH: Nezlob Tyno 🥰🌈!
[29. 07. 19 16:57:29] Tyna Barbershop: <příloha: 00000174-VIDEO-2019-07-29-16-57-29.mp4> - Mrkající Kristyna v podprsence -
[29. 07. 19 17:01:22] EH: Neda se verit mrkající Tyne v podprsence! 🥰🥰🥰🥰🥰

[29. 07. 19 17:10:02] EH: <příloha: 00000176-VIDEO-2019-07-29-17-10-02.mp4> Eliška v retro filtru upíra
[29. 07. 19 17:10:15] EH: Trochu retro odpoved

A naše konverzace mezitím pokračovala a začala se ubírat jiným směrem, než čistě pracovním.

PRÁCE JDE STRANOU

[30. 07. 19 9:36:49] Tyna Barbershop: Dobre ranko 🍷
[30. 07. 19 10:01:28] EH: Dobry den 🥰
[30. 07. 19 10:06:19] Tyna Barbershop: Jaky mas den?
[30. 07. 19 10:07:48] EH: Od rana rozlitanej :/ takze jsem celkem otravena. ale jeste doufam, ze se to prehoupne do neceho lepsiho :) co tyty? Ponocovala jsi?
[30. 07. 19 10:11:25] Tyna Barbershop: <příloha: 00000182-VIDEO-2019-07-30-10-11-25.mp4> Ksichtící se Kristýna v autě
[30. 07. 19 10:12:33] Tyna Barbershop: Trochu ponocovani, byla jsem se konecne pochlubit rodičům 🥰 tak to nejhorsí uz mam za sebou 🍷
[30. 07. 19 10:13:45] Tyna Barbershop: Určitě se zlepší den, hlavne to neprezen, prace počká
[30. 07. 19 10:13:46] EH: Smer barbershop? 🥰🥰 Jee a dopadlo to vsechno dobre?)) pochopily?)
[30. 07. 19 10:15:25] Tyna Barbershop: Myslim ze to mama zvladne, jen teda to je pro ni snad jeste horsi nez moje orientace 🤔🤔🤔
[30. 07. 19 10:17:07] Tyna Barbershop: Myslim ze tu vizualni stranku hůř prekousava 🥰
[30. 07. 19 10:46:24] EH: To jsi dobra ze jsi to takhle zvladla! 🥰A tata?) nebo promin ze se tak ptam, vim ze ty vztahy v rodine ma kazdej vselijaky. Vzdyt ti to slusi! 🥰🥰🥰!!! Ccc to je teda 🥰neocenej 🤔
[30. 07. 19 14:41:48] Tyna Barbershop: No koupila jsem drahou flasku vina na uklidneni a bylo to nakonec dobry, jen bylo dost videt jak me prohlizi ne moc hezkym vyrazem v obliceji. Davala mi dost najevo ze se ji nelibim 🥰 ale aspon jina zkusenost.jinak i cizi lidi mi pochvalili jak vypadam. Dokonce nekteri povzbuzuji, ze je skvělé ze se nebojím. 🥰
[30. 07. 19 14:46:02] Tyna Barbershop: Takze zatim jsem prijemne prekvapena 🥰 tata je hodný, ten spis podporoval kdyz me videl. Hned me objal, mama neco huhnala tak odpovedel no a co? Vzdyt ji to slusi, je to hezka holka. A celej vecer resil moji barvu vlasu. 🥰🥰 Fascinovalo ho jak az mpc jsem tmavovlasa. 🥰
[30. 07. 19 14:53:52] Tyna Barbershop: Okouzlující a hezka holka, nemá náhodou eso v rukávu, jak vylepsit tenhle divny den jedné opuštěné kadeřnici v praci aby zapomnela na to, ze se bojí bouřky??? 🥰🤔🥰

Jsem potěšená, na druhou stranu nervózní, nevím jak zareagovat. Jdu kouřit do koupelny. Koukám na zprávu. Volám spolubydlícího D. a přečtu mu to. „Co si o tom myslíš? Mam jít? Já nevím...“ D. kouří balenou cigaretu: „Já nevím, Elizabeth, chce se ti? Možná to bude dobrý vytržení. A která to je, ta stará nebo ta mladá?“

Odepisuju Kristýně:

[30. 07. 19 15:32:15]

EH: Nooo 😭 dnešek je fakt trochu divnej den. ale ty bourky jsou vlastně prece celkem taky dost procistovací 😊 Co by ti tak udelalo radost(?) Pojdme nekdy nekam, vis co, ted mam ty badmintonovy palky 🏸🏸

[30. 07. 19 16:35:53]

EH: Dusty Springfield - Son of a Preacher Man

[30. 07. 19 20:24:52]

Tyna Barbershop: Tak co ted mi hezkeho napises? 🤔 Dneska fakt masakr 🍷

[30. 07. 19 20:28:58]

Tyna Barbershop: Aaa tu pisnicku jsem dlouho neslyšela. Dekuju, uz si ji pridavam do sveho playlistu 🥰🥰

[30. 07. 19 20:29:59]

Tyna Barbershop: Muzeme se urcite na necem domluvit. Ja rada neco podniknu 🤔

[30. 07. 19 21:18:42]

Tyna Barbershop: Co myslis s tim videem? 🗨️🤔

[30. 07. 19 21:30:39]

Tyna Barbershop: Treba jen nahled? Nejake protekce? 🤔

[31. 07. 19 6:02:36]

EH: :) promin, vcera uz jsem vypnula a hrozne brzo vytuhla. Protekcni nahled tady https://youtu.be/l_Nq10PUdGA... plan je jeste ubrat tance nohou 🤔 a zaver jen dodat vecny info: jestli i vy chcete podporit. datum misto cas a logo.

[31. 07. 19 13:34:33]

Tyna Barbershop: Je to pekne Elisko, jsi fakt hodně dobrá 🥰 tohle jsem nečekala 🤔

Potom jsme si psaly několik zpráv ohledně drobnějších úprav v informačním textu:

[31. 07. 19 18:41:15]

EH: podle alex to budete resit jeste po praci. Je v pohode resit po praci dalsi „praci“? 🤔 Ze to nejde ruku v ruce s pisnickou pro dnes 🤔

[31. 07. 19 23:53:07]

Tyna Barbershop: No ja jsem trochu ted zaskočená... No nemam s toho dobry pocit.

[01. 08. 19 0:31:13]

EH: Co se deje?

[01. 08. 19 0:32:07]

Tyna Barbershop: Potřebuju se asi projít.

[01. 08. 19 0:36:45]

EH: Neco osobniho? Nebo jste se jeste chytly s Alex?

[01. 08. 19 0:36:47]

Tyna Barbershop: Promin Elisko za komplikace. 🍷🖤

[01. 08. 19 0:38:10]

Tyna Barbershop: Nechytly, jen vyslo par veci na povrch a neni dobre ze az ted.

[01. 08. 19 0:40:14]

EH: Neni za co se omlouvat, nic se nedeje. no, muzu ti nejak pomoct? Nebo potrebujes svuj prostor a projit se? To bude dobry 🥰 nevím o co presne jde, ale verim, ze to nebude nic proti tobe nebo neco zakernyho

[01. 08. 19 0:54:12]

Tyna Barbershop: Snad to nebude 🍷🖤 🤔 co ty vubec ze nespis? Chces mi pomoc? Pojd se projit 🤔🤔

[01. 08. 19 1:01:34]

EH: Nemam moc plynulej spanek v tomhle pocasi o to vic 🤔🤔 A kde blouznis?! Mela by ses jit lehnout, hmm? Abys nebyla unavena pretazena, stojí za to se nervovat?) kde jsi?

[01. 08. 19 1:06:52]

Tyna Barbershop: Doma, polehavam a premyslim, právě ze je toho az moc na můj vkus. 🤔 Tak neldy večerní procházka pomuzu si prococit hlavu 🤔🤔

[01. 08. 19 1:11:44]

EH: No a to te tizi ty veci co se resi v praci? Promin ze se tak ptam, vim, ze mi do toho nic neni. ale tak :) Jak to mas do konce tydne? Nebo pondeli? Jestli mas volno? Ze bysme sly nekam vypnout od lidi 🤔🤔

[01. 08. 19 1:17:29]

Tyna Barbershop: Presne nevím ktere veci mas na mysli? To se klidně muzes zeptat na cokoliv te zajima?

[01. 08. 19 1:19:31]

Tyna Barbershop: Spis mi povez ty, jak jsi na tom časově? Ja bych moc rada utekla nekam od lidi 🤔 do soboty prace a k planu na volne dny jsem se jeste nedostala 🤔

#stejnesemameradi

VYZVEDNU TĚ PO PRÁCI

Stejný den, co jsme se s Kristýnou domluvily, že spolu někam pujdeme, jdu do kadeřnictví a nechávám se stříhat od Alex. S Kristýnou po sobě pokukujeme. Když se střetneme pohledem, s drobným úsměvem na tváři se zase rychle podíváme jinam. Děkuju Alex za stříhání. Odcházím a celkem nevinně se dotknu Kristýniných zad. Právě někoho stříhá. „Ahó.“ usmívám se a odcházím. Mile překvapená se na mě na moment otočí: „Ahó.“

[01. 08. 19 15:53:30]

Tyna Barbershop: Moc ti slusi ty vlasy. 🥰🥰 Ale stejne by jsi byla krásná strojeckem 🤖🤖

[01. 08. 19 15:54:20]

Tyna Barbershop: Elisko? Vim ze toho mas hodně, ale nahodou by si dneska na me cas nemela? 🤔🤔

[01. 08. 19 15:55:23]

Tyna Barbershop: Prizpusobila bych se tvemu casu a lokalitě?

[01. 08. 19 15:57:36]

Tyna Barbershop: Jidlo, caj kafe? Samotné a trochu ti v klidu vysvetlila co bude dal? Holky uz to konecne pochopily a mam volnpu ruku, tak bych rada s tebou pokracovala. Alex souhlasí.

[01. 08. 19 16:03:11]

EH: Jasně že jo! 🥰 Klidně jak skončíš, jestli můžeš už takhle? :) Sama jsem měla tenhle návrh potkat se dnes, ale nevím jestli toho potom už nemáš až až, každopádně věřím, že žádný nepříjemnosti se nás netýkají 🤔

Vyzvedávám ji v práci. V kadeřnictví. Dnes teda podruhý na stejným místě. Rychle uklízí. Omlouvá se za zpoždění. Zametá vlasy. Vyhazuje je do koše. Přerovnává všechny vlasové přípravky u umyvadla. Štět kou pročišťuje strojek. Profoukne ho nějakým sprejem. Zahazuje použité ručníky. Svlíká si bílý stříhací mundúr. Jde ho pověsit do skříňky. Rychle na sebe navlékne něco jiného. Omlouvá se, že to tak trvá. Všechno to dělá velmi rychle. Já sedím na čekací lavici pro zákazníky a jen pozoruju. „To je v pohode, v klidu...“. Líbí se mi, že to dělá rychle. Nevadí mi čekat, ale i tak. Je to milý. Nejsem vzduch. Asi se navoní voňavkou. Asi použije deodorant. „Promiň, tak můžeme“, usměje se.

KARLÍN, DLOUHÁ NOC I.

Jdeme dlouhou ulicí. Špinavý žižkovský činžáky rámuje naši chůzi. Je to šedý. Je to v prachu. Slunce je žltorůžový a skoro zapadá. Naše stíny se protahují, nebo mizej. Kouříme. Po práci se na cigaretu vždycky těší. Jen, co zamkla obchod, vytáhla krabičku cigaret, a s chutí si připálila. Počasí je dost příjemný. Mě je akorát. Jdeme dlouhou ulicí.

Je to trochu trapný. Asi ani jedna neví, co si najednou máme říct. V něčem je to lehký, napsat si přes zprávy bůhvíco. Teď mlčíme. Nejspíš se začneme bavit o práci. O její práci. Začnu nařukávat téma, který je buď záminkou nebo ne, k týhle naší schůzce.

Co dál s videem, a jak to bude na Střelečáku? Jsme poblíž Karlínských Kasáren. Zjišťuju, jestli si chceme sednout někam dovnitř, nebo co s náma. „Mě je to jedno Eliško, jak chceš ty?“ „Nó, možná bych byla klidně venku, je docela příjemně... Já nevím, chceš si někde něco koupit a vzít si to s sebou? Nějaký kafe? Tady vedle je docela dobrá kavárna...“ „A ty? Já nevím, já jsem dobrá. Možná si tady vedle koupím nějakou limonádu...“

Vchází do vietnamské večerky a ještě se stihne zeptat: „Ty nic nechceš?“ „Nene, děkuju, já mam vodu, nic nepotřebuju.“ „Opravdu?“ „Dobrý...“ Koupila si Fantu.

Jdeme trochu bez jasného cíle najít místo na sezení někde venku. Přirozeně dojdeme na Karlínský náměstí. Ke kostelu sv. Cyrila a Metoděje. „Tak si sedneme třeba tady?“ „U kostela jo? Jak myslíš... Jó, klidně.“ Sedáme si na lavičku vedle kostela a já přemejšlim nad tím, jestli je v pohodě sednout si víc na kraj, a jak moc blbě působí to, když mezi nás dám svůj batoh. Nechci ho dávat na zem. Ani ho nechci dávat mezi nás. Prostě jen vedle sebe. Myslím, že ona svůj batoh dala vedle, ale protože si nesedla tak šíleně na kraj, mohla si dovolit dát ho vedle sebe, aniž by nás odděloval. Dobrý. Už se tím nezabývám, protože začala konverzace. Začneme se bavit dost obecně. Docela rychle se ale rozhovor stočí do osobnější roviny. Povídá dlouze o rodině. Nastíní situaci. Máme to v rodině takhle

a takhle. Mám několik sourozenců. Ke stříhání jsem se dostala takhle a takhle. Předešlá práce u českých drah, která skončila dřív než mohla vůbec začít. První směna, první jízda. A taky poslední. Tuším, že u Radotína vlak srazil holčičku. Měla sluchátka, takže konečná. Nezvládla to. Jak holčička, tak Kristýna. Předtím ještě byla u Student Agency. Sranda s větou: „Dobrý den dámy a pánové, vítejte na palubě společnosti Žlutý...“ A předtím cestovala s bývalou přítelkyní. Pro někoho to dopadlo celkem snově. Cestovaly lodí. Žily kdoví z čeho, ale žily. Poznávaly Řecké pobřeží. Prej teda i vydělávaly. Kristýna občas stříhala lidi. Kateřina nevim. Prej jediný, co dělala je, že četla knížky. Dokázala za den přečíst třeba dvě. Prej nic moc nedělala, jen četla. Nakonec tohleto dopadlo tak, že v průběhu cest potkaly další holku a cestovaly chvíli ve třech. To trvalo do té doby, než Kristýna načapala ty dvě, jak si to rozdávaj. Netrvalo dlouho a Kristýnu poslaly domů. Nebo se „poslala“ sama. Odtrhla se od nich, ať si táhnou tenhle románek samy. Ve trojce to nedá. Její vztah s Kateřinou podle toho, co mi říkala, byl tak trochu jako dcera - matka. Nepamatuju si, kdo zastával jakou roli. Každopádně Káťa dopadla dobře. Pluje si dál s tou Švédkou a shodou šťastných náhod, asi, začala profitovat na tomhle stylu života. Jezdí, fotí místa, fotí sebe, fotí sebe a Švédku. Úsměvy, sluníčko, pusinky, západy slunce, „cozy“ prostředí, pohodlí, útulno. Hashtag „happy life“ a „love“ a „lgbt“ a „mindfulness“. Když toho byla ještě Kristýna součástí, odmítala pózovat na fotkách. Nechtěla být objekt. Nechtěla nic sdílet. Sedíme na lavičce u kostela. Něco málo o sobě povídám já. Vůbec ne tak rozsáhle, jako Týna. Asi nemam potřebu toho o sobě tolik říkat. Nejsem sdílná. Spíš jsem posluchač. Neotevřu se ti hned. Třeba za to nestojíš. Možná za to nestojí muj příběh. Nevim. Sedíme na lavičce a ty povídáš. Já mam několik okamžiků, kdy vypnu, a mam trochu tendenci se podívat na hodinky. Začínám pochybovat, jestli to, že jsem teď, tady, v tenhle čas, na tomhle místě, má pro mě nějaký smysl. Jestli mě to vůbec baví. Jestli tohleto chci. Jestli mě zajímá to, že se mi tady teď otvírá tahleta holka, která je mi něčím - asi všim, tak strašně vzdálená. Co nás vůbec spojuje kromě toho, že obě pracujeme pro Alex? Já se stýkám s docela jinou sortou lidí. Na nějakou chvíli mě pohltí tenhle pocit, že je to totálně mimo, že tady s ní nemam co dělat. Že mam být jinde. Ale kde?

Čas plyne a my sedíme na lavičce u kostela. Mezitím, co sedíme, ti asi dvakrát někdo volá na mobil. Poprvé se nad tím ušklíbneš a vysvětluješ, že to volá Anežka, že je zvědavá. Anežka, tvoje spolubydlící, a zajímá se o to, jak trávíš čas. Další volání už neignoruješ. Vezmeš jí to. Docela mě překvapí, že s telefonem nejdeš pryč, ale sedíš dál vedle mě. Vzbudí to ve mě důvěru. „Čau mámo, no jó, jsme, jsem, hahaha, nech toho, ty seš blbá, hezky, neboj se, pak si napíšeme, hele, jo, neboj, ahoj!“ Z chťe nechťe vypořechnutých útržků hovoru je jasný, žeš ji o našem setkání řekla. Hmm. Je to pro tebe teda důležitý? Na moment myslim na to, jaký máš od toho očekávání. Slunce se už přehouplo a začíná být chladnějc. Rozhovory mezi náma jsou snad o všem možným. Lavina tvých slov, třeba, že zejtra k tobě přijdou dělat okna. Že se ti nechce, ale ještě budeš muset pošoupávat nábytkem a nějak to tam připravit. A že tvoje spolubydlící, kamarádka, jede snad zítra/pozítří na dovolenou. Je to mezi náma takový poznávací. Ty mi odhaluješ svůj svět. Já se ti spíš, než skrze informace o mě, odhaluju přes názory a myšlenky na to, co mi říkáš. Trochu se to ve mě láme a mam z toho příjemnej pocit. Vlastně je to fajn. Je fajn poslouchat to, co mi říkáš, a je fajn, že je to něco totálně mimo moji sociální bublinu. Jinej svět. Je mi fajn.

D. mi píše zprávu

[19:56, 1.8.2019]

D: a to je jen pracovní schůzka nebo co?:D

[19:56, 1.8.2019]

EH: Uvidíme:D

[19:56, 1.8.2019]

D: a co ta skoro-Kirsten, něco naznčila?D: (D. naráží na herečku z filmu Stmívání)

[19:56, 1.8.2019]

EH: Prave ze jo

Řešíme naše minulé vztahy. Řešíme sex

LETNÁ, DLOUHÁ NOC II.

Setmělo se. Je něco málo po 22. hodině. Jdeme po ulici.

„To vypadá, že už tady zavírají.“ Míjíme podnik, co máme jako první po ruce.

„Pojďme víc do centra, něco přece bude ještě otevřený.“ Jdeme po ulici a koukáme do výloh hospod, barů, casin. Nic nevypadá vhodně. Většina je stejně fakt zavřená, nebo nevlídně vypadající. Povídáme si a je to takovej přirozenej ping pong řeči. Tak přeci jen si máme co říct. Poznáváme se. Plynutí času i mě pomohlo se víc rozmluvit. Míjíme další z hospod, co ještě aktivně svítí. Nahlížíme přes sklo dovnitř. Skupina chlapů u piva. Smějeme se. To asi nebude to pravý.

Došly jsme do centra Prahy. Napadlo mě jít do Chapeau. Trochu mimo představa. Představa, co my tam.

„Znáš Chapeau? Tam bude určitě otevřeno.“

Když tam dojdeme, zdá se, že to je fakt mimo.

„Tak já nevim, co je tady ještě poblíž? Navíc fakt potřebuju na záchod.“

„Jako malý jsme hrály takovou hru, kdo to vydrží dýl...haha.“

Proplouváme uličkami. „Tady jsem chodila do školy, moje střední. Na sedmou s rýsovacím prknem pod paží...haha.“

„Já si tady asi koupím cigarety.“

„Nekupuj, já jich mam dost. To nepotřebuješ.“

„V pohodě, nebudu ti je brát, skočím tam. Chceš něco?“

„Né, děkuju, nic nekupuj, nic nepotřebuju.“

Vcházím do večerky. Kupuju cigarety a koukám, co jí koupím. Kinder Bueno. To klasický. To má rád každý, ne?

„Ještě si vezmu zlatý Marlboro a tadyto,“

pokládám ke kase tyčinku. „Zaplatím kartou.“

Vycházím ven. „Na, tohle jsem ti koupila, snad to máš ráda...“

„Jé, tys mi koupila Kinder Bueno? To je moje nejoblíbenější. Dáš si se mnou?“

Má radost.

„Ne, to je tvoje, děkuju.“

„Fakt si nedáš?“

Jdeme do NoDu. Sedáme si do přitmy. Už je tady jen obsluha a poslední pár lidí. Poslední objednávky a sedněte si tady dopředu, vzadu už to zhasínáme. Dáváš si malý pivo. Já perlivou vodu.

Zapálej nám svíčku uprostřed stolu. Možná si ji zapalujeme samy.

Vážně. Cejtim se hrozně fajn. Sama jsem z toho překvapená.

Cejtim, že to máš úplně stejně. Jsem přesně na tom místě a čase, kde mam bejt.

Cejtim blízkost. Něco, co mi chybělo už strašně dlouho. Nepochybuj. Nechávám to úplně volně plynout. Chytáme svoje pohledy. Máš strašně pěkný oči. Mam ráda tvůj pohled. Usmíváš se. Nevydržíš to dlouho. Vždycky sklopíš hlavu a pak se na mě znovu podíváš. Je to docela mile ustrašený. Bázlivý. Kdo by to byl řekl, říkám si pro sebe.

V kadeřnictví za celou tu dobu skoro slovo neprohodíme, a jak to dopadlo.

Sedíme naproti sobě, bavíme se o všem možným a je nám fajn.

„Omlouváme se, ale už budeme zavírat.“

„Nejsi unavená? Už je docela pozdě, jestli už musíš jít domů?“

„Ne, nejsem. Nikam nepospíchám, nemusím domů, ty seš unavená?“

„Nee, vůbec právě.“ Smích.

„Tak se pojďme někam projít, to je jedno kam...“ Platim. Zlobíš se.

Tma. Svítěj lampy. Jdeme Revoluční, přes Štefáníkův most. Smějeme se.

Dialogy pokračují. Jsme trochu vytržený z reality. V tu chvíli je to jen o nás dvou.

Nic kolem neexistuje. Veškerou pozornost dáváš mě. Veškerou pozornost dávám tobě. Jdeme si vstříc. Všechno do sebe pasuje a zapadá. Celý to dává smysl. Potkáváme se v náladě. V celkovém rozpoložení. Drápeme se strmou cestou vzhůru k Letenským sadům. Trochu nadáváš na tu cestu. Ze randy. Já jsem s tou cestou v pohodě.

„Ty se nebojíš? Je hrozná tma, že tady třeba někdo vyskočí?“

„Né, vůbec. Nebojim, tohle mě nějak nestraší.“

„A bojíš se něčeho? Máš ráda horory?“

„Nevim vlastně konkrétně, jestli se něčeho bojím, určitě jó, ale nejsem ten typ, co by se bál hadů, pavouků, tmy. To možná spíš lidí. A jo, mam ráda horory, ale to je těžký, s nima je to složitý. Mam ráda horory, ale hrozně záleží. Mam ráda i ty béčkový, právě proto, že je to takový zajetý kliše...“ „Fakt? Já miluju horory, mam jich stažených hrozně moc. A znáš Fleshe Gordona?“

„To neznám, ani mi to nic neříká, to je divný, většinou mam docela přehled... O co jde?“

„Tyjo, ty to neznáš, tak to musíš, to určitě musíš vidět! To je muj úplně nejoblíbenější.“

„Jo? No, tak já si to napíšu a podívám se, o co jde, nebo si to stáhnu...“

Jsme pod metronomem, a protože jdeme stále vejš, čekají nás další schody.

„Nechceš si někde sednout? Někde bych si sedla. Náročná cesta. Haha.“

Sedáme si na zídku pod stromama. Nalevo od metronomu. Zase jen přemejšlim nad tim, jaká vzdálenost mezi náma má bejt? Vlastně nevím, proč mě to napadá.

„Je ti zima?“ „Nené, není.“ Sedíš vedle, ale nedíváš se na mě. Sundáváš si brejle a chceš si je uložit do batohu. Hledáš pouzdro. „Tyjo...“ Hrabeš se ve věcech. Stoupneš si. Hledáš. „No taak...“ Usměju se nad situací.

„Chceš nějak pomoci?“

„Nee, já to jen nemůžu najít, někde to musí bejt... hmmm.“

Jsi nervózní. Fakt to urputně hledáš.

„A tady to je, no, já věděla, že to tam je.“ Odkládáš vítězně brejle do pouzdra. Batoh zavřeš a dáš si ho k nohám.

„To se mi nestává, já mam o všech svejch věcech přehled. Znáš to, nebo, máš to taky? Že máš systém ve věcech, nějaký postup?“ Překvapí mě, že tohle říkáš. Zrovna mě.

„Jasně, že mam, asi až moc.“

„Fakt?“ Potěší tě to. Je to takový to dvojí potěšení z toho, že to teda asi není tak divný, mít to tak, a možná tam naskakuje i pár procent radosti z toho, že se v tom shodujeme.

„By mě zajímalo taky kde mam klíče...“ Zase se nervózně zvedáš a ošíváš se.

„To snad není možný“, hrabeš dál, „vidíš, co se mnou děláš, já jsem úplně mimo. Já nevím...“

Pozoruju tě a je vidět, že jsi doopravdy mimo, jak říkáš. Je to zvláštní. Působíš vystrašeně, vyklepaně, nervózně, ale zároveň vim, že tady teď se mnou chceš bejt a je to to jediný, co teď chceš. Jsem z toho překvapená. Asi jsem ještě neviděla někoho se takhle chovat. Ukázková nervozita z někoho, z něčeho, ale ta pěkná. Trochu debilně filmová. Správně přitažená za vlasy. Když už, tak už. Ne naoko, ale úplně. Jsi v prdeli.

„No, já jsem mimo, fakt nevím, kde jsou, to je asi jedno...“

Tahle viditelná rozhozenost mi začíná hodně imponovat. „Tak to nech bejt, vždyť tam někde budou...“ Usměju se na ní.

„Joo, uhhh...jojo...“ Jsi fakt vyklepaná. Nevydržíš v klidu. Sedáš si. Batoh vem teda čert, je někde vedle tebe. Koukám na tebe.

„Co se děje, vypadáš, klepeš se, je ti zima?“

„Né, haha... Né, zima né...“ usmívám se, ale spíš tak pro sebe. V duchu.

„Eliško, já jsem z tebe fakt mimo, co mi to děláš...“ Lokty se opíráš o stehna a dlaněma si zakrýváš tvář.

„Já něco dělám? Nevím, co dělám, řekni?“

„Já nevím, vidíš, řekni něco ty, já třeba vůbec nevím, co se v tobě teď odehrává, já to z tebe vůbec nedokážu číst a ty nic neříkáš...“ Jojo, jsi nervózní. Nějak se to stupňuje, pokud je to ještě vůbec možný.

„Nó, já moc nevím, co mam říkat, mě je s tebou strašně dobře, jsem ráda, že jsme šly ven. Cejtim se... hezky.“

Vidim jak se usmíváš. Ale máš hrozně proměnlivou mimiku. Uměješ se. Podíváš se na mě. Rychle ucukneš. Usměju se. To je zvláštní. Připadá mi, že tě v tu chvíli mam úplně celou. Že seš naprosto bezbranná. Odzbrojená. Dostala jsem tě, přitom to nebyl žádný cíl. Vyplynulo to. Stalo se. Je to tak. Máš hrozně hezký oči. Automaticky mi vyskočí v hlavě věta, co vypadla z Alex, jen co jste si oholily hlavy a vyšly na denní světlo před kadeřnictví: „Tyjo, ale Týně teď ještě víc prokoukly ty její výrazný oči.“

Už jsem z toho taky docela nervózní. Přemejšlim, jak ještě vylepšit tenhle okamžik. Jestli udělat nějaký krok. Vim, že jsem naprosto nečitelná, a asi by bylo fér spíš odhalit svůj stav tak nějak beze slov. Myslim na to několik sekund. Udělat to, neudělat. Pak se mi promítne v hlavě xy rozhovorů s přáteli - *nejhorší je, když nad tim jen přemejšlíš a nikdy to neuděláš, jen přemejšlíš, že to asi chceš udělat. Když to chceš udělat, tak nad tim nepřemejšlej, prostě dělej.*

Bezbranně sedíš. Odevzdaná situaci. Vim, že pochybuješ, co je teď ve mě, a zároveň bojuješ se sebou.

„Já mam docela problémy s tlakem a tohle jsem ještě nezažila...“ Padaj z tebe věty tohohle typu. Pohladim tě levou rukou po zádech. Hodně něžně.

Dávám si záležet. Podařilo se mi sice už nemyslet na to - udělat, neudělat, ale nepodařilo se mi intenzivně nemyslet na to, že chci tyhle doteky uskutečnit přesně tak, jak si je představuju. Ustrašeně se na mě usměješ a koukáš pod sebe. Jsi napjatá. Přiblížím se a dám ti něžnou pusku na paži. Nevíš co s rukama. Pohladim tě prstem od předloktí až k dlani. Propleteme si prsty. Položím si hlavu k tobě na rameno. Timhle gestem se cejtim už taky odevzdaně.

Všechno je jedno. Jenom jsme. Hladim tě po zádech. Cejtim tvoje teplo. Příjemná látka tvý košile. Od lopatek po šíji. Možná mam studenou ruku. Jedu ti po krátkých vlasech zezadu na krku. Pohladim tě palcem okolo ucha. Jsme těsně u sebe. Hladíme se po ruce.

„Je všechno v pohodě“, ptám se.

„Jó, až moc...“

Je klid a tma. A nikdo nikde. Lampa někde vedle nás. Jsou třeba 2 hodiny ráno. Vůbec nejsi v klidu. A já jsem mírně nervózní. Je nám hezky. Snažíš se tu situaci analyzovat, ale nedaří se. Je to stále dokola o tom, že nerozumíš, nechápeš, co se děje, nově pocit, že to ještě s nikým nebylo a že jsi prostě mimo. Omlouváš se za to. A já zas nevím, co na to mam vůbec říkat, takže se jen tak usmívám a snažím se chytat tvoje pohledy a rozpačitý úsměvy. Dám ti pusku na krk.

„Eliško, co mi to děláš, to nedělej...“

Reaguju: „Ne? Vadí ti to?“ ale vim, že je to jen opak. Líbí se ti to. Za nějakou chvíli se rozhodneme, že popojdeme. Musíme vstát. Dál zmateně začneš prohledávat svůj batoh. Ujišťuješ se, jestli všechno máš. Ztratila jsi přehled o věcech.

„Je to jedno...“ Rezignuješ a usmíváš se.

Kráčíme bok po boku. Docela se motáš. Pozoruju tvoji kostrbatou chůzi. Nerozumim. Zdá se mi, že aby jsi mohla jít normálně, měla bych tě chytnout za ruku.

Mám v hlavě zase těch pár sekund *udělat - neudělat*. Držíme se za ruce. Míříme na Hradčanskou. Něco si povídáme. Unavený. Obě docela otupělý timhle zážitkem.

Dojdeme na tramvajovou zastávku.

„Tak já odtud pojedu, bydlím kousek za Dejvicema. Jsem tam hned, když něco pojede. Ty to máš teď teda horší?“

„Né, to je dobrý, já si vezmu taxíka asi...“

„No, tak dobře.“ Stojíme u kolejí naproti sobě.

Koukám se ti do očí. Nic neexistuje. Pohltí mě

silnej pocit toho, jak moc dobře mi najednou je. Zase sklopíš hlavu dolu. Nevydržíš muj pohled. „Copak?“ Usmívám se. Kroutíš hlavou a krčíš ramena. „Já nevím, Eliško... je to hezký,“ podíváš se na mě. „No, tak...,“ jsem rozpačitá z rozloučení. „Tak ty teda pojedíš taxíkem?“ „Jojo, asi jó...“ „Dobře, takže já tady počkám na tramvaj...“ „Jo, a jede ti to brzo?“ „Já nevím.“ „Nevíš?“ „Nevím.“ Koukáme na sebe. Dáme si pusy. Odlepíme se. „Jo, no ty jo...uff...“ Políbíme se. Těkáme očima. Políbíme se. Obejmeme se. Vaděj nám batohy. Jsou tak trochu nemístnou překážkou k tomu dotknout se vzájemně líp. „Tak jo,“ usmívám se. „Fuuu, no.tak...“ „Já teda půjdu.“ „Napíšeš, že jsi dorazila?“ kouká se na mě naprosto vážně. „Jó, určitě, ty se taky ozvi, napiš mi, že jsi v pořádku.“ koukám se na ni naprosto vážně. „Ahoj.“ políbíme se. „Ahoj.“ Nejistě se otočíme, abychom se vydaly každá jiným směrem. Přejdu přes koleje. Říkám si, že to skončilo přesně, jak mělo, že je asi potřeba si něco takového dávkovat. Ještě, než jsme došly na zastávku, mě napadalo, jestli se neočekává, že ji pozvu domů? Když jsme blízko mého bytu. Z tý představy jsem akorát tak nervózní. Ne, ne, ne. To ne. Je to mimo a nechci to takhle. To stačí. Už toho bylo až moc. Snad to není blbý. Snad jí to nepřipadá blbý. Není to hloupý. Ne, je to naprosto v pořádku. Udělá si o mě obrázek. Zdrženlivej obrázek, ale taková asi jsem. Tak teda, pro dnešek takhle. Cejtim se rozpuštěně. Unaveně. Hezky. Přejdu přes koleje a otočím se za tebou. Otáčíš se taky. Jasně. Nedá nám to. Přistihneme se a usmíváme. Bojuju s tím, jak moc je to trapný, nebo ne. Vytahuju jakože mobil a koukám se, kolik je. Chci si vyhledat přes aplikaci spoj. Zandám mobil. Dojdu k informační tabuli na zastávce. Nevím. Nedokážu to číst. Vyhledávat. Nevím, kolik je. Je mi to jedno. Kouknu se na digitální

ukazatel spojů. Asi je to rozbitý. Pokračuju v chůzi a nakonec, až zajdeš za roh, se stejně vydám tvym směrem. Ale jsem ráda, že si to sama naprosto s čistou hlavou odůvodňuju, že z tohohle místa pro mě bude moct líp přijít Uber. Volám Uber. 3 minuty. V pohodě. Sedám si dozadu na sedačku za spolujezdce. Nechci mluvit. Řidič se možná na něco ptá. Nevím. Koukám se z okýnka. Usmívám se. Cejtim se uspokojená myšlenkou na to, co bylo a i na to, že teď už mě čeká jen postel. Klid. Vyspat se z toho. Z intenzity. Jsem klidná. Unavená. Ani si moc nedovolím si to v hlavě zpětně přehrávat. Příliš intenzivní, nevím, jak s tím v hlavě pracovat. Je mi dobře.

[02. 08. 19 3:09:17]	EH: Ozvi se ze jsi dorazila v poradku, jo? 🥰
[02. 08. 19 3:29:07]	Tyna Barbershop: Uz jsem, moc dekuju za to co jsem s tebou mohla prožít. 🥰 Nevim ani jak to spravne napsat 🥰. Doufamze i ty jsi dprazila v poradku. Nocni nakup snídaně nebyl uplne dobrý napad ale i to se zvladlo.
[02. 08. 19 3:31:08]	EH: :)) ja moc dekuju! bylo, je to strasne fajn. 🥰
[02. 08. 19 3:32:19]	EH: A je to uz takovy snidanovy 🥰 rozsypala jsem boruvky
[02. 08. 19 3:32:21]	Tyna Barbershop: Uznávám, to musim rict ze bylo.
[02. 08. 19 3:39:13]	Tyna Barbershop: Rpzsypane borůvky, to vzdyccky nastve 🥰 ja asi uz nejsem schopna resit nejake dalsi důležité korespondence. Ja jsem asi prisla poprve o slova 🥰🥰
[02. 08. 19 3:40:19]	EH: Uz nic neres!:) jestli to potrebujes, soupej nabytek, ale nejrozumnejsi by byla ta postel 🥰🥰
[02. 08. 19 3:42:39]	Tyna Barbershop: Soupat nic nebudu, uz se blížím... Takze te necham aspon na tu chvilku vyspat. Snad par hodin nam postačí. Dobrou
[02. 08. 19 3:43:28]	EH: Dobrou noc, jestli se podari zabrat)

NEBYL TO SEN

Probudim se kolem 6.-7. hodiny. Jsem docela vypnutá. Nedá se poručit si nemyslet na včerejšek/dnešek. Na tebe. Dělán svoje běžný ranní úkony. V jinym pořadí. Chci co nejdřív odejít z bytu, ale je to celý docela líný. Říkám si, že asi spíš. Říkám si, jestli něco napsat, ale nechci bejt vlezlá. Asi ještě spíš. Říkám si, jestli je moc přijít tě překvapit do práce. Pokračuju v činnostech. S drobnějma pauzama, jestli jsem už opravdu udělala tohle a tohle. Připomene mi to tvoji včerejší pomatenost a překontrolovávání věcí. Narušení systému. Mam položenéj mobil na botníku a mačkám jediný kulatý tlačítko, aby se mi zobrazil čas. Nebo zpráva od tebe? Netrvá to vůbec dlouho a začne mi vibrovat mobil. Voláš mi. Jsem nervózní, dávám tomu pár sekund a zvednu to. „Ahoj.“ „Ahój...haha.“ z druhý strany hovoru je cejitit nadšení a spousty energie. Tohle zjištění mě tak nějak uklidní. Nebyl to jen výstřelek noci. Asi. „Jsem ráda, že voláš, já jsem si právě říkala, jestli ti napsat, nebo třeba taky zavolat, ale taky jsem si říkala, že asi ještě spíš, že je moc brzo...“ říkám do telefonu. „Né, nespím, za chvíli přijdou ty chlapy kvůli oknům, takže už od rána šoupám nábytkem... haha.“ „Jo, no ajo, tyjo, a vyspala ses alepsoň trochu?“ „Joo, právě že cejtim, že mam hrozně moc energie a nevím co s ní, takže šoupu...haha.“ „Hmm, haha, dobře teda, já jsem docela unavená, ale tak jako příjemně, ale šoupat nábytkem by se mi asi nechtělo, si to neumím teď moc představit...“ Slyším skrze telefon, jak asi chodíš po místnosti a snad i něco přesouváš v průběhu toho, co spolu mluvíme. „To máš náročný ráno a za chvíli jdeš taky do práce vid? Nebudeš tam mrtvá?“ „Nee, vůbec, já mam hrozně energie, jsem pořád dost mimo z toho, spíš nevím, jak to tam zvládnú s Alex.“ směješ se. Taky se asi trochu směju. „To bude v pohodě, tak hlavně že sis trochu odpočinula...“ „To ani nepotřebuju, jsem úplně nabitá.“

Mluvíme spolu už jen chvilku a snad to nakonec položíme se slovy: „Tak si napíšeme.“

Alex píše do naší skupinové konverzace:

[9:03, 2. 8. 2019]	Alex Barbershop: Ahoj, holky, potřebuju vědět: 1. jak to bude probíhat na tom Střelečáku - Kristýna mluvila něco o ruletě /losování účesů s tím, že každý dostane triko? Nebo jen pár vyvolených? 2. vyholování # - budete dělat všem, nebo jen tm, co budou chtít? 3. O čem kampaň #stejneseamameradi má být. Prague Pride to potřebuje dát do programu a taky něco napsat, až nám budou sdílet to video. Vím že Týna říkala že budeme davat příspěvky postupně aby nas príbeh byl zajímavý a napínavý jaký je, co je super. Jen teď potřebujeme něco dát k příspěvkům aby to lidi mohli šířit dál a věděli proč.
[9:03, 2. 8. 2019]	Alex Barbershop: Eliško nezapomeň oznacit v příspěvcích i PraguePride
[9:04, 2. 8. 2019]	Alex Barbershop: Je možné něco poslat do 11h dneska?
[02. 08. 19 9:11:01]	Tyna Barbershop: Aaa to je zmatek 🥰 alex tlaci a ja se nedokazu soustředit 🥰
[02. 08. 19 9:12:02]	Tyna Barbershop: Potrebuju ted nazor odbornika 🤖🤖
[02. 08. 19 9:30:12]	EH: 🥰uz zas jede, naroz na co?)
[02. 08. 19 9:30:47]	Tyna Barbershop: Dve vety jako upoutavku po me chce. Zase dela bosse.
[02. 08. 19 9:30:51]	Tyna Barbershop: 🤖🤖
[02. 08. 19 9:31:46]	Tyna Barbershop: Tak ja uprimne moc nerozumim tem bodum. 🤖🤖
[02. 08. 19 9:31:55]	EH: Chce neco postnout? To se vymysli, je cas, je zase zbytecne chaoticka, ja to ted stejne nepostnu, nemam u sebe notebook)
[02. 08. 19 9:32:26]	Tyna Barbershop: Prave. Jsem ji to rikala. To zase Sara na ni tlaci. 🥰
[9:34, 2. 8. 2019]	EH: Ahoj, ja jsem mimo dosah notebooku, do 11 to urcite nestihnú, ale postnu dnes neco urcite, vyberu foto s dlouhyma vlasama a obsahove textem se k tomu taky zamyslim :) zalezi jestli to chceme vest jako srandicky, nebo je foto spis doplněk a my budem treba vypoustet postupne info ohledne Strelecaku
[9:34, 2. 8. 2019]	EH: PP oznacim, nevedela jsem jestli pod tim takhle oficialne mohou byt

a já reaguju na Alex do naší skupinové konverzace:

Mezitím píšu soukromě Kristýně:

[02. 08. 19 9:35:44]
EH: 🍷 je mi to jasny, nestresuj se, ja to tam s ni vyresim v konverzaci

Píšu do skupinové:

[9:36, 2. 8. 2019]
EH: Mame porad tozepsane ty 3 odstavce textu, muzu to pak pripojit k te fotce

[9:38, 2. 8. 2019]
EH: Kdybych byla u notebooku udelam to do 11, ale takhle mi vlastne prijde v pohode to tam dat treba kolem 15, vzdyt se to video zatim moc „neodlezelo“ tak at to tam neni nahazene pate pres devate, budme trpelivi trochu, hm?:)

Kristýna mi píše:

[02. 08. 19 9:39:03]
Tyna Barbershop: Dekuju 🍷 zase chce napsat to co chceme delat na strelaku. Tak jsme rekla ze nesouhlasim. Nestaci prague pride aby nam sdílel to video jako u poutavku slovama svyma?

Dál Alex píše do naší skupinové konverzace:

[9:39, 2. 8. 2019]
Alex Barbershop: Ano. Jen Praguepride potřebuje nějaké info co vlastně děláme aby to mohli propagovat

[9:39, 2. 8. 2019]
Alex Barbershop: S Týnou jim pošleme nějaký info text

[9:39, 2. 8. 2019]
Alex Barbershop: Taky musíme vyřešit indtagram

[9:41, 2. 8. 2019]
EH: Ano, pro Pride mame tohle: Taky si myslíš, že ženskost neznamená mít dlouhé vlasy? Nebo dokonce už sama delší dobu pokukuješ po střihu „na ježka“, ale ještě sbíráš odvahu? Tak tohle je něco právě pro Tebe.

V pátek 9. srpna od 15 do 21 hodin budeme na Střeleckém ostrově v rámci Prague Pride Village bojovat proti stereotypům a stříhat vlasy nakrátko - chceme tím dodat odvahu všem, kdo se bojí do tohoto účesu jít, třeba protože by mohly být brány za podivínky.

Alex a Kristýna jdou příkladem a už se ostříhaly! Podporu této myšlence můžete vyjádřit také vyholeným symbolem #, který vám rády v pátek vyholíme na přání na Střelečáku. 🍷 Kolik nás takových bude na sobotním průvodu Prague Pride?

Neboj se a pojd' do toho s námi!

#StejněSeMámeRádi

[9:42, 2. 8. 2019]
EH: Na ig muzu dat fotku jak jste hlavama u sebe- moment z videa

[9:45, 2. 8. 2019]
EH: Ig bych pro zatim vyresila vypoustenim ruznych fotek a pak az se to bude blizit, do te doby stihnu nejak zpracovat video aby mohlo byt na ig :) vyvrcholeni fotek

[9:45, 2. 8. 2019]
Tyna Barbershop: 🍷

[9:45, 2. 8. 2019]
Tyna Barbershop: Holky jdu soupat jeste skrinky.

Dál pokračuje konverzace mezi mnou a Kristýnou:

[02. 08. 19 9:46:37]
EH:) zbytecný tlak, myslim ze vime co chceme a mozna ji napisu ze si to zmenezujem sami, me taky nebavi tady resit chaoticke odstavce zprav kdyz vime :)

[02. 08. 19 9:48:23]
EH: 🍷soupej. alex ted neres 🍷

[02. 08. 19 9:48:28]
Tyna Barbershop: Prave, ja jsem ji to uz rikala vcera. Chtela jsme at preposle co PP s nimi resi. Myslím si ze totiz nic.

[02. 08. 19 9:49:08]
Tyna Barbershop: Jdu do sprchy, neřeším. Me je naopak moc dobře. Mam ted klidnější pocit 🍷

[02. 08. 19 9:51:54]
Tyna Barbershop: Se ti budu muset asi po sleze nejak odvdect 🍷 vsak ja zase neco vymyslim 🍷

Potom píšu D.

[9:52, 2. 8. 2019]
EH: Tak ten vcerejsek byl v pohode, celkem dobre me to vytrhlo Alex pak odesla z barbershopu a s Kristýnou jsme se prochazely a povídaly mimo... o vecech a dobre mi padlo ze je z uplne jiny socialni bubliny, takže neprenesi to podivno co nas okruh lidi, mohla jsem dobre vypnout a nakonec jsme se libali a rekli si ze to bylo fajn. takže takovej příjemnej večer

Alex píše do skupinové konverzace:

[9:54, 2. 8. 2019]
Alex Barbershop: Taky soublasim

[9:55, 2. 8. 2019]
Alex Barbershop: Jen ted' potřebujeme krátký info text k tomu videu, ne celý příběh, spíše informace co pro Strelak připravujeme a na co se lidi můžou těsit

[9:55, 2. 8. 2019]
Alex Barbershop: Nechápu jak toto může být tak slozite

já píšu Kristýně:

[02. 08. 19 9:54:39]
EH: 🍷ále, myslim, ze mi nejsi nic dluzna 🍷■

[02. 08. 19 9:55:02]
EH: Me je taky fajn :)) dekujuu ze to tak muze byt

Na moji zprávu zareaguje D.

[10:03, 2. 8. 2019]
D: jeee

[10:03, 2. 8. 2019]
D: to zní hodne příjemne

[10:04, 2. 8. 2019]
D: a kde jste s tou kristynou byli?

[10:04, 2. 8. 2019]
D: to je uplne desive ze k nam ted uz vubec nemuze

[10:05, 2. 8. 2019]
EH: To jo :D navic se uz stydim tahat nekoho na ty palety. a to co je v kuchynce je dalsi pojeb. v Karlíne pak jsme se prochazeli vsude mozne po centru az jsme dosly pres stalina na hradc a tam jsme se oddelily

[10:07, 2. 8. 2019]
EH: Jsem rada ze to vsechno jde i bez alko a drog. ona taky nic nepila Co vy vcera uz to bylo jen ok ne? Dnes mas toho tatu?

[10:10, 2. 8. 2019]
D: a v kolik si prisla dom? vypada to hodne pozitivnee

[10:11, 2. 8. 2019]
D: jo koukali jsme na dokument o klimaticke zmene a u toho oba usli 🍷

[10:11, 2. 8. 2019]
EH: Aso kol 3 takže mumie

[10:12, 2. 8. 2019]
D: to si vubec neumim predstavit bez alko 🍷

[10:12, 2. 8. 2019]
EH: Ten energy drink :D s nim jdou zazraky i kdyz asi napul placebo

[10:14, 2. 8. 2019]
EH: Ale byla jsem alko otevrena, ale nechtela pit tak zas me prislo znytecny abych ja tam neco popijela

[10:14, 2. 8. 2019]
D: a mate s ni neco dalsi naplanovane

[10:14, 2. 8. 2019]
EH: Asi v pondeli kdy ma volno

[10:16, 2. 8. 2019]
EH: Ja v tom zatim nic nehleda ~ , jen mi prijde fajn tadyta „blizkost“ a ze neco muze bejt fajn jen tak a ne vibec vyhocene je to takovy cely dobre strizlivy

[10:16, 2. 8. 2019]
D: 🍷opak psychokaroliny

Hned z rána Alex úkoluje Kristýnu, ta si neví rady. Nabízím se, že to ráda vymyslím a vyřeším za ní. Vyřešila jsem a dostávám příslib odměny. „Nepotřebuju“ – říkám.

Trváš na tom.

Píšu Krisýně:

[02. 08. 19 20:18:28]
EH: Prekvapeni) ja se hlavne tesim na tebe! 🍷 Dej si na co budes mit chut, zaslouzene 🍷 Ja douklizim nadobi a koukam tak co si pustim za povidani k ulehnuti, takže mrtvola 🍷 🍷pozitivne naladena mrtvola... nakonec to s instagramem nebyl takovej problem, myslela jsem ze to bude horsi, nejaky ty predesly video veci nejak nedavaly preference ktere by mely mit, ale po chvilí hrani si to vyslo:) ty jedna 🍷

[02. 08. 19 20:43:37]
Tyna Barbershop: Uaaaa 🍷🍷🍷

[02. 08. 19 20:58:49]
Tyna Barbershop: Ja ksem fakt nadsena, jen mam porad strach co Alex. 🍷 Nejak chapu ze je boss ale podporila a souhlasila s tim projektem, ze do toho pujde semnou. Prvni napad bylo ze to udelam sama za sebe mimo firmu, na oplatku souhlasu je to ze je to za její praci, 🍷■ necekala jsem ze to zajde az tak daleko ze dela porad bosse, urcuje kdy co a jak.. 🍷vsak to ma byt zabava, reklama, dobre veci. Byt tymem. Ne urcovat pravidla 🍷

[02. 08. 19 21:00:44]
Tyna Barbershop: Ja se tesim na Tebe, 🍷jsem ted uplne znlvu nabita s chuti to dat dohromady. 🍷🍷Dobra vec je dobra vec 🍷

Kristýna píše do skupinové konverzace:

[21:01, 2. 8. 2019]
Tyna Barbershop: Mohla bych poprosit tu kampan co vysla od nas pro pride?

[21:08, 2. 8. 2019]
Alex Barbershop: Poslala jsem Sáre

[23:12, 2. 8. 2019]
Alex Barbershop: Ty další fotky a posty z toho videa, dáme je i do AJ? Pokud ano, přeložím. Jen mi napište ten text až bude

[23:17, 2. 8. 2019]
Alex Barbershop: Eliško zítra má Kristyna volný místo. Dala bys prosím post? Pokud Kristyna souhlasí.

[23:41, 2. 8. 2019]
Tyna Barbershop: Neni potreba. Mam nekoho kdo to prelozi.

[23:43, 2. 8. 2019]
Tyna Barbershop: Muzes resit treba londyn.

Nejspíš jsem usnula kolem 20:30, když už jsem na nikoho nereagovala.

A následující den začíná moji zprávou pro Týnu:

JEDU DOMŮ

[03. 08. 19 7:53:21]
EH: Dobre rano 🍌 uplne rozumim, jak to myslis, co pises, snazi se to taky nejak „drzet“ ale spousty veci co pise je jasnych nebo zbytecnych, nemusi se tim tak zaobirat, jestli ma co resit s Londynem, mohla by se zasoustredit na to a zacit nam verit 🍌 je to cely skvela vec a prijde mi ze to šlape jak má a ohlasy jsou taky jen nadšení 🍌

Napsala jsem ti pár hodin po probuzení s klidem a tušením, že asi spíš a že já mam ještě tenhle ranní čas navíc. Balim si pár věcí domů do batohu. Dnes jedu do Jablonce. Z Jablonce jedeme se ségrou do Lučan nad Nisou. Na chalupu. Jen my dvě. Těšme se. Balim si notebook, nabíječku na něj a na mobil. Nějakou knížku. Pár špinavejch hadrů. Pití. Vyrážím z Hanspaulky na Černej Most. Odtud busem směr Jablonec. Autobus je skoro prázdněj. Nemam spolusedícího. Místo něj tam sedí muj batoh. Uvelebim se u okýnka a pustim si písničku. Poslouchám ji dokola. Mam vyrovnanou a dobrou náladu. Nic mě netrápí. Těším se za ségrou. Vezu s sebou Mko. Říkaly jsme si, že si to možná dáme. Že by to mohlo bejt fajn. V lese. Rozepisuju zprávu pro Kristýnu:

[03. 08. 19 10:05:01]
EH: Uz jsem na ceste domu a posloucham - Iggy Pop - The Passenger 🍌

pro D.

[10:11, 3. 8. 2019]
EH: Uz jeduu

[10:11, 3. 8. 2019]
D: jooo a tesis se? myslis ze dojde na tu vec?

[10:11, 3. 8. 2019]
EH: Tesim, tu vec sebou mam ale necham tomu volnej prubeh, netouzim po tom, uvidim jak bude segra urputna

A ty mi pišeš:

[03. 08. 19 10:53:58]
Tyna Barbershop: Dobre ranko 🍌 koukam velka cestovatelka 🍌 ja jsem dneska uplne mrtva 🤖🤖🤖 uz se opravdu tesim na volno odpoledne

[03. 08. 19 10:54:23]
Tyna Barbershop: Porad na ceste?

[03. 08. 19 11:18:26]
EH: Akorat jsem dorazila :)! Mas plan na odpoledne? Odpocivat! 🍌 vcerejsi tvuj vecer byl fajn? 🍌

[03. 08. 19 13:44:38]
Tyna Barbershop: No spis budu muset uklizet byt 🤖 a neco si jeste

dodelat. Jak to vypada doma? Bavite se?

[03. 08. 19 14:12:29]
Tyna Barbershop: Tak jsme se s Alex uz uklidnily, verim ze uz to bude dobre 🍌👍

[03. 08. 19 14:25:06]
EH: Doma vsechno celkem dobry 🍌 ono je to takovy ze kazdej si dela svoje ted si povidam s mamou, ale jen o blbostech, ale je to dobry :) a za chvilicku pojedem sami se segrou na chatu a zitra tam dotazi zbytek rodiny. To je dobre! 🍌 pochopila?

[03. 08. 19 14:27:57]
Tyna Barbershop: Pochopila 🍌 no nakonec me holky překvapily a davaji dohrpmady byt nez odjedou zitra 🍌 tak jsem rada ze muzu konecne dovyrobit kolo stesti 🍌🍌 To zni jako hezky stravena sobota, kdyz jste takhle pohromade. 🍌

[03. 08. 19 14:40:41]
Tyna Barbershop: Porad jsem jak Alenka v risi divů 🍌🍌 zvlastni pocity mam. Jai me hezky vykolejila

[03. 08. 19 14:51:23]
EH: Myslela jsem ze ti s tim pomuzu 🍌! Tak klidne radsi odpocivej a nechme to na zitra nebo pondeli?ale jestli na to mas chut a naladu. 🍌 Me je taky moc fajn 🍌🍌p dlouhy dobe jsem fakt hezky naladena a drzi se to) 🍌

[03. 08. 19 16:09:09]
Tyna Barbershop: Jee ty by jsi mi chtela pomoc? 🍌 Tak to беру🍌 klidne muzeme i zitra, ty uz vis kdy cca budes v Praze? Nechám to na tobe, ja jdu dopoledne se kouknout na to bydlení a pak jsem volna 🍌

[03. 08. 19 16:09:20] T
yna Barbershop: Uz jsem zase zacala byt nervozni

[03. 08. 19 16:09:34]
Tyna Barbershop: QQ1qqq

[03. 08. 19 18:27:23]
Tyna Barbershop: Tak pokud budes chtit tak muzes prijet ke me a budeme tvůrčí 🍌🍌

píšu D:

[20:45, 3. 8. 2019]
EH: My si to teda daly, do piti a sly chodit a ted uz je to ve fazi kdy to vyprchala ale neni to negativni jen je clovek uz tak unavenej a bylo to vlastne docela cisty a fajn, sdileli jsme presne ty veci detstvi vzpominky a tak ale vim ze uz to nechci, prijde mi to nejak mimo

píšu Týně:

[03. 08. 19 20:48:35]
EH: :) joo moc rada! Jen teda porad nevim jak se mnou casove, to budu vedet asi vic zejtra, protoze se rozvazi rodinny prislusnici po Praze sestrenky a tak. no:) moc bych chтела uz zitra, ale dam vedet 🍌

[03. 08. 19 20:49:06]
EH: Nebud nervozni, nebo pak taky zacnu 🍌

píšu Davidovi

[20:49, 3. 8. 2019]
EH: Nastesti zadny blitky zvratky :D

SÉGRA

Předtim, než jsem ti odepsala, jsme se se ségrou sjely. Daly jsme si tu nejvíc ideální dávku do smoothiečka. Malá lahvička z Lidlu. Banán, ananas a kdoví co ještě. Podle informací z internetu je to asi nejideálnější, dát si to do smoothie co obsahuje různý vitamíny a antioxidanty a navíc to má fakt příjemnej náběh. Plynulá postupka, přesně si uvědomíš, jak to na sebe navazuje. Jak to najíždí. Nám to začalo, když jsme se procházely lesem a pak začalo hrozně pršet. Schovávaly jsme se trochu nesmyslně pod nějakejma chabejma větvema. A povídaly jsme si o důležitějch věcech - pro nás. O dětství, vztazích, o rodičích, o zážitcích, který nás nějak zformovaly. Dostaly odněkud někam. Jdeme lesní cestičkou někam vzhůru. Do kopce nahoru. Říkám ségře, že teď teda vůbec nevím, kde jsme, ale ta mi dopodrobna popíše, kde se nacházíme, abych se zorientovala, abych neměla strach. Říká mi, že ví přesně, kde jsme. Naprosto jí věřim. Chce mi sdělit něco, co jí leží na srdci. „Pamatuješ, jak jsem si asi ve 13psala s těma chlapama přes chat na seznamu a jak jsme se s jedním s holkama i sešly? Jak jsme za ním jely domů někam do Liberce?“ Vybaví se mi vzpomínka. Vybaví se mi, jak jsem poslouchala za dveřma, když na tebe náš táta vážně promlouval: „Tebe prostě zajímá jen to jedno, víd. Sex, sex, sex.“ Vyděsí mě to. I teď cejtím ten stejnej adrenalin. Chci se vzdálit od dveří. Chci, abych to nikdy bejvala neslyšela. Chci, aby tě nechal bejt. Je to nepříjemný. Bejt s touhle tíhou, teď, v tomhle panelákovým bytě. Za zavřenejma dveřma. Vzdaluju se od nich. „Jo, pamatuju si to.“ „No a pamatuješ, co se tam dělo? To bylo úplně strašný, vždyť jsme byly děti...“ Vyhrnou se mi slzy do očí. Jdeš přede mnou. Déšť dávno ustal a slunce se pateticky prodralo skrze mraky. Koukám se do země. Nechci brečet. S nalomeným hlasem říkám: „Já vim, já to asi nechci slyšet znova, neříkej mi o tom...“ Pamatuju si to doteď, až moc dobře. Vim, co jste dělaly. Přepadá mě hrozná bezmoc. Nemůžu udělat vůbec nic proto, abych tě zbavila tohohle zážitku.

Jdeme dál a koukám se radši do země. Odlesky rosy na stéblech trávy. Slunce svítí. Je mi vedro. Mam knedlík v krku. S naprostou vážností a naléhavostí říkáš: „Já ti to chci asi znova říct...“ Cejtím hroznou tíhu. Vydechnu. Seškrábnu ze svýho nitra poslední zbytky síly. Hřbetem pravý ruky si setru slzy. Buď silná. V duchu doufám, žeš nepoznala, že skoro brečim. Je to nějak moc. udělám krok vpřed. „Můžu ti to říct?“ Udělám další kroky vpřed. Po tvrdejch trsech trávy. Už jsme přece velký. „Řekni mi to, chci to slyšet.“

Žízeň nás nakonec dohnala domů. I když padnul návrh napít se z kaluží. Sdílet kaluž. Jestli se z ní napiješ ty, tak já taky. Když jsme doma dosedly do křesla, kouknu se na mobil.

A vidim zprávu od tebe:

[03. 08. 19 21:01:20]
Tyna Barbershop: Ja bych byla moc rada kdyz by nam to zitra vyšlo, necham to na tobě. Ja jsem časově flexibilní 🍌 mam co delat 🍌

[03. 08. 19 21:02:10]
Tyna Barbershop: Nervozni jsem skoro porad. Nekdy je to vic impulzivni 🍌

[03. 08. 19 21:51:01]
Tyna Barbershop: Uzivas vecera? Ja jsem na veceri s holkama a uz bych i uvitala postel. Mam treti pivo a uz se moje mysl upíná jinak. 🍌

[03. 08. 19 21:55:52]
EH: A je to fajn spolecnost? My tady posedavame uz doma. jinak jsme chodily po lese, hrozne dlouho a jen si povidaly to bylo dost fajn 🍌 A nad cim premyslis? Nejsou to nejaky tezky myslenky neprijemny snad 🍌

[03. 08. 19 22:04:22]
Tyna Barbershop: <příloha: 00000346-PHOTO-2019-08-03-22-04-22.jpg>

Poslalas mi fotku, kde sedíš ty, tvá spolubydlící Anežka a další dvě holky. Usmíváte se. Fotila jsi to ty, tím obráceným selfie módem. Na šířku. Ukazuju fotku ségře. „Jsou někde na pivu.“ „Tohle je ona?“ „Jojo, tahle s těma brejlema... no vidíš, už má nějaký ty nový brejle, a to říkala, že to bude překvapení, to se teda prozradila!“

Píšeš:

[03. 08. 19 22:15:17]
Tyna Barbershop: Procházky lesem jsou nejhezší co muze být. Popovídat si spolu takhle verím že musí být skvělé. Stihly jste si říť všechno co jste chtěly?

[03. 08. 19 22:16:43]
Tyna Barbershop: Neumím si představit se takhle bavit ze segrou tam jsem asi moc zvedava 🙄

[03. 08. 19 22:20:57]
EH: 🙄🙄 je dobre! Tak te precí jen vidím driv s brylema 🙄🙄 joo probrali jsme všechno možný :) i bez tohohle povídání jsme si blízky, tak to není nic speciálního, jen s pís tom mít na sebe víc času, že se kolikrát vidíme sup sup 🙄

[03. 08. 19 22:31:43]
Tyna Barbershop: Tak užijte holky toho společného času, když je možnost 🙄. Na odpověď na předeslou otázku co jsem neodpověděla. špatně myšlenky? Na špatně věci se rychle zapomíná... 🙄

[03. 08. 19 22:34:11]
Tyna Barbershop: Koukam že už nedávám souvislé věty dohromady víc než obvykle 🙄🙄 Ty bryle mě stvou, jspu skvělé že jsem až na nezapomnění

[03. 08. 19 22:34:49]
Tyna Barbershop: Budu verit že te zítra budu mít samci videt.

[03. 08. 19 22:49:46]
EH: Já doufám že to vyjde :) vazne se hodne tesim:*

[03. 08. 19 22:51:37]
EH: Ze mi to přijde dlouhý 🙄

[03. 08. 19 22:55:07]
Tyna Barbershop: Je to překvapive nekonečný. Budu si to přát aby se to splnilo. 🙄

Usnula jsem. Spíme se ségrou v místnosti, kde jsou vycpaný hlavy srn, srnců, a tak. Ve starý dřevěný posteli pod velkou duchnou. Krajkové bílé závěs. Tma. Ségra zhasne lampičku. U postele mám mattonku. Během večera jdu alespoň třikrát na záchod. Když je to podruhé, ségra se budí a zajímá se, jestli je mi fajn. „Joo, jen potřebuju hrozně na záchod...“ Scházím dřevěný schody. Udělám, co je nutný, a škrábu se zpět do tepla. V hlavě čisto. Ráno se probouzím dřív, než ségra a jdu si dát dolu do pokoje nějakou snídání. Oblíknou se a mam chuť se jít projít po zahradě. Všechno je čerstvý. Všechno je fresh. I já jsem. Fotím pohled do nebe skrze koruny stromů. Zelená, modrá a bílá.

Nedlouho potom posílám fotku Týně:

[04. 08. 19 9:55:26]
EH: <přiloha: 00000356-PHOTO-2019-08-04-09-55-25.jpg> (fotka nebe a zelenejch stromů)

[04. 08. 19 9:57:23]
EH: Svěží start dne 🙄 Je tady hroznej klid, za chvíli už se postupně bude scházet rodina. Jak ses vyspala?:)

Sešla se rodina. Se ségrou jsme spiklenci. Protože víme, co jsme včera dělaly a vy ne. Haha. A je nám dobře. Což se zdá být podstatný. Připravujeme kuřata na grilování.

[04. 08. 19 14:26:39]
Tyna Barbershop: Ahojky promin že píšu až teď. Jaka jř oslavicka? Je to krásně koukam 🙄

[04. 08. 19 14:27:21]
Tyna Barbershop: Vyspala jsem se dobře, jen teď spekuluji co dělat první 🙄🙄

[04. 08. 19 15:14:48]
EH: Pociť je trochu vselijaky 🙄 ale tím padem snad odjedeme driv 🙄! Jinak všechno probíhá celkem pohodově. No a do čeho ses pustila?))

[04. 08. 19 17:21:11]
Tyna Barbershop: Odpocínek nakonec 🙄🙄

[04. 08. 19 17:21:45]
Tyna Barbershop: Co ty? Jak to vypadá? 🙄

Jsem na cestě do Prahy. Řídí ségry přítel, Martin. Ségra sedí vedle a já se sestřenicí sedíme vzadu. Jedeme po dálnici. O něčem se bavíme. O něčem se baví. Nasadím si sluchátka a pouštím písničku.

NA CESTĚ DO PRAHY

[04. 08. 19 17:27:38]
EH: Jsme na cestě do Prahy 🙄

[04. 08. 19 17:31:49]
Tyna Barbershop: Tato zpráva byla odstraněna.

[04. 08. 19 17:46:43]
Tyna Barbershop: Nechtěla by si se dnes tedy vidět?

[04. 08. 19 17:46:54]
EH: Chci!:)

[04. 08. 19 17:47:15]
Tyna Barbershop: Chceš se projít? Já bych šla i na jídlo?

[04. 08. 19 17:48:05]
EH: Jsem pro;) ja se jeste ozvu až budu v Praze a budu mocť nekam dojet?

[04. 08. 19 17:49:53]
EH: Jsme někde u Boleslavi, je to tady rozkopany a pomaly 🙄

[04. 08. 19 17:50:43]
EH: Tak te potom muzu klidně vyzvednout, nebo si dame nějaký bod? 🙄

[04. 08. 19 17:56:32]
Tyna Barbershop: Klidně mě vyzvedni? Jestli chceš můžeme být někde tady? Uvitám společnost když jsem tady sama

[04. 08. 19 17:56:57]
Tyna Barbershop: Nespechej 🙄

[04. 08. 19 17:57:31]
Tyna Barbershop: Nuselské schody zastávka

[04. 08. 19 18:02:35]
EH: Dobre, platí :) dojedu! Napíšu v kolik bych tam byla, až budu vedet 🙄

[04. 08. 19 18:07:03]
Tyna Barbershop: Tak parada 🙄

Dojedu na byt na Hanspaulce. Ukládám věci, co jsem přivezla. Nevzpomínám si, jestli jsem řekla, co si vezmu na sebe už doma v Jablonci, nebo jsem se ještě převlíkla. Každopádně jsem na sobě měla tmavě modrou košili s bílejšíma puntíky. Černý kalhoty a bílý ponožky. Píšu ti zprávu.

[04. 08. 19 19:18:03]
EH: Za chvíli pujdu na metro pak přestoupím na 11ku a v 20h bych měla být na Nuselských schodech, ok?:)

[04. 08. 19 19:19:56]
Tyna Barbershop: Dobre 🙄🙄

NUSLE

Vycházím z tramvaje na zastávce Nuselské schody. Jsem tam přesně. Koukám se na čínžáky kolem a říkám si, v jakým z nich asi bydlíš? Ale fakt toho, že se máme potkat tady na zastávce nutně přece neznamená, že bydlíš někde na dohled. Rozhlížím se ulicí a přehrávám si možnosti, odkud asi půjdeš. Kontroluju, jak vypadám v odraze vietnamské večerky. Pak zase v odlesku projíždějící tramvaje. Podívám se na mobil a jsou asi 3 minuty po 20h. 3 minuty po domluveném čase. A neznamená to vůbec nic. Jsem docela nervózní. Už v tramvaji jsem si vzala žvejkačku. Nevím, jestli se máme obejmout, nebo si dát pusu. Asi to bude trochu trapný. Byla bych ráda, kdybysme si daly pusu. Naposledy jsme se viděly na Hradčanský, pár dní zpátky, ale už mi to doopravdy připadá jako dlouhá doba. Těším se, až se objevíš. A ty se objevíš. Jdeš ze směru od Nuselskejch schodů. Máš na sobě taky nějakou košili a malej batoh na zádech. Zahlídneme se a automaticky usmějeme. Projíždí tramvaj, tak nám to na moment znemožní na sebe vidět. Dělam trochu trapně gesto, jestli mám přecházet já, nebo ty. Kroutíš hlavou a ukazuješ na mě. Kejvu hlavou. „Ahoj.“ „Ahoj.“ Úsměv. Pusa. Cejtim se hezky. Ten pocit se mě vlastně drží celou dobu od chvíle, co jsme spolu prožily ten podvečer, večer, brzký ráno. Jsme obě nervózní, jen já to na sobě nedávám znát. „Tak kam pujdeme, máš tady něco oblíbenýho, kam bys chtěla?“ „Nee, ani nevím co tady všechno je, nemám to tady moc prozkoumaný ještě.“ říkáš. „Jo, aha, tak já tady taky nic moc neznám, asi bych šla k vodě, někam směr Podolí, tam znám nějaký podniky.“ „Jo? Klidně, chceš jít pěšky?“ „Jo to asi jo, alespoň se projdeme, chceš?“ „Joo, mě to nevádí.“ Jo, je to celý takový nejapný, ale říkám si, že se rozchodíme a nějak se rozmluvíme. Představa, že bychom se měly někam sunout uzavřenou tramvají není příjemná, takže jsem ráda, že jdeš vstříc mému nápadu. Opravdu se to cestou trochu prolamuje, i když pomalu. Stručně mluvím o tom, jaký to bylo v Lučanech s rodinou, a ty zase o tom, že jsi snad uklízela a jinak odpočívala a přemejšlela nad tím Pridem a věcech s tím spojených.

„Já ti s tím zejtra pomůžu, tak to asi nemusíš tak řešit...“

„To nemusíš, ale jestli chceš, tak já budu ráda, mam na zejtra domluvený od kamaráda, že mi má dát desku k tomu kolu štěstí.“

„Aha, tak to je dobrý, on to nějak vyrobí?“

„Něco má, slíbil, že mi to dá, jen si pro to zejtra pojedu a nějak musím vymyslet, jak to bude fungovat.“

Mam z toho pocit, že ti na tom hodně záleží a chceš, aby to bylo pěkný. Dobře mi padne i fakt toho, že nad tím přemýšlíš zase z jinýho úhlu než já, takže nadhazuju různý možnosti a případný nápady, jak by to třeba mohlo bejt. Připadá mi, že to máš v hlavě jako velkou starost a spousty přemejšlení, ale né zase tak uplně prakticky a do důsledku. Jsem v tom opatrná a opravdu jen říkám možnosti. Nedokážu z tebe číst, jestli si do toho necháš kecat, nebo to máš podchycený. Nakonec to komentuješ, že tě takhle nenapadlo o tom přemýšlet, ale že to nějak dopadne, a že to má být celé zábava.

„A Alex ti do toho nějak kecá, nebo pro to teď něco dělá?“

„Má k tomu pořád nějaký poznámky, ale teď už to nechala na mě...“

Zní to dvojznačně ve smyslu, že jsi ráda, že máš tuhle zodpovědnost, na druhou stranu je z toho cejt, že se na tebe jakoby vysrala a „holka starej se“. Nevím, vlastně tyhle hovory o Pridu беру trochu jako jedno z jistých témat, co můžeme donekonečna omílat, aby hovor nestál, ale vůbec mi to nevadí.

Jsmo na Podolský vodárně.

„Tak tady u vody je ta restaurace, kde jsme sice nebyla, ale vim, že by tu někde měla bejt.“ Jsem trochu nejistá, kudy se tam jde.

„Podívám se na internet, asi na google mapy.“

Ukazuju ti na mobilu o jakou jde, jestli to neznáš.

„Nevím Eliško, nebyla jsem tam, ale nevypadá to, že by tu něco bylo...“ Trochu vtipkujeme v týhle další trapný situaci.

„Pujdeme podle toho, jak nás to navede. Bejt to tady musí, nebo je, jen nevím, kde je vchod...“

otáčím se dokola kolem svý osy podle toho, co mi ukazuje šipka na displeji. Naštěstí to bereme s humorem, i když bych už ráda dorazila do cíle a měla tohle hledání za sebou.

„Tak asi tady?“ trefíme se. Sestupujeme po dřevěných schodech a odkryje se nám pohled do

interiéru restaurace. Je možnost sedět i venku, přímo u vody. Zdá se, že všichni jsou venku. Uvnitř nikdo. Rozhlížím se a vidím asi ještě jedno, dvě volný místa.

„Dobrý den.“

„Dobrý den, budete mít dvě volný místa tady venku?“

Servírka drží v ruce A4kovej jídelní lístek, otáčí se na volný místa

„Bohužel, venku už ne, jediné jestli máte rezervaci?“

„To nemáme.“ kouknu se na Týnu. Přihlíží situaci.

„Tak teda asi jdeme dovnitř?“ otočím se na tebe a jdeme.

Sedáme si ke stolu pro čtyři. Dostaneme jídelní lístky. Listujeme a vybíráme. Koukám se do sekce masa. Ani nemam hlad.

„Ty už víš, co si dáš?“

„Vůbec nevím...“ zmateně listuješ.

„Já si dám asi tohle.“ položím ukazováček na papír a podsouvám ti svůj výběr.

„Jo? To vypadá dobře, já nevím, jestli chci maso, nevím, na co mam vlastně chuť...“

Chci ti pomoci. „A máš něco, mezi čím se rozhoduješ, nebo vůbec nevíš?“

„Asi tohle,“ otočíš pár papírů a ukážeš „nebo tohle?“

„Já nevím, na co máš víc chuť? Nebo třeba co si nedáváš tak často?“ Koukám na tebe. Vyndala sis brýle. Asi si s nima celou dobu pohráváš a pouzdro od nich je na stole.

„Ty těstoviny s krevetama vypadaj dobře...“

„Jó, no tak asi jó, jdu do nich a ty teda?“

„Nó, já si dám ten krutí steak.“ Mezitím objednáváme vodu. Mám za to, že jsme si obě objednaly perlivou vodu. Říkáš něco o tom, že objednávat si krevety a ryby je tady u nás dost riskantní a že si je ani nekupuješ.

„Tady prostě dobrou rybu nekoupíš, a potom málokdo to umí dobře připravit a já to teda neumím.“ Jo, to asi jo. To se tak říká. Hnusný ryby z dovozu. V nechutnejch podmínkách, kdesi uchovávané v mrazácích. Prolítne mi hlavou několik prodejen s čerstvejma rybama tady v Praze, o kterých vim, i když jsem tam nikdy nebyla. Často koukám do výloh. O tom, že já si kupuju dost pravidelně lososa, mlčím. Když přinesou jídlo, konverzace trochu ustoupí.

„Chceš ochutnat?“

„Ne, děkuju a ty?“

„Ne, děkuju a ty?“

„Nene, ale děkuju.“ kroutíš těstoviny vidličkou.

„No, ale mohli tam napsat, že v tom je česnek.“

směješ se. Asi nám oboum prolítne hlavou to největší klišé o tom, jak je to jakože trapný, když si dá někdo česnek a jde na rande.

„Jo, to mohli.“ Možná, že to tam i psaný bylo.

Nenápadně tě pozoruju a pokoukávám. Připadá mi, že zase chtě nechtě působim asi dost vážně a seriózně. Nějak se mi nedaří se týhle fasády zbavit. Nechci, abych vypadala tak nedostupně.

Ani mě nepřekvapí vnitřní zjištění toho, jak mi na tom vlastně záleží, ale nedávám nic znát. Chce to všechno svůj průběh, kterej to i má, a já mam v hlavě jen to, že něco prožívám, něco se děje,

i když to nemá žádnou svoji definici, žádnéj cíl. Jen to je. Něco. Nějaký sdílení. Neumím to popsat. Tohle setkání je trochu opatrnější, než naše poslední. Jako bychom musely znova prolomit ledy a prodrat se něčím, abychom mohly navázat tam, kde jsme přestaly. Kéž by to šlo tak snadno.

„Měla jsi to dobrý?“

„Joo, ale už je toho moc, už nemůžu.“ zhluboka se nadechneš a koukneš se na břicho. „Haha.“ usměju se a taky nedojídám. I když bych mohla. Nemam hlad, ale klidně bych to dojedla. Nechávám to ležet.

Dvě servírky, které nemají do čeho píchnout, nás celou dobu sledujou. My jsme jasný, říkám si.

„Můžu odnést?“

„Jojo, určitě. Děkujeme.“

Máme ještě nedopitý skleničky s pitím, tak tu asi ještě budeme chvíli sedět.

„Omluvíš mě?“ řekneš tiše s úsměvem. Hledáš okem WC.

„Jasně.“ Úsměv. Jsem ráda za pár minut o samotě. Napiju se. Koukám se před sebe, jako bys tam ještě seděla. Hraju divadlo na servírky. Když pořád koukaj. Budu nečitelná. Rozhlížím se. Vážně jsme uvnitř samy, ale je vidět do otevřený kuchyně. Dva kuchaři, co si koukaj pod ruce. Dřevěná podlaha.

Celej interiér je napůl trochu dřevo a jsou tady dekorace loděk a rybářskejch sítí. Není to zas tak nevkusný, jak to zní. Pohotově lovím v batohu peněženku a chci to zaplatit rozhodně dřív, než se vrátíš. Vstávám a jdu k servírce, co se už na patě otáčí k dotykovému monitoru a 3× ťukne. Vlevo. Vpravo. Vpravo.

„Zaplatim kartou.“

„Anó“ pravou rukou dlaní vzhůru podsouvá platební terminál. Přiložim zelenou kartu. Hbitě odtrhne papír a vzápětí další.

„Účet?“

„Né, dobrý, děkuju.“ Rozepínám cvoček peněženky. Pár drobaků. Nějaký vylovím.

„Děkujeme.“ Usměje se, hned se otočí a už ji vůbec nezajímám.

Od kasy dobře vidím na konec místnosti, kde je WC. Dobrý. Stihla jsem to a jdu si v klidu sednout zpět ke stolu. Akorát se vracíš a nemáš tušení o tom, co se mezitím odehrálo. Úsměvy.

„Taky si odskočím.“ Vstávám. Otočím se a kráčím na konec místnosti. Koukáš mi na zadek? Jsem zase ráda, že jsem chvíli sama se sebou. Vyčůráš se. Umeju si ruce. Koukám na sebe do zrcadla. Projedu si jazykem zuby. A hele, maj tady i krém na ruce. Namažu se. Moc to mastí. Snažim se to z rukou dostat dolu šedým papírovým ubrouskem. Dobrý. Koukám se do zrcadla. Narovnáš si košili. Líp si ji zarovnáš do kalhot. Mam ze sebe dobrej pocit. Asi takhle dobrý. Vycházím z WC. Usmívám se a koukám na tebe už od dveří. Kdoví, jestli jsi zjistila, že už je zapláceno, jestli jsi nedostala třeba stejnej nápad a nezkusila využít příležitosti. Jakmile si mě všimneš, pokládáš mobil na stůl a najednou máš volný ruce. Usměješ se. Skoro si sedám.

„Půjdeme, nebo to chceš ještě dopíjet?“

„Pujdeme, už nechci...“

Možná jsem s tímhle byla rychlá. Trochu tě to překvapí a ukládáš si brejle do batohu. Zvedáš se. U dveří se s náma už loučej servírky:

„Děkujeme, nashledanou.“

„Asi ještě zaplatíme?“ sundáváš si batoh z ramene.

„Dobrý, už jsem to platila.“ Usměju se. Věnuješ mi vyčítavej výraz: „Né Eliško...“

„Ale jo, pojd...“ otevíráš dveře.

Jdeme po nábřeží.

„Kam teď?“ „- se ještě projdeme?“

„Ten tvuj minulej vztah, já vlastně nevím, jestli se tě na to můžu ptát, si matně pamatuju, jak jsi mě jednou stříhala a trochu jsme se o tom bavily, pamatuješ?“

„Jó, vim, já jsem byla hrozně nervózní.“

„Proč?“

„Já nevím, tak vždyť víš, jak je to v tom salonu divný, já jsem nikdy moc nevěděla, jak tě mam brát, nebo jak se mam chovat...“

„Aha...“

„No ale teda v tom vztahu si říkala, že to snad bylo tak, že tě nějak zmlátila a tím to takhle vyvrcholilo?“

„Tereza? Zmlátila no...“

„Nechceš se o tom bavit?“

„Né, mě to nevadí, zmlátila, to bylo hrozný, byla úplně ožralá, a prostě mi pak napálila. Jsme se doma pohádaly, ona žárlila hrozně, úplně nesmyslně. Byly jsme předtím na jedný akci v hospodě a to bylo fajn, ale pak odešla někam s nějakým chlapem a doma mě zmlátila.“

„Aha...“

Jdeme po nábřeží.

„Mě vždycky přišla hrozně fajn ta myšlenka toho chodit s někým ve trojce, víš jak to myslím, že ani jakoby nejde o ten sex, nebo jasně, jde, ale že mi to přijde, nebo přišlo, jako nějaký ideál.“

„Tomu nerozumím, v čem? Já jsem v něčem takovým byla a vim, že tohleto nechci.“

„Aha. Že tam je hrozně podstatný, aby si byli všichni stejně nakloněný, že o to musíš o to víc pečovat, aby v tom byla nějaká harmonie a nikdo nebyl víc nebo míň, přijde mi to strašně složitý, ale tím, jak je to pracný, tak něčím jakoby silnější.“

„Tak tomu moc nerozumím, já bych tohle už fakt nechtěla. Jsem něco takovýho zažila s tou Kátou bejvalou, když jsme cestovaly, byly jsme v Řecku a po cestě se k nám připojila ta Švédka, takže to chvíli byl takovej trojúhelník.“ Vzpomenu si, jaký měl tenhle příběh konec.

„Nojo.“

Stojíme u přechodu na červenou, ale silnice je prázdná. Bez aut. Rozhlížím se.

„Pojď?“ Kounu na tebe. Připadá ti to vtipný.

„Ty seš nervózní? Štve tě to, že musíme čekat?“

„Joo, když vidím, že nic nejede, tak mi to přijde úplně zbytečný a rozčiluje mě to.“ Směješ se. „To vidím...“

Chytneme se za ruce a přecházíme na červenou.

„Kam mě vedeš?“ koukneš na mě.

„Šla bych tady k Vyšehradu, tam jsou hodně pěkný místa. Já nevím, jestli to tam nějak víc znáš?“

„Zas tak né, ale chodily jsme tam venčit psy.“

VYŠEHRAD

Setmělo se. Jdeme parkem. Svítěj lampy. Chodí tu lidi se psama. Páry. Mladý lidi s alkoholem. Míjíme lavičku. První. Druhou. Třetí.

„Já bych si sedla, sedneme si?“ Pohlídneš na mě.

Zapalujeme si cigarety. Zapálím ti. Mlčky to oceníš.

Tak teď jsme určitě obě stejně nervózní. Mě klasicky napadá to, že má vzdálenost na lavičce od tebe už není tak výrazná, ale odstup tam je. Proč?

Protože nevím, co čekat.

Nevím, co můžu.

Nevím, co je moc, co je málo.

Neumím v tom chodit. Kouříme, koukáme na

výhled, co je před náma.

Chvíli si něco povídáme.

Chvíli mlčíme. Rovnám si nohavici u kalhot.

Koukáš na mě, co dělám.

„Hmm, máš bílý ponožky?“

Nevím, jak na to zareagovat, jestli je to v tvech očích jakože chyba a blbý, hnusný, nebo co to znamená.

„Nó, jo, mam, mě se obvykle nelíběj, ale víš, proč je mam,“ ukážu na velký bílý puntíky, co mam na tmavě modrý košili, „nějak mě uspokojuje, když to trochu ladí...“

Směješ se. „Jo takhle, to je zajímavý, že nad tím takhle uvažuješ, a já si myslela, jestli třeba Michael Jackson...haha.“

„Né, to né“ haha. Tak a teď si připadám úplně

strojeně a škrobeně. Ráda bych se uvolnila.

Dokouřila jsi cigaretu dřív, a najednou zase nevíš, co s rukama a se sebou. To mi nahrává do karet v klidu si dokouřit svůj zbytek a dělat u toho, jak moc jsem ledově v klidu, i když mam v hlavě prázdnou a připadám si jak malý dítě.

V záseku toho, že bych něco chtěla udělat, mohla udělat, ale spíš o tom jen přemejšlim, než dělám, abych to celý nějak nepodělala. Asi moc velká sebekontrola. Vyměňujeme si pohledy, usmíváme se, a pak vždycky radši zas koukneme jinam. Jako puberťačky. Ale já jsem to vlastně v pubertě nikdy nezažila.

„Chceš napít?“ vytahuju lahev s vodou a tahle akce má pro mě asi dva významy. Starám se o tvoji případnou potřebu.

„Nechci, děkuju.“

A potřebuju se napít, protože mam hrozný sucho v puse. Nemůže následovat nic jinýho, než že si dám žvejkačku. Asi. Nakonec jsem to já,

překvapivě pro mě, kdo vydrží pohled na tebe

a neucukne. A ty cejtíš, jak se na tebe dívám.

Pozoruju tvoji proměnnou mimiku v tváři.

Komentuješ to: „Aaa, co to děláš, je to tady zas, už jsem zase nervózní, né teda, že bych nebyla celou dobu, ale co to je tyjo?“ ošíváš se a směješ se.

„Nemusíš bejt nervózní.“ To říká ta pravá. Říkám to já, alá ledová královna, a ve skutečnosti nestabilní otazník situace.

Díváme se na sebe.

Pohladíme se po stehně.

Ruce se dotknou.

Propétáme si prsty.

Hladím tě po paži.

Hladíš mě po stehně.

Pusa na pusu.

Líbáme se.

Nějakou dobu. Potom oceňujeme odtržení od sebe, abychom jakoby rozfoukly hustou intenzitu.

Sundáváš brejle. Směješ se, že jsou zamlžený

a upatlaný. Odkládáš je pryč. Jsme pro sebe.

Hodně blízko.

Hodně těsně.

Jsem, a jsem šťastná.

Bavíme se o blbostech, ale na těch stojej ty hezký chvíle. Blbosti, co se jen oštitkujou slovem blbost, a ve skutečnosti to má, jak pro mě, tak pro tebe, určité význam. Pro každou z nás asi přirozeně jinej, ale má to to stejný pojítko. Je nám hezky, jsme pro sebe a je to absolutně čistý a přirozený. Když se to teď zase prolomilo, cejtíme se líp. Jsme tam, kde jsme byly a propadáme se postupně hloubš. Nevím, co cejtíš v tu chvíli ty, jak nad tím přemejšlíš, co cejtíš, ale já z tebe cejtím, že to máš úplně stejně. Jsi pořád nervózní, ale hezky a rozpačitě nervózní. Já jsem pod svým vlastním dozorem a analyzuju si vnitřně, co jak mam, ale ve výsledku je to pro mě celý hezký, nový, nepoznaný, čistý. Nic dopředu naplánovaného, jen přirozená touha nechat se tím unášet dál a trochu posouvat svoje hranice toho, co už je na mě moc a co málo. Naučit se s tím pracovat. To je výzva. Zatím to neumím. Zatím jsem ráda za tohle všechno nový. Baví mě úplně pomalu, hodně zlehka posouvat to fyzický, k čemu mezi náma dochází. Víš, že jsem před tebou měla jen jednu holku. Nevím ale jak s touhle informací pracuješ. Rozhodně nejsi chtivá. Reagueš taky zdrženlivě, i když viditelně otevřená a odevzdaná všemu, co by teoreticky mohlo bejt.

Neděláš nic zbrklýho. Jsi úplně stejně bázlivá, zdrženlivá. Symbioticky propojený. I v tomhle je ta blízkost. Střetnutí se v rozpoložení a touhách. Několikrát mě během našeho setkání napadne i trochu melancholická myšlenka toho, že nás třeba spojilo to, že:

„A co jinak tak děláš ve volnejch chvílích

a večerech?“

„No, nic, jsem sama... Občas se s někým vidím, ale jinak nespím, sedím sama v bytě, sama v okně, koukám se na ulici a vzpomínám, a připadám si sama. Já to tak mam, že si připadám hrozně sama, i když jsem s lidma. Ve skutečnosti jsem sama. Každý si řeší sebe, žádný zájem. Může to bejt větší posezení, můžou se všichni smát a táhneme to do rána, ale já jsem prázdná. Cejtím, že jsem někde jinde, že mi nerozuměj, nebo já jim, že mi asi unikl svět tím, že nejsem na Facebooku, tím, že jsem byla pár let pryč, a pak ten návrat do Prahy zpátky byl pro mě hrozně těžkej. Přijde mi, že jsem o všechno důležitý jakoby přišla, že tady se žije úplně jinak, než na co jsem byla zvyklá. Než jak jsme žily na cestách. Tady si každý řeší sebe, není tam nic kolektivního, vlastně jakoby nikoho nezajímáš a každý se žene za svým a já v tomhle nechci bejt, ale vrátila jsem se se do toho a nevím co s tím.“

ONY

Sedí na lavičce blízko u sebe a sdělují si osobní, často i intimní informace o svých životech. Jednotlivé události, co vytváří ten nebo ten svět. Jedna z nich studuje na vysoké umělecké škole relativně nový obor nová média, pro tu druhou je to něco nepředstavitelného, ale atraktivního. Druhá je vyučená kadeřnice, co se dobře uchytila ve stále populárnějším barbershopu. S těma se od nedávna roztrhl pytel. Po Praze jich je čím dál víc a vznikají další. Původně jde o čistě mužskou záležitost a prapůvod to má kdesi v indickém lazebnictví. Trochu doktor, trochu kadeřník. Péče o tělo i ducha. Dopřát si ten příjemnej moment postaráni se o zevnějšek. Na první pohled je znát, kdo trendu holduje. Pečlivě střižené vlasy a zaholené vousy. Vyholování doztracena, od nizoučkých přechodů až po výrzaný „fade“. Péče o mužské tělo je v kurzu. Naopak, kdo nechodí, jakoby se o sebe dostatečně nestaral. Zanedbával. „Ty nechodíš do barberu?“ Každý druhý týden pravidelná návštěva. Nová závislost. Pro ten pocit cejtít se dobře. Dopřát si. A proč by to tak nemohlo bejt?

Seděj na lavičce blízko u sebe a sdělují si osobní, často i intimní informace o svehch životech. „Už je docela zima, tak zase popojdeme?“ podívá se na její nedopnutý dva knoflíky košile u krku. „Počkej.“ usměje se, stojí naproti ní, a ona moc nerozumí, co se teď děje. „Je ti zima, jo?“, lišácky se usmívá a má něco za lubem, „víš, proč to tak je?“

Ona jen kouká na ní a nerozumí. Udělá ještě jeden krok k ní a jsou fyzicky blíž než blízko. „Je podstatný,“, povídá očima upřenýma na titěrný knoflíky, „aby tyhlety dva knoflíky,“, levou rukou chytí mezi palec a ukazováček knoflík a pravou se snaží provlíknout ho do dírký v látce „který jsou zásadní,“ - nedaří se ji provléct je tak snadno, trochu s tím bojuje „byly zavřený...“. Jen, co to dořekne, obě se rozplynou v úsměv a věnují si polibek. Se rty těsně u sebe ona špitne: „Jo? Je to zásadní?“. Usměje se v té těsné blízkosti. „Mmmhmm. Je to zásadní.“

Políbí se. Pohladí se po paži a ona se dotkne jejího boku. Intenzivní pohled do očí. Stojí před lavičkou. Uprostřed dvou lamp. Někde bijou hodiny.

Někde o sobě dá vědet tramvaj. Někde se pohne listí keře. Někde jsou slyšet hlasy mladých lidí. Někde je slyšet tlumený smích. Kolem nich občas někdo projde. Kolemjdoucí u nich občas odloží větu, slovo, nebo mlčení, aby se poté mohlo i tohle vzdalovat a vytrazit do ztracena. „Je mi s tebou krásně.“ „To mě s tebou taky.“ Pohladí jí palcem, docela něžně, od spánku po jemné kůži, po lícní kosti až k bradě. Bříška prstů tě skoro lechtají. Obranou tomu je zase jenom úsměv a polibek.

POPRVÉ U TEBE NA BYTĚ

Týna navrhne, že můžou jít k ní domů, protože je pozdě a v bytě nikdo není. Její spolubydlící Anežka odjela k moři na dovolenou. Zapalují svíčku na stole a rozsvítí tlumenou lampu u okna. Byt je cítit novým nábytkem, a pokud tomu tak není, tak prostě, tou vůní něčeho nového. Určitě ještě předtím padnou věty o tom, ať se omluví ten nepořádek. Ve skutečnosti tam žádný není. Úzká chodbička s botníkem.

Vybavím si ten pocit, když jsem tam vcházela poprvé. Ještě neorientovaná v prostoru. Nabízíš mi bačkory. Vtipkuješ, že mi budou asi velký. Tvoje černý, gumový bačkory. Sama si bereš nějaký vtipně plyšový. Následuju tvoje kroky. „Pojď dál.“ Jsme v kuchyni, která na mě v tu chvíli působí jako velká. Něco rychle uklízíš na lince. „Co si dáš?“ „Asi nějaký čaj?“ „Dobře, čaj a jaký?“ Místo rozhlížení po místnosti kouknu tvým směrem. Na polici na zdi jsou na sobě naštosované krabičky od čajů jako kostky. „Vyber si, je jich tady spousta...“ „To je jedno, třeba nějaký zelený, nebo mátový?“ „Dobře, kouknu se jestli tady jsou.“ Přerovnáváš je a koukáš na štítky: „Může bejt třeba heřmánkový?“ „Jó, určitě. A co si dáš ty?“ Otočíš se na mě: „Asi taky čaj.“ „No, ale jestli máš chuť na alkohol, tak to si dej, vůbec se neohlížej na to, že já nepiju, to je úplně jedno, dej si...“

Obývací pokoj napojený na kuchyň, tam, kde by měly být dveře, nejsou. Jen portál. Výřez z kuchyně do obýváku. Šedej velkej gauč do Lka dominuje. Celkem velká televize. Okolo je dřevěná knihovna. Pár plyšáků a dekorací rozmístěných taky v policích knihovny. Je to něco úplně jiného. Jako bych překročila z nějaký životní fáze do úplně jiný a rozšířily se mi tak možnosti a pohled na svět. Jakoby se nabourala moje zarytá představa o tom, jak věci asi jsou a že to, co mě obklopuje, je vlastně proměnný a není to tak jasně daný, jak se mi zdálo. Odhaluje se mi pohled na úplně odlišnej život a životní styl. Problikává mi v hlavě obraz na muj studentskej pokoj. Tahle pohledovost na dva odlišný světy je něčím dospělá. Horské kolo je taky v obývacím pokoji. Stejně tak jako rozkládací stojan na prádlo. Dřevěný stůl a malý

stolek u gauče. Svíčky. Blbůstky. Nějaký vypraný oblečení. Ale žádná kytka. Sednu si ke stolu. Přesměruješ nás na sezení v okně. Když se vykloním a podívám nalevo, vidím Nuselský schody a jakousi malou kapličku. Napravo je to směrem k tramvajím. Naproti je parkoviště a nad ním už vlakový kolejiště. Vlaky jedoucí přes železniční most. Celkem útulná koupelna. Vana, pračka a koš se špinavým prádlem. Pověšený fialový a šedý ručníky. Tekuté mýdlo. Kartáčky na zuby. Je jich víc, než tady bydlí lidí. Samostatné WC, kde je i voňavý sprej a podlouhlé okýnko do světlíku. Později si díky týhle díře s oknem vyslechnu rozhovory rodin. Ložnice s velkou manželskou postelí a rozhrabanejma peřinama. Spousty polštářů a polštářků. Rozpitá sklenička s pomerančovým džusem. Kabely od nabíječek se plazí po nočních stolku až na matraci. Dvoj okno do dvora. Tmavý závěsy, co nepropustěj světlo. Velká šatní skříň. Pár hadrů po zemi. Naproti posteli je na skřínce televize, parfém, knížky. Z rozhovorů se dozvídám, že je to byt Anežčiny babičky, která má tady v tom činžáku ještě jeden byt a snad taky tu čajovnu, co je dole. Sedíme v otevřeném okně. Venku je tma a u pokrčenejch nohou na parapetu máme velký hrnky s čajem. Máme spolu další příjemnou a hezkou chvíli. Odhalujeme se samy sobě, jako bychom odkládaly někam jednotlivý tvrdý cibulový slupky. Intenzitu tohohle všeho řeším: „Tak já si už asi vezmu taxík?“ Je kolem 1 hodiny ranní. „Vážně už musíš? Můžeš tady zůstat, jestli chceš? Ale chápu, musíš bejt unavená...“ I když nerada, tak odpovídám: „Děkuju, to jsi hodná, že mi to nabízíš, ale nebudu tě tady otravovat, ještě stejně mam nějakou práci, musím dodělat nějaký věci, to asi teda nebudu dělat teď, ale, mam trochu na houby režim. Blbě spím a nejlíp se mi dělaj věci fakt hodně brzo ráno, to určitě ještě spíš...“ „Né, já nespím, vždyť víš, jak si píšeme...Já spím hrozně málo, nebo třeba taky vůbec...“ „Nespíš, jakto? Co teda děláš?“ „Nic, třeba tady jen tak sedím a přemejšlim o věcech, jen sedím, nedělám nic.“ S obavou o tebe se na tebe podívám. „No to je v pohodě, já už jsem zvyklá...“ Chci to celý

nějak zachránit, i když jsem šíleně unavená, plná toho, co spolu zažíváme, mam nutkání to utnout a zase se z toho trochu vyspat. Celou dobu se nic neděje, ticho po pěšině a pak do mýho života vstoupíš Ty a najednou se to celý přetáčí a mam pocit, že to musím nějak korigovat. Nadávkovat si tě. Nás. Mohla bych zůstat, vim, že mohla. Vim, že bys to asi tak chtěla a já v hloubi nejspíš taky, ale nezvládám to. Svoji únavu a všechny ty pocity, co jsou z toho ve mě a nedokážu je pojmenovat, natož zorganizovat. Restart. Potřebuju bejt sama se sebou, chvíli, stačí jen noc.

„Tak já pomalu půjdu, napíšeme si?“

Jsi trochu smutná, ale je vidět, že to respektuješ a chápeš.

„Dobře, tak já ti puđu dolu otevřít.“

Před činžákem koukám do mobilu. Aplikace Bolt ukazuje že, Rudolf je asi 2 minuty odtud. Stojíme naproti sobě. Říkám ti: „Rudolf tady bude do 2 minut...“

„Haha, Rudolf, tak dáš vědět, že jsi dorazila v pořádku, ozveš se?“

„Určitě. Napíšu.“

Díváme se na sebe a když slyšíme, že se blíží auto, políbíme se.

„Tak ahoj a dobrou noc.“

„Dobrou noc, napiš, jo?“

Kejvu s úsměvem hlavou a zalejzám do auta. Za prázdné sedadlo spolujezdce.

„Dobrý den.“

„Dobrý den, Eliška?“

„Jojo.“

Po zaklapnutí dveří mi naskočí automaticky myšlenka na to, jestli je to všechno v pořádku? Že to byl další moc hezkej večer a že bych ráda věřila tomu, že budou další. Mam pochybnosti, jestli se budeš chtít dál vídat? Jestli jsem pro tebe dostatečně dobrá společnost? Ale potom se musím jen hloupě usmívat. Všechno bylo OK. Všechno je ok. Abych ze sebe setřásla tu auru zážitku, rozhodnu se už neotáčet tvym směrem, nebudu se koukat, jak zalejzáš do dveří. Nebudu chytat tvoji siluetu zezadu pohledem. Nechám to dejchat. Nechám sebe dejchat. Je mi dobře. Věta, která konstantně pulzuje v mym těle. Zjištění, že je to vůbec možný, mít se takhle, ve mě probudí absolutní klid a spokojenost.

[05. 08. 19 1:16:22]
EH: Jsem doma. S Rudolfem byla sranda a s tebou...🍷nejlepsi:)

[05. 08. 19 1:23:50]
Týna Barbershop: Jssm rada ze Rudolf byl srandovní 🍷ja dekuju ze jsi semnou dneska byla 🍷 uzila jsem si to. Snad si trochu odpocines 🍷

[05. 08. 19 1:25:12]
EH: Ty si taky odpocin 🍷🖤

STARBUCKS

Následující den si dopoledne vyměňujeme zprávy o tom, jak to všechno vypadá s kolem štěstí, co má bejt na Pridu a v kolik hodin se asi tak můžeme potkat.

[05. 08. 19 11:13:43]
Týna Barbershop: Ahojky 🍷tak jak. To vypada? 🍷

[05. 08. 19 11:15:03]
EH: Se mnou dobro! Vyzvedavam pasek od hodinek na vaclavaku a muzu za tebou? 🍷

[05. 08. 19 11:56:12]
EH: Kdyžtak se uz muzu nekam presouvat 🍷

Vlastně už od rána jsem jen čekala na to, jak se dohodneme a kdy se uvidíme. Hodiny jsem zkracovala plněním povinností, nebo spíš drobnějch úkolů, který by stálo za to udělat, protože je na ně čas a prostor, ale nic urgentního, co by bylo nutný. Pak už jsem jen bloumala v okolí Václaváku a Muzea. Protože nad Muzeem je spoj k tobě, co se mi nejvíc zamlouvá. Procházím pasážema v Lucerně. Chvíli co chvíli vyndávám z kapsy mobil a mačkám kulatý tlačítko. Musím chodit, jsem trochu nervózní a pociťuju hlad, ale chci si dát jídlo s tebou. Bilancuju myšlenkama, co když se ozveš až hrozně pozdě a já tady budu chodit jak debil? Co když to zrušíš a já tady budu chodit jak debil? Pro uklidnění se zase vracim směr nahoru k Muzeu do Starbucksu. Malá pobočka, kde procentuálně převažujou cizinci a všude je bordel. Ani nevím, kde je začátek řady a kde konec. Hlouček turistů postávajících po různu okolo kasy. Queer a trendy zaměstnanci, co vyvolávaj jména. Vezmu si svoje kafe a sedám si někam dolu dozadu, ale výhled mam na všechny. Po mý levý ruce sedí rodinka co si dává kroasány, velikánský kafe a obložený sendviče. Typická scénka, jak se rodič snaží přemluvit děti, aby do sebe ještě kus narvaly. Finále jednoznačně dopadá tak, že lžičkou odloupnou kus jídla a s vykulenejma očima a pusou otevřenou dokořán krměj sami sebe. Děti roztržitě lítají po kavárně a všechno je jim jedno. Zaměstnanec Starbucks chodí kolem nahňácanejch stolů s umělohmotnou přepralkou a sklízí nádobí. Džbery s kávovými nápoji. Piju horký černý kafe. Mobil mam položenéj na stole a rozhodnu se ještě urychlit si čas tím, že si

vyměním pásek u hodinek, kterej jsem si před chvílí koupila.

[05. 08. 19 12:29:53]
Týna Barbershop: Ja mam problem s tim kolotocem 🍷

[05. 08. 19 12:31:02]
EH: Jaky?

[05. 08. 19 12:31:03]
Týna Barbershop: Promib, nemela jsem telefon u sebe. Takze pojedu asi nekam pro veci na nej.

[05. 08. 19 12:31:28]
Týna Barbershop: Neni doma. Tak ho udelam asi jinak... No nevadi 🍷

[05. 08. 19 12:31:46]
Týna Barbershop: Kdepak jsi ted?

[05. 08. 19 12:32:14]
EH: Ted jsem porad okoli vaclavaku, taak, mam se nekam priblizit, dame jidlo a pojedem to resit?:)

KOLO ŠTĚSTÍ

Nuselský schody. Potkáváme se, jako včera. Mam žvejkačku. Pusa. Cejtim trochu pokleslou náladu. Jsi docela zamlklá a to se přenese i na mě. Ptáš se mě, kam chci jít na jídlo, já odpovídám, že nevím, že tu nic moc neznám, ale že se můžeme podívat na internet, kde se co nabízí. Nakonec jdeme na Náměstí bratří Synků do podniku, kde je vepředu kavárna a vzadu i vaří a dá se sedět venku. Znam tuhle restauraci, kafe. Několikrát jsem tady byla s Majdou. Moji kamarádkou ze střední, se kterou máme silný pouto. Majdu jsem poznala jistým způsobem už kdysi. Těsně po tom, co jsem šla z Jablonce do Prahy. Ještě předtim, než jsem změnila školu a šla na stejnou, kde Majda studovala, a tahle změna nás potom propojila úplně. Majdy jsem si všimla už tehdy, když jsme o sobě nevěděly nic a jen se náhodně potkávaly po kavárnách na Národce. Majda sedávala nad knížkou s rozpitým červeným vínem a rozkouřenou cigaretou. Se soustředěným výrazem zpoza výrazných brýlí. Četla, kouřila a popíjela. Tohle nebyla žádná maska kavárenské intelektuálky. Tohle je Majda. Majda tak, jak ji znám. Ta ambiciózní žena, která si tvrdě vydřela cestu za svým snem. A tady, v kavárně na Náměstí bratří Synků, jsme řešily vztahy, náměty na filmy, svoje nálady, pily červené víno nebo kafe. V té době se dalo kouřit i uvnitř. I když na mě tenhle podnik nikdy neudělal dojem, jela jsem sem za ní, protože to tady má ráda. Její útočiště, když chce být sama se sebou, číst si knížky, kouřit, pít levný víno a dobrovolně se oddávat škále různých druhů smutku. S Kristýnou si sedáme na venkovní zahrádku. „Copak, máš špatnou náladu?“, zajímám se a cejtim, jak mě mrzí, že to tak cejtim. „Né, jen musím vymyslet, co s tím kolem štěstí, a ráno jsem se viděla s tátou, to bylo fajn...“ „Jo?“ pokousím se dál rozvinout konverzaci o tom kamarádovi a o tátovi, ale nedokážu odhadnout, jestli je vůbec dobře, že se ptám. Že se vůbec na něco ptám. Prej se nic neděje, nic ti není. Ať je to jak chce, hrozně snadno se to na mě přeneslo. Čučíme do jídelničku zalaminovanýho ve fólii. Těstoviny nebo pizza a pár salátů. Výběr teda „pestrej“. Nevím, co si mam dát, nemam chuť na nic z toho. Pizzu okamžitě zavrhnou. Salátům nevěřim a v těstovinách už jen hledám něco, kde

nebude kilo smetany a bude tam nějaký maso. Kofola pro tebe, voda pro mě. Atmosféra je pořád trochu zvláštní, ale s dalším a dalším soustem, i když to nechutná vůbec dobře, přichází náznak energie. Alespoň ve mě. „S tím kolem štěstí, z toho nebud špatná, to vymyslíme, pudeme na to koupit věci a uděláme to hezký. Pokud netrváš na tom, že to musí bejt kolo, nenapadá mě, kde bychom ho sehnaly. Můžeme ale koupit krabičky. Krabiček tolik, kolik je nástavců na strojek a prostě by si lidi vybrali náhodně nějakou krabičku. Můžeme o tom taky přemejšlet tak, že to uděláme hezký ve smyslu, že nakoupíme barvy - třeba červenou a bílou, aby to šlo s barevností Barbershopu...“ nadhazuju nápady a myšlenky. Snažim se na to koukat z různých úhlů a jen dávat možnosti, nechat tě vybrat si. Rozhodnout. Musíme se na sebe naladit, chytit stejnou frekvenci. To je muj plán. Kupujeme červenej a bílej sprej. Prodejna je prázdná a prodavačka si nás podezíravě prohlíží. „Co potřebujete?“ Nechalas nakonec rozhodnout mě. „Já nevím Eliško, vyber to ty, já tomu vůbec nerozumim, věřim ti.“ Koukám do regálu. „Já tomu ale taky nerozumim.“ směju se a vybírám podle barevnosti víčka. Platíš. A další zastávka je v papírnictví. Nejbližší opět googlujeme. Najde nám to cosi, co má být nejbliž a je to velkoprodejna kancelářskejch potřeb. Nemotorně vstupujeme do areálu a nevypadá to moc friendly. Otevřenej sklad, kde chlapi v monterkách vykládají krabice a přesouvají různý zboží. Divně po nás koukaj a my po nich. Zkoušíme dveře a drápeme se po strmým schodišti vzhůru. „Co potřebujete?“ „No, krabičky...“ řeknu a kouknu se na Kristýnu: „Já nevím, jak to má bejt teda velký?“ Vysvětlujeme, co asi chceme. „Tak to vůbec, to tedy nemáme, určitě ne stejný, a určitě ne v takovym počtu.“ Zoufale odcházíme. Zase googlujeme. Podaří se nám najít klasický papírnictví, kde je fůra věcí typu barevný bločky, papírový čepičky, barevný nafukovací balonky, lampiony, kufříky s pohádkovými motivy, nebo třeba hopsakoule. Znáte to pod tímhle názvem? Lezeme po schodech do druhýho patra krámu a tam už to vypadá dobře. Milá prodavačka vyndává z regálu krabičky a zaleze nám z dohledu, aby v zápětí přišla se zbytkem, co nebyl vystavenej.

Platiš. Už vtipkujeme a já jsem upřímně ráda, že je to za náma. Brzo mě to přestalo bavit. To skladiště mě demotivovalo. Stačilo málo. Taky mě nebavilo, jak sis prohlížela všechny ty kraviny v obchodě. Snadná fascinace toho: barevný, třpytivý a pestrý. Nezajímá mě to. Máme to za sebou a za sebou jsem nechala i otrávenost nad hledáním. Narvaly jsme vše zakoupené do svých batohů a máme je nacpaný tak tak.

„Máš doma noviny? Abysme neudělaly bordel?“ „Něco tam snad bude, myslíš, že to udělá takovej bordel?“ Jdeme bok po boku a už jsme skoro u tebe. „To jó, hlavně to bude smrad a kdoví, co to je za spreje. To pojďme naspřejovat před barák?“ Vysypeme krabičky na trávník u kapličky před domem. „Ukaž.“ беру do ruky sprej a chvíli zápolim s jeho jištěním. Připadám si nešikovná. Na druhou stranu, dělám to já a ty jen koukáš. Protřepávám sprej a mam u toho pocit, jak kdybychom měly nahodit grafitti na vlak a přemejšlet o svý morálce. Máme spolu další pěkný chvíle.

Navečer mi přeposíláš konverzaci s Alex, kde ti píše: To mám za trest, že jo? Můžu se tě na něco zeptat? Ty s Eliškou něco máš?

[05. 08. 19 19:23:58]

Týna Barbershop: Ouuu😆

[05. 08. 19 19:24:06]

EH: No není blbá 😊

[05. 08. 19 19:24:31]

EH: Skupinova konverzace?😂

[05. 08. 19 19:24:54]

Týna Barbershop: 🙄

[05. 08. 19 19:25:01]

Týna Barbershop: Chces? 😊

[05. 08. 19 19:25:47]

EH: Jak chces ty 😊ale myslim ze ji jde o tebe, aby chapala

[05. 08. 19 19:26:14]

EH: Ale zas te v tom nechci nechat machat

[05. 08. 19 19:29:13]

Týna Barbershop: Ja ji to zitra vysvetlim

[05. 08. 19 19:29:18]

Týna Barbershop: Pp zpravaxh je to blbe

[05. 08. 19 19:31:30]

EH: Joo, to bude nejlepsi 😊😊

[05. 08. 19 19:34:06]

EH: Me by mrzelo, kdyby to brala nejak spatne, nevim vlastne proc by to tak mela brat, ale i tak ji trochu chapu. Ale ty jsi s tim ok, ne?😊

[05. 08. 19 19:36:24]

Týna Barbershop: Ja jsem naprosto ok😊

[05. 08. 19 19:36:38]

Týna Barbershop: Jem vim jak je citliva. Bude to dobré.

[05. 08. 19 19:36:47]

EH: To jsem rada 😊ja taky

[05. 08. 19 19:39:22]

Týna Barbershop: Ja uz doma, asi hodim nohy nahoru🙄. Posly mi potom ten horor. A kdyby jsi mela vsechno vcas hotove. Vis lde me najdes. Musis taky odpocivat

[05. 08. 19 19:40:31]

EH: 🙄dekuju. Ja jeste na ceste a poslu urcite 😊

[05. 08. 19 19:40:51]

Týna Barbershop: Dobre😊

Alex v průběhu toho úkoluje a píše do naší společné konverzace:

[05. 08. 19 20:24:03]

Alex Barbershop: Co toto: Pojdme do toho společně. Ostříhané hlavy se symbolem # nejsou jen tak. Je to poselství. Pojdme do toho společně. Ať už budete v sobotu v pochodu @praguepride nebo nás přijdete podpořit na Střelecký ostrov v pátek, dáváte najevo # že si myslíte to co my. To, že ženy které chtějí mít krátké přírodní vlasy jsou nádherné

[05. 08. 19 20:32:45]

EH: <https://www.csfd.cz/film/642698-slunovrat/prehled/>

[05. 08. 19 20:50:28]

Týna Barbershop: Mmm to vypada hodne dobre 🙄😊to bych rada sla

[05. 08. 19 20:51:52]

EH: 😊tak máme jasno! st/ct po praci?😊nebo bys chtěla treba o vikendu? Aby to bylo klidnejsi, abys pak nemusela nic :) treba nasledujici den

[05. 08. 19 20:53:44]

Týna Barbershop: Kdykoliv 😊klidme st, ct Vikend bych vymyslela jine altivity. Pokud budes mit cas

Já s Týnou:

[05. 08. 19 20:53:55]

EH: se tady habu v tech svych plakatech a hele

[05. 08. 19 20:55:12]

EH: dobrý, tak středa nebo čtvrtek a víkend bude zas o něčem jiným 😊

Posílám obrázek svého plakátu s textem: jsme jako z vašeho nejhoršího snu, jsme šťastní

[05. 08. 19 20:55:37] Týna Barbershop: 🙄🙄🙄🙄🙄🙄🙄
[05. 08. 19 20:55:53] Týna Barbershop: Se budu tesit 🤔
[05. 08. 19 20:56:02] Týna Barbershop: Jak ti jde práce?
[05. 08. 19 20:56:37] EH: 🤔mužu to přinest alex 🤔...pomalu, všechno hrozne trva
[05. 08. 19 20:56:41] Týna Barbershop: <příloha: 00000433-PHOTO-2019-08-05-20-56-41.jpg> (pohled na to, jak lezis na gauči pod perinou a koukas na tv)
[05. 08. 19 20:57:09] EH: :) no teda!
[05. 08. 19 20:59:17] Týna Barbershop: Jo to by si mohla přinest 🤔🤔
[05. 08. 19 20:59:51] Týna Barbershop: To me mrzi. 🤔 Mas to do noci? Hlavně si odpocín
[05. 08. 19 21:06:33] Týna Barbershop: <příloha: 00000437-PHOTO-2019-08-05-21-06-33.jpg> (fotka natištěných triček z tiskárny)
[05. 08. 19 21:07:21] EH: pojedu to asi do pulnoci pak vypnu 🤔 Doufám že tohle dojde do konce týdne, dnes nám poslali info ke státnicím, tak bych se mohla věnovat tomu :)
[05. 08. 19 21:07:27] EH: to vypadá hezky :)
[05. 08. 19 21:08:04] Týna Barbershop: Tak snad tohp nebudes mit moc 🤔
[05. 08. 19 21:08:23] Týna Barbershop: Statnice to bude taky. Sranda 🤔
[05. 08. 19 21:09:00] EH: ja si na to nechci stezovat nebo te tím otravovat, jen si v tom musim najít nějaký system a bude to ok :) 🤔
[05. 08. 19 21:09:32] Týna Barbershop: Tohle není stěžování precí? 🤔
[05. 08. 19 21:10:05] Týna Barbershop: Verim ze bude 🤔
[05. 08. 19 21:28:24] Týna Barbershop: Porad nad tebou přemyslim 🤔🤔
[05. 08. 19 21:28:44] Týna Barbershop: Je mi dobře ve tve společnosti
[05. 08. 19 21:30:35] EH: To jsem rada, mě je s tebou taky hezky 🤔

LIDICE

Druhý den ráno se chystám na mini výlet s Ivetou. Domlouvaly jsme se, že vyjedeme někam mimo město. Chceme se trhnout a mít trochu klidného času pro sebe. Ivetu jsem poznala na AVU. Máme mezi sebou zvláštní pouto, který má velice tenkou hranici blízkosti.

[06. 08. 19 9:41:27] EH: 🤔At dobře dopadnou krabicky! A dek vedet jaky byl dialog s Alex, bude to ok :)! Myslim na tebe a my vyrazime do Lidic
[06. 08. 19 10:22:34] Týna Barbershop: Dobře ranko, no strikame krabicky a pak se uvidí. Spis asi o pauze si o tom popovídáme. Jak to máte dneska v Lidicích? 🤔 Pozdravuj

Jedeme vlakem a je vedro. Dva malý kluci sedí na čtyřsedačce vedle nás a doprovází je jejich děda. Dostali nový mobil a právě zkoumají, co všechno to umí. „Dejte na to pozor.“ pozoruje je starší muž. Kluci mají oči jen pro nový přístroj a když dědovi odpovídají, ani je nenapadne, aby se na něj podívali. Pláží se po sedačkách a Źukají do displeje. Vystupujeme v Radotíně a plazíme se po cestičkách městské čtvrti. Bez jasnýho cíle. Neznáme to tady, takže jen chodíme a povídáme si. Řešíme vztahy a všechno možný, co nám zrovna běží hlavou. Je mi fajn, cejtím klid a připadá mi, že mám čistou hlavu. I když jsem fyzicky hrozně unavená z předešlých dnů a nocí. Nedaří se mi dorovnat deficit týhletý potřeby. Asi po dvou hodinách cholení dojdeme obloukem zase na nádraží. Nedaří se nám napoprvé nalézt podchod a srozumitelnou cestu zpátky. Sledujeme ukazatele a zmateně zkoušíme kudy kam. Iveta si fotí propagační leták z místní informační tabule. Jde o nevkusně zpracovanou pozvánku na jakousi bizarní akci. Tuším, že tam figuroval měsíc a kocour, ale už přesně nevím, o co přesně šlo. Asi se jí na to zeptám. Sedneme si na dřevěnou lavičku u vlakovýho nástupiště. Vyndám z kapsy mobil:

[06. 08. 19 14:34:03] Týna Barbershop: Tak jak tp jde v lidicích? My jsme s alex na jidle. Uz mame tricka 🤔🤔	[06. 08. 19 14:34:37] Týna Barbershop: Jak to mas dneska? Mas nabity program?
--	---

„Píše mi ta Týna, ta kadeřnice, ta druhá, jak jsem s nima teď točila to video na Pride, tak si od tý doby nějak píšeme a vídáme.“ Iveta možná trochu překvapeně reaguje: „Joo? Tak to je dobrý?“ „Jó, asi jo.“ jsem z toho nervózní. „Asi se chce zase dneska vidět, jsem jí říkala, že s tebou jedu na výlet...“ Když to Ivetě říkám, jsem z toho trochu nesvá. Protože jsme za tu krátkou dobu s Týnou zažily dost, a najednou nebyl prostor tohle sdílet s ostatními, takže je tam docela informační propast a mezera. Navíc jsem si vědoma toho, jak je to mezi náma s Iv citlivý. A zrovna nedávno jsme si říkaly důvěrný informace o tom, jak to teda mezi sebou máme, jaká je moje představa, jak to vnímám, a jaká je ta její. Něco máme za sebou, ale o to důležitější je asi pečovat o to, co můžeme mít teď.

[06. 08. 19 15:04:13] EH: Dost vedro, ale nakonec jsme v Radotine 🤔taky te mam pozdravovat, asi se brzo vratime do Prahy. Tricka vypadaji dobre? 🤔Jen se asi vratim na chvili domu vyresit s D. ucanek drez, a mužu te vyzvednout? 🤔	[06. 08. 19 15:05:12] Týna Barbershop: To by bylo skvělé 🤔🤔🤔
[06. 08. 19 15:21:50] Týna Barbershop: Kolik budeš mít času dnes? 🤔	
[06. 08. 19 15:22:11] Týna Barbershop: Tak Alex už to ví. Ted jsme si o tom povídaly	
[06. 08. 19 16:05:08] EH: Asi kolem 00+- bych to smerovala 🤔 Noo, moc se na tebe tesim 🤔	
[06. 08. 19 16:09:07] Týna Barbershop: Dooobre 🤔	
[06. 08. 19 16:10:06] Týna Barbershop: To ja na tebe se moc těším 🤔	
[06. 08. 19 16:16:58] Týna Barbershop: Alex je jen nějaká vykořejena 🤔 tak snad v pohodě.	
[06. 08. 19 16:21:10] Týna Barbershop: Co by si chtěla dělat v tomhle hnusném počasí?	
[06. 08. 19 17:28:26] EH: Snad joo! To zvládne přece. Je to dost vselijaky venku 🤔tak uvidíme, projít, k tobe? Nebo bys chtěla někam konkrétně?:) asi je to jedno 🤔	
[06. 08. 19 17:28:52] EH: Joo a mam ti něco vzít po cestě? Jestli máš na něco chuť nebo tak 🤔	
[06. 08. 19 17:36:39] EH: Nebo ze bysme vytahly na chvíli i tu Alex?	

[06. 08. 19 17:57:53] Týna Barbershop: Klidně ke mě. Porad by sis mohla udepat práci u mě pokud budeš chtít? Alex bude pptrebovat čas si myslím.ja nic nepotřebuju. 🤔
[07. 08. 19 0:38:54] Týna Barbershop: Napis až budeš doma 🤔
[07. 08. 19 0:43:04] EH: Ted už jsem 🤔🤔ky? 🤔
[07. 08. 19 0:49:02] Týna Barbershop: Ja předchvílkou taky dprazila, byla jsem srabik kvůli divným lidem na zastávce, jsem si radši objednala bolť 🤔🤔🤔
[07. 08. 19 0:49:57] Týna Barbershop: Doporučíš mi písničku? Jeste nez se připravím na spanek. Tak potřebuju něco k poslechu 🤔
[07. 08. 19 0:54:53] EH: Dobře jsi udelala 🤔hlavně ze už jsi doma v teple. Dillon - Kind
[07. 08. 19 0:58:16] Týna Barbershop: Oh to zní zajímavě 🤔🤔
[07. 08. 19 0:58:29] Týna Barbershop: Překvapuješ mě čím dál víc. 🤔
[07. 08. 19 1:16:30] Týna Barbershop: Dekuju za moc hezky večer. Je mi s tebou opravdu moc hezky. 🤔🤔

How tall will I grow?
Only time will show
It passes by slowly
And feels as though
You are breaking
You are an indication
Of trust and affection
With the purest intentions
We plant our love in you
(Dillon-Kind)

NĚCO SPOLU MÁTE?

Píšu Týně do kadeřnictví:

[07. 08. 19 13:26:54]

EH: Zvladate to? 🤔🔪🖤

[07. 08. 19 14:49:10]

Alex Barbershop: Ahoj holky, Eliško promiň, nevěděla jsem ze přijdeš včera fotit ty trička. Bylo by to možné přijít jindy?

[07. 08. 19 14:55:06]

Alex Barbershop: Dnes

[07. 08. 19 15:01:05]

EH: Ahoj 😊 **přijít dnes nebo jindy?**

Trochu nerozumím jejímu zmatenému psaní, je jasný, že si spolu promluvily a Alex je trochu vykolejená...

Týna mi soukromě píše:

[07. 08. 19 14:53:45]

Týna Barbershop: Nevim co se deje, myslim ze to ale bude lepsi kdyz to vyresim ja. Bohuzel nekdy upřimnost je bolestivá

[07. 08. 19 15:10:37]

EH: Dobre, ale kdybych ohledne toho cokoliv mohla udelat, nejsi v tom sama 😊

Alex do společné konverzace:

[07. 08. 19 17:12:33]

Týna Barbershop: Dneska v 19h je pro nas fajn.

[07. 08. 19 17:12:35]

Týna Barbershop: Diky

[07. 08. 19 17:32:39]

EH: Dobre 😊

Dorazim na 19:00 do kadeřnictví. Propagační trička na Pride jsou hotový a teď je jdu fotit. Alex s Kristýnou už je mají na sobě a tak aranžuju, jak si mají stoupnout, aby to na fotce vypadalo dobře. Zepředu, zezadu, protože i tam je nápis. I na rukávu. Smějou se na sebe, vypadají pozitivně. Týna prostě jen tak vtipkuje během focení a z Alex je cítit, jak je z toho trochu melancholická, když teda zjistila, že já a Kristýna. Dotklo se jí to. Smutně po focení odchází z kadeřnictví venčit Frídu. Jacka Rusella. Ještě před tím Frídu fotím mezi nasprejovanejma krabičkama a ukazuju fotku Alex. „Hele, jak jí to sluší, taková fotka do kalendáře.“ „Jéé, to je fakt hezký...“ s cigaretou se vytrácí mezi činžáky.

SOULMATE

A my dvě. My dvě máme další skvělej večer. Jen pro sebe. Jsme. Rozhovory o všem. Něžný polibky v okně. Máme hlavy těsně u sebe. Máme sebe plný hlavy. Nalepený tvrdou čelní kostí. Jsme si vzájemně odevzdaný. Hladim tě po tváři a usmívám se. Necháš se hladit a usmíváš se. Já nebo ty se dožadujeme polibku. Ty nebo já si je vzájemně oplácíme. Hladíme se. Hladim tě po ruce. Intenzivní pohled do očí. Hladíš mě po ruce. Projede mnou hrozně příjemnej pocit. Máme to mezi sebou nejvíc upřimný a ten pohled je silnej. Už netěkáme očima, jestli jo, tak jen proto, že se kočkujeme. Zakotvily jsme. Kroutíš mlčky hlavou a usmíváš se. Pohladim tě, docela něžně. S tím největším citem. Hrozně mi na tom záleží. Cejtim, jak jsi najednou křehká. Kroutíš tiše hlavou a směješ se. „Copak?“ jemně tě hladim po chloupkách na kůži. Opětuju úsměv. Chytám tvoje modré oči. „Jen, že je to hrozně hezký, to, co mezi náma je, je to pro mě důležitý. Cejtim se jinak, cejtim se dobře,“ tvoje slova přechází v šepot „jsi pro mě důležitá.“ Usmívám se a jsem komplexní. Kolují přeci klišé o tom, jak je člověk nešťastně neúplnej a pak najednou někde najde svůj zbytek a je to. Puzzle do sebe zapadly. „Ty pro mě taky.“ Políbíme se. „Jsi pro mě důležitá.“ A dlouhej pohled do očí.

Pomalu nakláním hlavu napravo a začnu tě líbat za levým uchem. A potom níž. To máš ráda. Takhle se ti to líbí. Zajedeš mi rukou zezadu do vlasů. Cejtim tvoji voňavku. Trochu tě kousnu. Trochu silnejc mi sevřeš vlasy mezi prsty. A já zase něžně, až mě to lechtá, se o tvuj krk otírám rty. Zatínáš zuby. Rychlý přerušení. Oddálím se, abych se vzápětí rychlým trhnutím zas přiblížila a docela zpomalila těsně před tvými rty. Čekám. Dáš mi pusu. Dám ti pusu. Hladim tě. Hladíš mě. Akce a reakce současně vznikají a současně zanikají. Motáme se v kruhu. Jsme uvnitř. Uroboros. Začátek konce. Pořád dokola. ITočíme se. Sebeobnova. Já jedu nadoraz. Ty chytáš novej dech. Já chytám novej dech. S citem.

Jozef Van Wissem / Sqürl - The Taste of Blood

Věta střídá větu. Sděluješ mi, jak nedáváš svoji rodinu, která tě jen využívá a ozvou se jen, když něco chtějí. Táta je pohodář, ten je v klidu. S mámou je to horší, využívá tě a závidí ti peníze. Nutí tě dělat věci, co nechceš a jsi trochu její, jejich loutka. Tvůj brácha zvažuje, že odjede zkusit štěstí v Americe a ségra je feťačka. Dlouho jste o ní neslyšeli žádné zprávy. Neví se, kde je a co dělá, ale čas od času o sobě dá vědět. Má dítě s nějakým Němcem. Natálku. Tvoje neteř, na který ti hrozně moc záleží. Chceš, aby vyrůstala alespoň trochu normálně, aby ji tvoje odporná rodina, podle tvých slov, umožnila vyrůstat v aspoň trochu normálním prostředí a za normálních podmínek. Občas je u tvoji mámy, asi hlavně o víkendu, a vymýšlí si společný program, kdy jdou do kina a na running sushi, protože miluje sushi. Jinak je pořád na telefonu a hraje na něm hry. Ale jak říkáš, je chytrá a na svůj věk dvanácti let není vůbec blbá. Naopak, je až moc prozíravá a citlivá a ví, jak věci jsou. Necejti vůči mámě žádnou zášť, chápe to, asi ani žádnou lásku. Ví, že to tak je, že takhle dopadla a že na ni není spolehnutí. Dokáže se s ní vidět, potkat, pokud se zrovna naskytne šance. Respektuje to. Dává i bydlení s tátou a jeho novou přítelkyní. Nejradši by ale bydlela s tebou a podnikala různý aktivity. Říkáš, že se už hrozně dlouho řeší tahanice, s kým bude teda do budoucna Natálka bydlet. Jestli zůstane s tátou, nebo že je i možnost, aby byla ve tvé péči. Jsi ze své rodiny zklamaná. Z vypravování to zní, že to máte opravdu složitý. „Starka se starkym na Slovensku, dlouho jsem tam nebyla, jeden má Alzheimer a druhej Parkinsona, to je taky dvojka. Jsou od nás hrozně daleko a kdo myslíš, že tam jede, když se jim něco děje, musím tam jet já a já tam chci jezdit, ale nebere se na mě ohled, jestli mam práci, nebo svoje plány, to nikoho nezajímá. Máma zavelí a Kristýnka se postará...“ „No, ale to tam nemáte nikoho dalšího z rodiny, kdo by jim byl blíž?“ „Ale jó, jsou tam sestřenice, ale tak ty už mají taky rodinu, děti, nemůžou tam s nima pořád bejt, maj svejch starostí dost. Jen, že když se něco děje, mam to řešit já. Máma mě má jako prostředníka, se kterým jsou všichni z rodiny schopný nějak komunikovat, víš, ono to je hrozný, to ani nechceš slyšet, ale jsou to samý lži, pomluvy a opravdu to není rodina, kterou by sis představovala. Já tě s tím ale nechci zatěžovat.“ Zapaluješ si cigaretu

a pohodlněj se uvelebíš o okenní rám. Přihlížím a naslouchám ti. Jsi podrážděná, jen když o tom mluvíš. „Tak to teď neřeš asi, nech to bejt, nemam ti do toho co kecat a absolutně do toho nevidim, zní to fakt složitě, jakože, já to takhle v rodině vůbec nemam, tak si to asi ani pořádně nedokážu představit, ale když se na to budu snažit objektivně podívat, tak asi je nutný vydobít si nějakou jasnou pozici v rodině, kterou chceš mít, abys nebyla na zavolání, abys nebyla loutka. Jasně, chceš být pro rodinu, to chápu, ale oni zas musí respektovat tvůj život.“ Nejistě ze sebe doluju tyhle věty, o kterejch jsem přesvědčená a vědoma si toho, jak jednoduše se to mluví. Asi jsme narazily na citlivý téma, proto ani nevím, jestli se nedotýkám něčeho, do čeho nemam co kecat. S vlhkejma očima a sklopenou hlavou kýveš. „Jó, ale já jsem dobrá.“ Nahodíš i skrze ty navlhlý víčka úsměv a hřbetem ruky si otřeš oči. Už se jen usmíváš, přimhouříš oči a sleduješ mě. Nejistě se usměju a přisunu se blíž k tobě, abych ti pohladila pokrčený koleno. Pusa.

EH: Doma. Dekuju za uprimnost, za to, ze to je a je to skvely 🙏🏻kdyz jsem mrtvola, tak jsem hrozne nabita. proste to je silny a nejak hrozne prirodzeny

Týna Barbershop: Tak si hlavne odpocin torosku. Je toho na tebe ted hodně, nerada bych aby jsi se prepinala 🍷 ja musim jen souhlasit. Neskutecne veci se stavaji, co muzou člověka porad zaskocit. Ja ti dekuju, je to krasne s tebou trávit čas 🍷

Týna Barbershop: Snad toho nebudes mit hodně 🍷

NA KOHO SE MAM USMÍVAT

Alex Barbershop: Dobré ráno, Eliško dáš dneska nějaké příspěvky s trefnym textem který by víc namotivoval lidi přijít zítra?

Týna Barbershop: Momento girls

EH: Dobre rano, mame krabicky a foto tricek tak bych to dneska vypustila. Kdyztak sdilejte napady na text, krabicky neco jako: rikate si, co pro vas mimo originalni limitovana tricka muzeme mit jeste za prevvapeni? Stavte se zitra (cas misto)... dejte na nahodu a vylosujte si kolik mm padne na vasi hlavu. A nebyl by to spravny hazar bez krabicky s prevvapenim. Pojdme do toho. #stejnesemameradi....

A Kristýna mi píše:

Týna Barbershop: Dobre ranko 🍷 vyspala jsi se trochu?

EH: 🍷Lepsi 🍷nezvykle pisu jeste z postele. pujdu do mesta ucit se a pak odpojeste lehnu abych to dorovnala a myslim ze do vecera jsem fresh 🍷

EH: Nebo 🍷🍷

EH: 🍷

EH: A ty? 🍷

Píšu do společné konverzace:

EH: A ty tricka : cim dal tim vic se nas ptate - a co to je za tricka a muzu je mit taky, kde je sezenu? Prave jste se dockali! Limitovana varka cerstve napecena z tiskarny a pripravena na patek (cas misto)... nejde jen o to, koupit tricko ale - (prosim rozepsat zamer penez). #stejnesemameradi

Týna Barbershop: Tak to rada slysim 🍷 jen se hezky uč. Ano ja ted davam konecne byt do obytneho stadia 🍷🍷

Týna Barbershop: A pak do prace, dneska je moc krasny den 🍷 mam pozitivni naladu. 🍷

EH: No jasne, jen si to tam poskladej jak potrebujes 🍷co jinyho taky 🍷 Dnesek setre vcerejsi pracovne podivnej den, dnesek je fajn 🍷🍷ky to cejtim ve vzduchu

Kristýna do společné:

Týna Barbershop: No myslela jsem napsat to jako v ramci slunecneho srpna, duhoveho tydne. Rozhodly jsme se udelat jeste pestrobarevnejsi.... Napsat to ze je to darek pro odvazlive a nejak je tamdonutit dorazit...?? 🍷

Týna Barbershop: Jsem dnes asi moc nearpzumitelna

Týna Barbershop: Dneska by to slo 🍷🍷

EH: Dnesek by byl super jet mimo mesto 🍷🍷

Týna Barbershop: Mimo? Ja jsem pro kazdou soatnost 🍷

Týna Barbershop: Ale asi malo casu. Ale pokud budes chtit vylet muzu neco vymyslet na sobotu? Jen informacne mi musis rict jak muzes vikend casově? 🍷🍷

EH: Zjistim co a jak 🍷 A pojedeme 🍷

Kristýna mě:

Týna Barbershop: A jak to mas dnes? Ja mam totiž dneska nasi damskou jizdu v Reporyjich jako kazdych 14 dni. Jedna z nas se vdava a s jidlem a pitim mame jeste si neco nacvicit. Nechtela by. Si videt jinou kulturu? 🍷

EH: Dneska budu resit ty statnice a pak zbytek veci do prace, myslim, ze uz by se mi dnes mohlo podarit dodelat jednu serii videi, ktera se tahne, tim by se to zacistilo na vikend a jeste mam v planu vyresit nasledujici tyden, abych to mela cisty, kdybys mela volno 🍷 To zni dobre 🍷! Rada poznam holky kolem tebe a dekuju za pozvani, ale asi se fakt pokusim 100% zasoustredit na tyhle veci at je to se mnou lepsi 🍷kazdopadne jsem rada, ze neco takovyho mate, si to uzijes 🍷

Já Kristýně:

EH: Kazdopadne, kdyby se to hodilo muzu se priblizit na kafe/cigaro/ neco dobroho:) budu ve meste asi do 16

Nejspíš sedim ve městě po kavárnách a dělám věci na notebooku. Nebo jenom chodim městem s dobrou náladou?

Píše mi Petra. Petra, moje dobrá kamarádka z AVU. Když jsme se ještě neznaly a nic moc kromě „Ahoj.“ si neřekly a navštěvovaly společnej školní ateliér, pamatuju si, to jsem byla zrovna v Palladiu, a přišla

mi zpráva na Facebooku. Stálo v ní něco jako: „Ta knížečka je moc fajn.“ A moc fajn je ve skutečnosti Petra. Hrozně mě ta zpráva potěšila. Opravdu upřímně. Šlo o malou knížečku textu, kterou jsem vystavovala v rámci školních klauzur. Vim, že mi ta zpráva zpříjemnila den. Usmívala jsem se do messengeru po přečtení. „Moc Děkuju. :)“ byla asi moje odpověď.

8. 8. 2019 13:26
Peta: eli ja nevím jak ten bobr, ja zapomnela ze hlídám Pepinu

8. 8. 2019 13:27
Peta: pujdete s K?

V průběhu let na škole jsme se skamarádily. Připadá mi, že možná víc než s kým jiným mezi sebou máme to, kdy jsme si hrozně blízko a pak následuje propast. Delší dobu o sobě nic moc nevíme, nevidíme se, je to odtažitý. Potom nás něco zase spojí a navážeme snad ani ne v momentu toho, kde jsme to utly, ale v momentu, kam jsme se za tu dobu posunuly, a to docela bez komentáře, co jsme nechaly v tý propasti. Pokud to není podstatný. Každopádně v tomhle momentu jsme propojený. Domlouvaly jsme se, že spolu půjdeme na Bobra. A co že je ten Bobr?

BOBR party
9. 8. 2019–10. 8. 2019
19:00 – 3:00
Místo konání
Underdog's
Kategorie
Zábava

Jediná party, na které bobři neokusují klády! Bobr se vrací na Prague Pride festival. Třetí pokračování lesbického večírku vás překvapí našlapaným programem, skvělým jídlem a nezapomenutelnou atmosférou smíchovského klubu Underdogs. Na stage dostaneme berlínské synthpopové duo Evvol i londýnské Pecs Drag Kings. Party doplní výstava výtvarných děl od českých i zahraničních umělkyň a taneční parket rozvibrují našlapané sety DJek. Bude to bobrý!

Program:
MARIE PRAVDA / CZ
PAM RABBIT / CZ
PECS DRAG KINGS / UK
EVVOL / DE
BARBORA / CZ
Umělecká část:
Ella Einhorn / Marie Zandálková / Markéta Soukupová / Alex Petrova / Nika Pločka / Eliška Havlíková / Miroslava Konečná / Katarina Kadijevic / Lucie Janoutová / Karolína Čejková a další.

Vstup:
Předprodej na Gooutu: 250 Kč
Na místě: 300 Kč
(pokud budou lístky, kapacita sálu je omezena)

Píšu Petře:

8. 8. 2019 15:05
Eliška: Asi joo, nebo rikala ze chce jit. Kdybys chtěla nebo mohla budu rada, jestli ne, nic se nedeje :)

Petra píše:

8. 8. 2019 15:20
<https://youtu.be/Am0aVLIBkCE>
(video Vodopád od Erika Sikory)

Konverzace s Týnou:

[08. 08. 19 19:39:47]

EH: 🤔

[08. 08. 19 20:28:26]

Týna Barbershop: Nooo ja bych rada ale router je v prcicich. Ja ted s alex skončila a pojedu domu. Rada bych byla s Tebou. Jen nevim co s tim netem 🤔

[08. 08. 19 20:30:39]

EH: Net k tomu neni potreba 🤔Taak jestli chces 🤔

[08. 08. 19 20:30:51]

Týna Barbershop: Tak joooooo 🤔

[08. 08. 19 20:31:19]

EH: A přijedu za tebou nebo se nekde napojim? Jestli nejsi uz rozcestovana, dala bych kafe

[08. 08. 19 20:31:19]

Týna Barbershop: Muzeme si objednat neco k jidlu 🤔

[08. 08. 19 20:31:42]

Týna Barbershop: Jsem porad husitska. 🤔

[08. 08. 19 20:31:48]

Týna Barbershop: Kdepak jsi?

[08. 08. 19 20:32:05]

EH: Tak tam muzu byt za 35 cca

[08. 08. 19 20:32:33]

EH: Ale jestli se uz chces pohnout tak jinde :) jen napis kde te najdu

[08. 08. 19 20:32:55]

Týna Barbershop: Dame kafe, nebo ty 🤔 ja asi pivo. Kde je prp tebe ideal?

[08. 08. 19 20:33:06]

Týna Barbershop: Ja se klidne pohnu 🤔

[08. 08. 19 20:34:14]

EH: Je to jedno, chytnu 26 takze klidne te vyzvednu jako vzdy :) chces treba pak zade ty kasarny? Nebo kde maji dobry pivo?

[08. 08. 19 20:40:47]

Týna Barbershop: Jj vyzvedni, muzeme karlin? Ja bych zkusila lokal 🤔🤔 nebo planetu zizkov 🤔

[08. 08. 19 20:43:20]

EH: Oukej 🤔jsem na ceste

Píšu Petře:

8. 8. 2019 20:44
Eliška: Nesedite nekde na zizkove?
Petra: 8. 8. 2019 20:47: wow
Petra: 8. 8. 2019 20:47: jsem s pepinou v říčanech
Petra: 8. 8. 2019 20:47: fascinuje mě tvoje ponocování
Eliška 8. 8. 2019 20:48: 🐶
Eliška 8. 8. 2019 20:48: Me se to posouva a je to dost prijemna zmena
Petra: 8. 8. 2019 20:49:))))
Petra: 8. 8. 2019 20:49: takze uz ne v 9 rano ale v 9vecer se uvidime jo?
Eliška: 8. 8. 2019 20:50: No asi to nebude tak zhurta :) ale treba bude uz adekvatni 9r i v
Petra: 8. 8. 2019 21:02: checht
Petra: 8. 8. 2019 21:02: a ty jsi venku s K?
Eliška 8. 8. 2019 21:05: Joo ted ji jdu vybednout a chce jit na pivo a ja na kafe
Eliška 8. 8. 2019 21:05: Tak pujdeme do lokalu
Eliška 8. 8. 2019 21:05: 🐶
Petra: 8. 8. 2019 21:07: heheh
Petra: 8. 8. 2019 21:07: v lokale maj kafe jo?))
Petra: 8. 8. 2019 21:07: tak to me docela mrzi))
Petra: 8. 8. 2019 21:08: bych vas rada videl spolu)
Eliška 8. 8. 2019 21:08: Ja myslela ze prave treba budes v atelieru nebo nekde s T! Ze bysme dali dvojrande 🤔
Petra: 8. 8. 2019 21:09: (fotka z lesa, kde je na vepředu trochu rozmazanej pes)
Petra: 8. 8. 2019 21:09: no a ja mam rande s Pepinou)
Petra: 8. 8. 2019 21:10: nechces mi ji zitra pohlídat?

BOBR

Máš cucflek. Na krku máš cucflek. Moje práce. Sedim na křesle a čekám, koukám do mobilu a čekám na zprávu od tebe. Že už dorazíš, že jsi na cestě a já jen čekám a těším se, těším se na tebe. Sdílím svoje nadšení s přáteli. Všichni se usmíváme.

„Já tě takovou vůbec neznám Eliško, co se stalo? Je to dobrý, jo?“
„Je to nejlepší.“
„To vidim.“
„Neverila bych, že to někdy řeknu, ale jsem asi zamilovaná.“

Když za mnou dorazíš, jsi v podivný náladě. Ještě před tím, než si se za mnou vydala do Underdogs, psala jsi možná trochu opilou sms: Jaká je přesně adresa a jestli je přítomna i Alex. Odepisovala jsem: Alex jsem tady neviděla, ale je možný, že tu někde lítá.

[09. 08. 19 21:22:00]

Týna Barbershop: Jsemze Stepankou v hospode u Novaka ted jsme si objednaly 🤔🤔

[09. 08. 19 21:23:13]

EH: Dobre 🤔

[09. 08. 19 21:24:58]

Týna Barbershop: Je to krasne 🤔

[09. 08. 19 21:26:02]

EH: 🤔tesim

[09. 08. 19 21:46:02]

Týna Barbershop: Ja neskutecne 🤔

[09. 08. 19 21:46:44]

EH: 🤔ah! to nepis...🤔!

[09. 08. 19 22:16:29]

Týna Barbershop: Kdelak te mam?

[09. 08. 19 22:17:05]

EH: Uplne nahore. Jdu doluu?

[09. 08. 19 22:40:06]

Týna Barbershop: Ja jsem tam za par.

[09. 08. 19 22:55:00]

Týna Barbershop: Zustaneme tam?

[09. 08. 19 22:55:23]

Týna Barbershop: Je tam alex?

[09. 08. 19 22:56:28]

EH: Uvidime jak se nam tu bude libit, nepotkala jsem ji zatim vubec, ale mozny to je Karolina ji ocekava 🤔

[09. 08. 19 22:58:15]
Týna Barbershop: Lde tp salra je presne?

[09. 08. 19 22:59:49]
EH: Kde ty? :) underdogs Nádražní 3

Jen co tě přivezl Bolt, hned u vchodu potkávaš Alex a vzbudí to v tobě pro mě trochu nečekanou reakci... Chceš si sednout s pivem někam, kde na nás nebude vidět a tam spustíš dlouhatánský monolog o tom, jak je Alex strašná a jak ti dělá jenom zle a i spousty temnejch informací o tom, jak to ve skutečnosti v kadeřnictví funguje. Uvázlo mi v hlavě, jak moc tě chce/chtěla, jak tě někdy agresivně tahala za vlasy, jak na tebe sahala. Údiv a překvapení. Do Alex bych to nikdy neřekla. Každopádně když ji vidím, cejtím z ní téměř hmatatelný pouto ke Kristýně. Je smutná, melancholická, ráda by byla majetnická, ráda by, aby všechno bylo v pohodě, aby Kristýně bylo dobře. Aby se Kristýna cejtila v pohodě, po jejím boku... V práci, nebo obecně? Já nevím, ale je jasný, že to není čistě kamarádská nebo kolegiální rovina. Tu linku, která je spojuje, čtu úplně jinak. Je mi špatně z toho, co jsem se od Kristýny dozvěděla. Bavíme se i o tom, že by bylo možná nejlepší přestat v barbershopu pracovat, když je to tam takový... Mam toho docela plnou hlavu a o to víc, když se rozhodneme akci raději opustit. Scházíme po schodech dolu. Vracíš na bar sklenici od piva. Ve dveřích potkáváme Alex. Drží v ruce taky nějaký alko nápoj a navíc je to ten typ, kterému stačí málo k tomu, aby to na ní bylo znát. Skoro do sebe vrazíme. „Jé, čau, vy už jdete?“ Neodpovíme ji vůbec nic, věnujeme ji ten nejodpornější pohled a děláme, jakoby byla vzduch. Chytám ještě zpětně její výraz. Nechápe vůbec nic, nebo dělá hloupou? Netuším ani, kolik piv jsi stihla předtím se Štěpánkou. Podařilo se nám opustit Underdogs a mam pocit, že se hrozně potácíš a mumláš si pod fousy pořád spousty hejtů. Skoro narážíš do lampy. „Týno, asi tě budu muset držet, zvládaš, nebo, jak ti je?“ „Jsem v pohodě, asi se motám. Kunda. Promiň, asi jsem opilá, to se mi teda dlouho nestalo, po takový době...“ Já jsem totálně vyčerpaná. Říkám si, kde bereš

tolik energie. Novost našeho „vidáme se“ nám oběma dodala obrovské elán, ale už to táhneme několikátý den do pozdních, skoro ranních hodin a muj spánek je mizernej. Jestli jsem se někdy cejtila na hranici fyzickýho kolapsu, tak právě teď. Chci bejt s tebou, ale jsem tak moc vypnutá. Nedokážu ani přemejšlet. Bolí mě celý tělo. Je mi hrozně. Jediný, co mě drží pořád nad, jsi Ty. Ještě se rozhodneš navštívit nedalekej podnik, kde paralelně probíhá jiná lesbická akce. Měly by tam bejt tvý známý. Zaplatíme vstup. Každá 300,- . Security u vchodu. Nadupaný gorily. Maj z toho srandu. Je mi to jedno. Jen nahlídneme dovnitř. Jen se projdeme po parketu. Hitovky léta hrajou nahlas a stroboskopy skenujou prostor. Nesmyslně jdeme k baru. Nesmyslně se rozhlížíme po lidech a po sobě. Nesmyslně jsme si ještě musely na povel uložit batohy do šaten. 20,- x 2. Jen se tam mihneme. Necelejch 5 minut. Sděluješ mi, že tohle fakt nedáváš a jestli mě se tady líbí? Já už nedávám pro dnešek nic, potřebuju jít spát. Hned. Loučíme se, vyměníme si názory o tom, že to bylo strašný. Objednávám si Bolt. Jedu domů. Jedu spát. Jsem mrtvola, ale je mi krásně.

[10. 08. 19 01:56:56]
Týna Barbershop: Dorazila jsi v pořadku?

[10. 08. 19 02:12:36]
Týna Barbershop: Je mi s tebou krásně

[10. 08. 19 02:24:56]
Týna Barbershop: Snad jsi v pořadku.

[10. 08. 19 02:37:11]
EH: Jsem v naprostém pořádku doma v teple. Jsi v teple? Mě s tebou taky, mam z toho celyho takej vyjimenej pocit, fakt strasne moc silny :) 🍷

[10. 08. 19 02:47:09]
Týna Barbershop: Protoze to asi tak ma byt. Ja uz jsem z prvnio strachu přešla na fazi stesti, vdeku a uzivani si ze jsem fakt šťastná 😊 Nadruhý den ráno/dopoledne jedete s mámou za ségrou. Ségra se ozvala, je někde v kreku, dlouho se o ní neslyšelo. Ozvala se. Možná je to typickej příběh feťačky a teď má záchvěv toho, že vás chce vidět a máchá pomyslně rukama kolem sebe o pomoc. Je ztracená? Jdete se na ní podívat:

[11. 08. 19 10:13:11]
Týna Barbershop: Dobre ranko i tobe, nakonec to dopadlo ze u me spala jak rendlik, tak i Misa. Holky se nemely jak dpstat, byla to zvlastni noc. 🍷 Ja uz jsem ale ted na ceste za rodicema a pojedeme na to misto...

[11. 08. 19 10:13:53]
Týna Barbershop: Citim se relativne dobre fygicky, ale psychicky jsem uplne vymlacena 🍷

[11. 08. 19 10:23:47]
EH: Ale bylo to jinak vcera ok? Zadny spatnosti? 🍷 Je dobre ze jedete i kdyz to je strasne tezky, alespon tam budete jedna pro druhou a at uz to bude jakykoliv, ta chvile bude urcite dulezita. Bude to dobry 🍷

[11. 08. 19 10:24:23]
EH: Myslim na vas!

[11. 08. 19 10:29:49]
Týna Barbershop: Jsi skvela 🍷🍷🍷

[11. 08. 19 10:30:06]
Týna Barbershop: Jak jsi na tom časově?

[11. 08. 19 10:39:22]
EH: Okolo 13 cca bych si asi vzala veci z bytu a pak bych mohla:) ale jestli pak bude potreba byt jeste pro mamu tak ja se prizpusobim. Dnesek je nas jinak, takze jsem tvaa:)

[11. 08. 19 10:40:31]
EH: A kdyby se nam vecer chcelo Petra jde s Tomasem mozna na ten horor vecer, tak jsem ji rikala ze kdyz se nam bude chtit mozna bysme sly taky, ze se te zeptam. Ale to ted nemusime resit, uvidime 🍷

[11. 08. 19 10:51:35]
Týna Barbershop: Ja bych rada a dpufam ze to bude v pohode.

[11. 08. 19 10:51:40]
Týna Barbershop: 🍷

[11. 08. 19 11:39:25]
Týna Barbershop: 🍷

[11. 08. 19 11:45:16]
Týna Barbershop: Elisko mama je uplne v prdeli, nezvlada to... Breci a chce pockat na tatu az se vrátí z prace. Najednou chce jít jako rodina, myslis ze by slo se spolu potkat az vecer?

[11. 08. 19 11:46:29]
Týna Barbershop: Tohle je i na me velke psychologicke, nevím ani jak to nazvat. Ale nemuzu ji jen tak nechat samptnou... 🍷 Presne toho jsem se ostatně bala

[11. 08. 19 11:48:20]
Týna Barbershop: Takze pokud mas nejake varianty programu, tak bych strasne rada aby jsi si uzila den a pote se nejak vydely? Rada bych s tebou byla aspon pres noc. A taky konecne mela tohle za sebou 🍷

[11. 08. 19 11:55:34]
EH: Uplne to chapu! Budte tam spolu, hlavne se drzte aby to bylo lepsi, bejt tam pro sebe i kdyz jste vsichni dole je asi ted to nejpodstatnejsi 🍷 Porad na vas budu myslet a az to pujde, prijedu, jak budes potrebovat 🍷

[11. 08. 19 11:58:45]
Týna Barbershop: Dekuju 🍷

[11. 08. 19 11:59:36]
Týna Barbershop: No ja spis nejsme na tohle zvykla. Nechapu ze je moje mama takhle na dně. Na takové utesovani nejsem vubec zvyklá

[11. 08. 19 12:02:41]
Týna Barbershop: Marta Jandová - Barvy

[11. 08. 19 12:02:58]
Týna Barbershop: Tp je pisnicka ze asi se zblazním 🍷🍷

[11. 08. 19 12:08:27]
EH: Ale davate ze sebe nejvic co muzete, proste jenom byt spolu, drzet pri sobe

[11. 08. 19 12:10:15]
Týna Barbershop: Budu se snazit, myslelaa jsem ze jsem ale silnější teda. Tohle nez prijede tata asi silna nevydrzim udrzet

[11. 08. 19 12:12:37]
EH: Je to psychicky hrozne narocny, videt nekoho jak je na tom a pak ten dopad jaky to ma na nejblizzsi a pak to snazit se byt silna pro ne. Delas nejvic co muzes 🍷

[11. 08. 19 12:14:30]
EH: Jsi statecna

[11. 08. 19 12:14:55]
EH: A silna i kdyz se asi ted citis nejvic zranitelna, protoze je to moc krehky

[11. 08. 19 12:17:27]
Týna Barbershop: Jsi fakt poklad, 🍷

[11. 08. 19 12:18:24]
EH: O me tu nejde, je skvely ze drzite spolu 🍷

[11. 08. 19 12:22:16]
Týna Barbershop: Vsechno conse deje, tak ma byt.

[11. 08. 19 12:25:59]
Týna Barbershop: Davas mi pocit ze to zvladnu ustat.

Bez tehke energie co mam v sobe ted, bych tohle nezvladla ani nahodou. To jsi mi dala ale ty.

[11. 08. 19 13:18:07]
EH: Toho si vazim jestli ze me neco takevoho dokazes cerpat, tak jsem rada, ze to jde a dokaze te to posilit 🍷

[11. 08. 19 14:30:58]
Týna Barbershop: 🍷

[11. 08. 19 14:37:12]
Týna Barbershop: Ja s tebe stejne nemam slov, jsem úplně jak vymenena. Strasne bych byla rada kdyby jsem stihla to kino? Rada bych nekam vecer. Predstava Ty, kino horor a prijemna spolecnost tvých kamaradu se mi opravdu zamlouva 🍷

[11. 08. 19 14:38:28]
Týna Barbershop: A co nakonec si nasla jako nahradu dnešního planu?

[11. 08. 19 15:12:46]
EH: Jestli se stihne kino tak pujdeme ja se na tebe zas nepopsatelne tesim 🍷🍷 ucin se zase trochu na ty statnice ale teda 🍷 jde to ztuha

[11. 08. 19 15:19:08]
Týna Barbershop: A nevis treba jen cca hodinu +/-?? Ja se to pokusim podle tpho vest tady tu rodinou akci? 🍷 Nevis ani jak ja na tebe se strašně tesim. Uz aby tohle bylo za nama. Neskutecny. 🍷

[11. 08. 19 15:29:34]
EH: Ja muzuu jak budes chtit :) jen jsem ted na Letny s tim ucenim ale uz se presunu domu a vezmu veci

[11. 08. 19 15:32:41]
Týna Barbershop: Nooo my zachvilku vyrazime 🍷

[11. 08. 19 15:32:52] Týna Barbershop: Tata se zdrzel. 🤔
[11. 08. 19 15:33:38] Týna Barbershop: Myslim ze kolem 7 - 7.30 budu pripravena
[11. 08. 19 15:33:58] Týna Barbershop: Se s toho cela klepu 🤔
[11. 08. 19 15:46:40] EH: Dobre 🤔 bude to dobry, jo? 🤔 jste dobry ze to davate! A davate, i kdyz pod tihou
[11. 08. 19 18:02:39] Týna Barbershop: Neni to dobry 🤔
[11. 08. 19 18:06:11] EH: 🤔 jsi s rodicema?
[11. 08. 19 18:12:50] Týna Barbershop: Jj, co ty?
[11. 08. 19 18:13:53] Týna Barbershop: Uvidime, dostala se mama dovnitř. Ted cekame co bude. Snad pusti i me.
[11. 08. 19 18:15:33] EH: Ja jsem doma. Udelala jsem nejaky veci co jsem povazovala za nezbytny k dokonceni a mam to vyresene, takze to je dobra zprava 🤔
[11. 08. 19 18:39:33] Týna Barbershop: Tak aspon ze tak. 🤔
[11. 08. 19 18:40:34] Týna Barbershop: Az budu vedet ze jsme skoncili pojedu za tebou tedy? Jeste jsme porad v tom zapadakove
[11. 08. 19 18:41:49] Týna Barbershop: Budes mit na me cas? 🤔 Jsem ted zmatena ze nevim ani kde mi hlava stojí 🤔
[11. 08. 19 18:41:51] EH: Zvladneme to 🤔 neboj! Ja bych prijela za tebou jestli je to ok? Jen bych u tebe nechala veci a muzeme:)
[11. 08. 19 18:42:21] Týna Barbershop: Jj, nevadí, naopak. Smad uz bude po vsem zachcilku
[11. 08. 19 18:42:51] EH: Jsem tady pro tebe, jasne ze jo! Strasne se tesim 🤔
[11. 08. 19 18:44:46] Týna Barbershop: A zitra mas hodne prace?
[11. 08. 19 18:45:07] EH: Ne 🤔
[11. 08. 19 18:50:21] Týna Barbershop: Celkem bych si zahrala nejake spolecenske hry. 🤔
[11. 08. 19 18:50:38] Týna Barbershop: Mas to rada?
[11. 08. 19 18:52:09] EH: Proc ne :)) mam

[11. 08. 19 19:17:35] Týna Barbershop: Nechces dat sedanek treba s Petrou?
[11. 08. 19 19:19:06] Týna Barbershop: Na nejake hry? Zachvilku pojedu. Tak muzeme si udelat nejake obcerstveni a zahrat? Nebo se projit? Jen potrebujou trochu asi spolecnosti 🤔
[11. 08. 19 19:19:16] EH: Na zitra?:) nebo dnes? Oni pujdou dnes urcite do toho kina a je na nas jestli se pripojime a po kine bysme s nima asi jeste byt mohli pokud neco nemaji, ale myslim ze by byly pro!:) a jestli jde o zitretek tak to zjistim:) jak je/jsou na tom
[11. 08. 19 19:19:33] EH: Joo tak ja jim napisu jestli po kine neco s nima?:)
[11. 08. 19 19:19:55] Týna Barbershop: Dpbre 🤔
[11. 08. 19 19:20:05] Týna Barbershop: A v kolik je to kino?
[11. 08. 19 19:20:12] EH: 20:30
[11. 08. 19 19:20:26] Týna Barbershop: Oj
[11. 08. 19 19:21:17] Týna Barbershop: A kde? To nejsem si jista ze stiham ldyz to jeste mam daleko 🤔
[11. 08. 19 19:21:55] EH: Je to ve svetozoru, jestli nestihame nevadii)
[11. 08. 19 19:23:16] Týna Barbershop: Jsem v Nučicich a od rodičů z reporyj to mam delako do centra 🤔
[11. 08. 19 19:24:19] EH: Tak se potkame u tebe? A Peta pise ze potom chteji dat pivo nekde u reky tak se na ne pak napojime a vezmeme s sebou treba deku a nejaky hry? 🤔
[11. 08. 19 19:26:29] Týna Barbershop: To vy bylo moc hezke 🤔
[11. 08. 19 19:27:42] EH: 🤔 tesi se na nas!
[11. 08. 19 19:39:26] EH: Napis az budes vedet v kolik budes asi u sebe, ja si to nacasuju aby to vyslo podobne
[11. 08. 19 19:40:01] Týna Barbershop: 100% do deviti.
[11. 08. 19 19:41:36] Týna Barbershop: Promin jsem dneska na ctyrku
[11. 08. 19 19:43:37] EH: Zadny promin 🤔 budu tam tedy taky do 9 na 100% 🤔
[11. 08. 19 19:53:34] Týna Barbershop: Tesim se
[11. 08. 19 19:58:18] EH: Já:)

[11. 08. 19 20:33:18] Týna Barbershop: Ja se na tebe tesim 🤔
[11. 08. 19 20:33:19] Týna Barbershop: 🤔
[11. 08. 19 20:33:26] Týna Barbershop: Jsem na ceste 🤔
[16. 08. 19 10:28:54] Týna Barbershop: Jsem zde 🤔
[16. 08. 19 11:44:08] Týna Barbershop: Jsem ve tve pritomnosti opravdu šťastná 🤔
[16. 08. 19 11:45:57] EH: To mame stejne, slecno 🤔
[16. 08. 19 19:42:23] Týna Barbershop: Uz jsi v risi snu?
[16. 08. 19 19:43:47] Týna Barbershop: Ja bezim za Anezkou na pivko, ted jsem zavrela kraam. Tak doufám ze se mi hezky vyspis. Veci si asi vezmu s sebou hned do prace? Pjrdeme domu a hned si pujdu balit 🤔 jsem si na tebe zvykla a ted mi chybis. 🤔🖤
[17. 08. 19 4:03:29] EH: 🤔!
[17. 08. 19 4:27:22] Týna Barbershop: Uz vzhuru?
[17. 08. 19 4:28:02] Týna Barbershop: Ja bez tebe nemuzu spat opet 🤔
[17. 08. 19 4:30:17] EH: Ja uz pomalu vzhuru 🤔 takze jsi jeste ani neusnula? 🤔🤔
[19. 08. 19 23:09:23] EH: Jsem doma 🤔 Moc dekuju za vsechny ty krasny dny a tesim se 🤔!!
[19. 08. 19 23:20:05] Týna Barbershop: Ja moc dekuju. 🤔 Mame to stejné. Těším se na zitra s tebou!
[19. 08. 19 23:21:38] Týna Barbershop: Tenhle tyden bych rada kdyby jsi byla semnou? Anezka bude do konce tydne u Terky v Dablicich?
[19. 08. 19 23:48:36] EH: Budu za to moc rada 🤔
[20. 08. 19 14:50:39] Týna Barbershop: Nevis ani jak ja se tesim na tebe! 🤔 Strasne pomalu to utika. Ja mam tady s paní A. Velkou srandu. Mame se fajn 🤔. Jak ti pokracuje učení? Věřím, ze jako po másle 🤔
[20. 08. 19 15:11:32] EH: To je dobre! Uz to brzo utecee, par hodin a je to 🤔 uceni dneska dobre soustredeny, takze celkem se dari 🤔 Dneska stříháš Michaelu, slečnu o které jsem se zmínila, že je mi sympatická.
[21. 08. 19 15:24:25] Týna Barbershop: Neee ja mam dneska tu Michaelu mpji oblíbenou co je ti tak sympaticka a ja se ji bojím 🤔🗨🤔
[21. 08. 19 15:25:12] Týna Barbershop: To je mi seskupeni na odpoledne. Ona, teta a psychologka za sebou 🤔
[21. 08. 19 15:25:45] Týna Barbershop: Mam si na ni dat pozor? 🤔🤔

[21. 08. 19 15:25:50]
EH: 😊ach joo, to bude v pohode 😊zda se byt ok, nic negativniho... mas peknou sestavicku 😊ale neboj 😊vzdyt jsi profesional!

[21. 08. 19 15:26:00]
EH: Nemusis, myslim ze je uplne ok :)

[21. 08. 19 15:26:42]
Týna Barbershop: No jen si na ni dam pozor 🍷

[22. 08. 19 19:29:50]
Týna Barbershop: Promin az ted jsem skincila v praci bylo toho hodne 🍷

[22. 08. 19 19:34:59]
Týna Barbershop: Twd jsme si sedly tak zatim nic nevim, ale asi pokud chces dneska si odpocinout tak si to zitra vynahradi me? 🍷

[22. 08. 19 19:40:26]
Týna Barbershop: Dej vedet 😊a nezlob se za komplikace

[22. 08. 19 19:41:31]
EH: V klidu si popovidejte 😊nezlobim se vubec. Jestli mate neco rano resit s tou babickou, tak vas asi necham at to je ok? Ale kdyby byla Anezka dnes jinde, tak jsem urcite s tebou!:)

[22. 08. 19 19:54:45]
EH: V kadernictvi narocny? 🍷

[22. 08. 19 20:02:43]
Týna Barbershop: Jj bylo, mela jsem hodne narocne zakazbiky tak jsem ted celkem vypnuta. Jdeme nekam na jidlo a pak asi domu. Odpocivat. Nejsem vubec spolecenská dneska. A musim uznat ze mi moc chybis 🍷🍷 mam te plnou hlavu!

[23. 08. 19 6:30:16]
Týna Barbershop: Dobre ranko 🍷chybis mi. Nemuzu dospat 🍷🍷

[23. 08. 19 6:30:54]
Týna Barbershop: Kde te mam? 🍷🍷

[23. 08. 19 6:42:48]
EH: Dobre rano 🍷! Ja spala asi od 21 do 6:30 asi 🍷

[23. 08. 19 6:46:03]
Týna Barbershop: Me tady chybis 🍷a za hodinku a neco prijede ta babicka tak se jdu nejak kulturne dat dohromady

[23. 08. 19 6:46:28]
Týna Barbershop: Jinak uz dnes spqt nechci nez bez tebe!!!

[23. 08. 19 6:48:23]
Týna Barbershop: Jdu se pokusit udelat si kafe 🍷konvicka hadr 🍷

[23. 08. 19 7:34:43]
Týna Barbershop: Mam ti vzit ten notas do prace?

[23. 08. 19 7:35:12]
Týna Barbershop: Dneska mas preci den D. 🍷

[23. 08. 19 7:35:20]
Týna Barbershop: Jj vyzvedni me

[23. 08. 19 7:36:32]
EH: Joo tak vezmi prosim:) dekuju 🍷

[23. 08. 19 7:36:52]
Týna Barbershop: Cokoliv 🍷

[23. 08. 19 7:37:15]
EH: Kouknes kolik % ma baterku? Jen kdyz ho otevres vpravo nahore by se to melo ukazat

[23. 08. 19 7:37:29]
Týna Barbershop: Kouknu

[23. 08. 19 7:38:08]
Týna Barbershop: 53

[23. 08. 19 7:38:43]
EH: Dobry 🍷dekuju 🍷

[23. 08. 19 9:37:37]
Týna Barbershop: Neni zac 🍷

[23. 08. 19 10:08:22]
EH: Jak to dopadlo s babickou? 🍷

[23. 08. 19 11:01:12]
Týna Barbershop: Uaaa

[23. 08. 19 11:01:55]
Týna Barbershop: Elisko nezlob se ja zapomněla na ten notas. 🍷🍷 Napisu Anezce? Aby ho dovezla?

[24. 08. 19 10:44:54]
Týna Barbershop: Tak mi rekla Alex ze ji je meprijemny ze sem chodis.m

[24. 08. 19 10:45:13]
Týna Barbershop: Kazdy den, poslala bych ji nejradsi do prdele

[24. 08. 19 10:59:27]
EH: Tak jestli s tim ma problem, tak te budu vyzvedavat az budes vzdyccky hotova. nevim no, kdyz ji to je neprijemny.ale trochu zbytecne

[24. 08. 19 10:59:50]
EH: Jinak Natalka nastoupila do metra zaklaply se dveře a jela, vsechno ok 🍷

[24. 08. 19 11:06:43]
EH: Trochu me zarazi ze to neresi naprimo semnou a otravuje s tim tebe, priste muze psat rovnou me

[24. 08. 19 11:46:50]
Týna Barbershop: No neresila bych to 🍷

[24. 08. 19 11:47:11]
Týna Barbershop: Nějaké novinky? Jinak moc dekuju za Natalku 🍷

ANO MÁ PANÍ

Ja se tesim, fakt si odpocinout. Uz meleme z posledního 🍷 Presne tak 🍷. Vseho moze do supliku 😊nechci nic cist, nikoho slyset. bejt jen pro tebe 😊neresit okoli.12:12.Budu ti proc, tak budu o par minut pozdeji 😊Dobre 😊nevadi 😊Vadiiii.Mrzi me ze je to ted tak spatne. 😊Opravdu mi na tobe hodne záleží.Me na tobe, moc. Jsem rada ze Te mam, c opravdu strasne vdecna a jsem s tebou stastna. Vim, ze to bude vsechno v poradku 🍷🍷jsi skvela ❤️Ani nevis. 🍷Ja se na Tebe taky moc tesim. Chybi mi tvoje pritomnost.Zi ti to podari co nejdriv.Dnesek je pro me celkem zvláštní, nedokazu se 100% soustředit. teda taky zacalo rozptylovat 🍷ale tak uz od rana.Dobry vecer sldcno. Promin ze jsem ti mi. 🍷Chtela bych te mit u sebe.Jooo vyspala jsem se do růžova. Jen se mi nechce vub v posteli. Třešničkou na dortu by bylo kdyby si ted stala u dveri a byla tu semnou.Boze mi nemluv. chybis mi cela 🍷Chybis mi tady. Je to tu prijemne jen jsem jak telo bez dus jsem vzdy nakloněna a pripravana na cookoliv. 🍷Ano ma paní.rozhodni se co bude p byla u tebe 🍷Samozřejmě 🍷Kdy tady budes? Co ja bych bez tebe delala.Vzdyt jsi silna spolu jsme lepsi obe 🍷Jak jsem dneska nebyla s Tebou tak jsem cela nesva. Vim ze jse zasluhu ty. sem moc rada, ze Te mam! jeste vic pro sebe 🍷a pak zase prijde neco a zase poradime a zase si to vsechno nejak dorovname. Dokonce verim a citim to bez toho a rikat. Verim ti a mam s tebou pocot bezpeci a klidu. Chci byt u tebe!. hmm. a do toho m Vynahradi m ti to 🍷Budu jako andilek 🍷Beru si ve ctvrtek dopoledne volno...Dobry ve ze mas velky podil na tom co mě dělá silnejsi ve vseh směrech. takovou jakou se sna chxes sdilet tvoje pocity nebo myslenky me delaji keste šťastnější. Vazim si ze to muz co to pro me znamená! Cenim si tě a jsi pro me důležitá. Delas me stastnou. Děkuju.Js vyrovnanejsi ❤️Ohhh tak to je parada 🍷🍷Chybis mi tak mooooc 🍷Uz aby byl vecer. ze budu s tebou 🍷zavolej mi az budes hotova 🍷Prijdu pro tebe?Uz se tesim 🍷pocka chybis 🍷Chybis mi ani nevis jak. Jsem si nejak rychle zvykla 🍷🍷Hrozne me uspokoj dneska zase uvidim 🍷Skvele 🍷Nevim jak to vysvetlit, ale mam pocit ze jsi pro me dů špatně, ale pro mě je to neznáme a prijemna změna. Jsem tim až fascinována... Mam p Ty a Ja... Tak ti preji krasne dobré rano 🍷snad moje upřímnost v ranních hodinách ne vedle mě.abych to byla zase znovu Ja... Jsem totiz zoufala 🍷🍷snad je i zbytečne na ta 🍷Muze byt? Mozna stihnu driv 🍷🍷Mas k videni ty akty? 🍷Chtela by si se podívat?J mluvit.Jsem nejak emočně nevyrovnana musim uznat.nerada bych te zbytecne stave te nerozhodila 🍷Ja mam dneska pozutovni naladu tak dpufam ze ji dokážu prenest i neustale. 🍷Škoda ze jsem ti nedala klice a nemuzes byt u me 🍷Ja jsem vdecna za Te ze správně. Uz ted jsem na tebe pyšná.Boze, me je tak krasne ted. Mam fakt nekutecn zbytek casu pro mě. Vazim si toho 🍷Tohle by ne kazdy zvladl. Jdi me dojala 🍷nebo d 🍷tesim se na vecer az te stestim obejmu 🍷🍷Nechxi aby jsi byla sama 🍷Myslim ze 🍷To se tak hezky cte. Ani nevíš co to pro me znamená. Tesim se az te budu mit v nar a víš co? Moc se na Tebe těším 🍷❤️🍷

JE NÁM FAJN

[30. 08. 19 21:11:17]

Tina Barbershop: Je to tu skvělé

[30. 08. 19 21:11:22]

Týna Barbershop: <příloha: 00001123-VIDEO-2019-08-30-21-11-22.mp4> (video tancujícího hloučku lidí)

[30. 08. 19 21:18:22]

Týna Barbershop: Preju dke sny. Moc se na tebe tesim

[30. 8. 19 21:29 01]

EH: Pěkně řáděj tesim tesim uzij vecer Kristynko

[31. 08. 19 5:53:38]

Týna Barbershop: Tak to edopadlo tak jak jsem očekávala jela jsem spat domu snad budeš mít lepší ráno

[31. 08. 19 5:55:26]

Týna Barbershop: Uz se te nemuzu dockat, tesim se ze budeme mit hezky vecer. Jsem doma, ted jsem prijela. Tak pokud e ti bude chtit muzeme dat kafe

[31. 08. 19 5:56:18]

EH:Jee:/nejakyh tahlí do ted, musis bejt hrozne unavena

[31. 08. 19 5:57:45]

Týna Barbershop: Nee neni to tahle do ted. Ja byla doma s mampu uz po 10 vecer

[31. 08. 19 5:59:10]

Týna Barbershop: Tata prijel z prace tak me to probudilo a byl tak hodny ze me ted veze domu

[31. 08. 19 6:00:51]

Týna Barbershop: Vyspala jsi se? Ja dala asi 4h spanku.

[31. 08. 19 6:02:16]

EH: Jo takhlee, no i tak to neni moc hodin tak alespon jeste 3-4hodinky dej, at jsi cerstva at se citis dobre! Ja jsem celkem odpocata mozna to taky jeste prolozim a usnu

[31. 08. 19 6:03:11]

Týna Barbershop: Chapu

[31. 08. 19 6:04:48]

Týna Barbershop: Nezlob se ze jsem te vzbudila pokud se mi to podarilo. Ja uvidim. Jen jsem nebidla. Hodin to opravdu moc neni ale v ramci moznosti přijatelné

[31. 08. 19 6:06:10]

EH: Nevzbudila!:) ja uz tady jedu instagram prispevky a blbosti

[31. 08. 19 6:07:05]

EH: Zkus to jeste apysme na sebe byly fresh

[31. 08. 19 6:09:07]

Týna Barbershop: Ja jsem fresh. Jen rozumim. Ja spat uz aasi nepujdu, mam obavu ze bych se neprobudila na budik.to je bohuzel nevychoda meho dead spanku.

[31. 08. 19 6:11:08]

Týna Barbershop: Fresh snad trochu budu nic moc jsem nemela sancí za tu chvilku vypít a neskutecne jsem se prezrala vynikajícím jidlem.

1.PÁD KDO? CO? BUZERANT

Výšlap do Nuselskejch schodů je výzva každého rána. Je možnost vzít to přes ně a neobcházet čínžáky, anebo obcházet čínžáky a ztratit tak několik minut. Když nestíháš a nestíháš, protože naše rána jsou dlouhý, bereš taxík. Kolikrát nás ale vytáhne ven slunce a chuť si dát kafe jinde, než v nám známym prostředí bytu. Mě třeba ty schody bavěj. Uvědomuju si otravnost toho vylízt nahoru, ale cejtíme se pak dobře. Teda, alespoň já jo. Někdy se snažim je vyběhnout, ale беру na tebe ohled. Slunce nám pere do zad, na kterých máme každá batoh s nezbytnostma pro denní fungování. Jdeme potom Šafaříkovou ulicí a na druhym chodníku, kde sídlí policie, zrovna probíhá práce na silnici. Pár dělníků se žlutou ochrannou přílbou. Pochoutkovéj salát a nemalej počet rohlíků v igelitovym sáčku pověšenej na železný trubce. My se chytíme za ruce a užíváme pocitu, že schody jsou za náma. Usměju se na tebe. Slyším, jak jsi se zadýchala. Zastavuju abych tě pohladila po tváři a dala pusu. Potěší tě to a tak chvíli jen stojíme nehledě na to, že spěcháš do práce, se líbáme na ulici. Jeden z dělníků nám věnoval výkřik „Buzny!“

[10. 09. 19 16:35:22]

Týna Barbershop: Nejak mi chybis

[13. 09. 19 6:01:11]

Týna Barbershop: Tato zpráva byla odstraněna.

[13. 09. 19 6:09:55]

Týna Barbershop: Dobre ranko snad te nebudim? Ja jsem úplně marná totiž... Ještě večer přijela Kristýna a tak od půlnoci se prevaluji v posteli ze svyma mysenkama... Nevim jak to vysvetlit, ale mam pocit ze jsi pro me důvod, ze muzu spát.vyzní to asi špatně, ale pro mě je to neznáme a příjemna změna. Jsem tím až fascinována... Mam pocit ze to dava smysl.vsechno... Ty a Ja... Tak ti preji krasne dobre rano snad moje upřímnost v ranních hodinách nevydesi. Uz aby jsi byla zase vedle mě.abych to byla zase znovu Ja... Jsem totiž zoufala

[13. 09. 19 6:18:15]

EH: Dobre rano nebudis! Naopak je to moc mila zprava po ranu celyho toho co jsme my, ty, co mezi sebou mame si moc vazim pro me neco novyho, co jsem treba myslela, ze ani neni mozny

VŠECHNO JE FAJN

Jezdíme spolu na výlety. Lezeme po skalách. Chodíme v lese a sbíráme houby. Vaříme obědy. Objednáváme večeře. Děláš mi čaje. Kupuju ti sladkosti. Chodíme do kina, do divadla, na koncerty, překvapuju tě tím, když koupim lístky. Vyzvedávám tě v práci. Chceme si povídat, někdy nemám náladu na společnost. Chceme být pro sebe. Někdy jsme zas rádi s Anežkou a její holkou a nebo s mejma kamarádama. Seznamuju tě s D., Majdou, Petrou. Trochu víc poznáš i Markétu a Sašu. Zveš D. k sobě na byt, máme spolu komorní party. Společně se podivujeme nad antidepresivama, co najdeme v lednici. „To je asi Anežky, nebo její babičky, kdo ví, já tomu nerozumím, haha...“ Tancujete spolu směšnou choreografii, trochu opilí. Smějeme se, kdo z týchle rodiny nebo rodinného činžáku je asi labilní. Sedím a koukám se na vás, je nám dobře. Taky tě tahám po výstavách a vernisážích. Někdy se jen tak válíme doma a koukáme se na filmy a seriály. Jsme pod dekou. Máme zapálený svíčky. Kupujeme svíčky. Kupujeme oblečení. Pujčuju si tvoje oblečení. Říkáš, že mi to sluší. Chodíme se projít a bavíme se o společný budoucnosti. Já to chci takhle a takhle, ale je to proměnný, ale je to fresh. Ty to chceš takhle a takhle a kloubíme do sebe svoje představy coby kdyby. Jde to snadno. Trávíme i několik chviliek společně s Natálkou, tvoji neteří. Je to fajn. Jde to snadno. Kupujeme si jednorázový foťáky. Ráda nosím pučený tričko Policie. Fotíme se při každý kravině. První film nám z foťáku nevyšel. Fakt není nic vidět. Pár momentek našich obličejů. Děláš ti snídaně. Fotíme se nahý na hotelovym pokoji. Spíme spolu. Spíme spolu na gauči. Spíme spolu na manželský posteli Anežky. Jsi u toho hrozně ukecaná. Rozčiluje tě, když tě chci na veřejnosti. Hlídáš svůj chtíč, ale často říkáš, že se to nedá, a že mě budeš muset dneska už něco provést. Nemam na to co říct. Nechám se. Dokážeme to natahovat hrozně dlouho. Nebo to co nejvíc zkrátit. Mam ráda tvoji tvrdou slovenštinu, když telefonuješ s příbuznými. Zhrubneš u toho. Je to sprostý. Podporuješ mě v učení na státnice. Chceš mi vyjít vstříc. Dneska se budeme učit společně, jo? Spontánně objednáváš taxík, vezeš mě na neznámý místo, prej překvapení. Chceš mi to tam ukázat. Prší. Prší hodně. Nutíš mi čepici. Odmítám. Rozčiluju

tě. Přetahuju ti přes hlavu kapuci. Necháš se. Před půlnoci se dereme po cestičce mezi stromama. Úplná tma. Bojiš se a nechceš jít tudy. Ubezpečuju tě, že se nám nic nestane. Že se nemusíš bát. Nic se nám nestalo. Ukazuješ mi místo tvýho dětství. A tady jsem sedávala, tady jsme si hráli, tady jsem to měla jako útočiště. Tady v tom altánku jsme vyřevali svoje iniciály. Jména lásek. Tady u tý věžičky jsem sedávala. Sama? Sama. Co jsi tady dělala? Schovávala se, Přemýšlela. Hrála si. Nikdo mě tu nehledal. Když ti bude nejhůř, tady je to ideální. Tohle je kus klidu v Praze. Vážim si toho, žes mi to ukázala. Je v tom upřímnost a důvěra. Posíláš mi na email tvoje zápisky, vzpomínky, deník, ale jen jeho část. Seznamuješ mě s mámou. Jsi z toho vystrašená. Všechno proběhne v pohodě. Dáváme si kafe a mam z toho dobréj pocit. Je to fajn. Představuju tě svým rodičům. Jdeme společně na výstavy, na jídlo a taky jim vaříme oběd. U tebe. Oni nás na oplátku zvou na grilování k nám na chatu. Procházíme se lesem. Leháme si do trávy. Svítí slunce. Krčíme oči do slunce. Kupuješ mojí mámě k narozeninám knížku a spoustu zákusků. Jsi z toho úplně nervózní a nevíš, jak se máš oblíknout, vyhážeš celej šatník na postel. Směju se. U nás je zima, pořádně se oblíkní. Jedeme vlakem. Jedeme autobusem. Posloucháme písničky. Hladíme se po stehně. Platíme si hotel. Jdu ven do nočního Jablonce nakoupit pití, urputně vležám do všech otevřenejch večerek a hledám konkrétní energy drink. Nikde není. Nakonec kvůli tomu musím do supermarketu. Moje blbost. Moje urputnost. Mrzí mě, že musíš čekat, ale kdybych nekoupila přímo to, co chci, byla bych nasraná. Vracím se na hotel, sedíš na posteli. „Víš, Eliško, ty mi to asi nebudeš věřit, ale občas vidím v zrcadle nějakýho člověka vedle mě.“ „Proč mi to teď říkáš, ty ses tady bála?“ „Né, jen jsem si na to vzpomněla a chtěla ti to říct.“ „Aha, a tak jsi ho teď viděla?“ koukám po místnosti, jediný zrcadlo je v koupelně. „Né, neviděla, ale vídám, občas.“ „A kdy naposled?“ „To už bude dýl, nevím, kdy přesně, né teď.“ „A to je pro tebe negativní nebo pozitivní, když ho vidíš, nebo co to pro tebe znamená?“ „To není nic z toho, prostě jen je, není to negativní.“ sedíš na posteli a rukama hladíš peřinu. „A to pracuješ v kadeřnictví, kde jsou zrcadla?“

„Haha, vidíš, to mě nenapadlo, ale tam se mi to nestalo.“ „Aha, a tak, co s tím?“ „Já jsem si kvůli tomu chodila dřív povídat do Karlína, ale tam už jsem taky delší dobu nebyla...“ „Aha a tak, teď je to dobrý?“ „Jó, já se cejtim fajn, ty mi nevěříš?“ „Ale jó, asi jó, věřím, jen nevím, co to znamená, nebo co ti na to mam říct, ale asi je hlavní, když jsi v pohodě, když se cejtíš fajn.“ Sprchujeme se. Pouštíme si písničky, bůhvíproč pouštím Billie Eilish. Nějaký playlist, průřez všeho, co nazpívala. Neznám ji, neznám ty písničky. nemam k ní žádný vztah. Ležíme nahý a sdělujeme si, jakou část těla na sobě máme rády. Nebo obecně. Jaká se nám líbí. „Tobě se líběj prsa?“ „Jó, dost.“ „Aha, mě asi ne, já mam ráda siluetu, jen ty křivky.“ Přejíždím prstem po tvoji siluetě. Světlo lampičky to dobře vykresluje. Nutíš mě se postavit a být před tebou nahý takhle. Stydim se, ale udělám to. Připadám si trapně. Chceš si prohlížet svaly. Říkám ti, že záleží jen na postavení světla, ale že nejlepší jsou záda. To tě moc nezajímá. Zajímá tě břicho, po kterým mě hladíš a povídáš si sama se sebou, jestli je to moc nebo málo. Nemam ti na to co říct. Vim, že se ti to nelíbí. Jsem ráda, když se pak můžu zase schovat pod peřinu a obrátit situaci, ať si jdeš teď před postel stoupnout ty. Asi si taky připadáš trapně a říkáš, že jsi tlustá. Víme, že nejsi. Navádím tě jak si stoupnout, aby ti to prokreslilo svaly. Jsi překvapená, že to tak funguje. Pak spolu spíme. Je to asi poprvé, co jsem sama sobě dovolila udělat se a když ses hlasitě udělala ty, okomentovala jsi to - „Asi už jsem na to stará.“ Tomu moc nerozumím, ale pochopila jsem to tak, že už víc nezvládneš. Mam z toho divnou náladu. Ty asi taky, ale brzo potom usneme. I když, klidně bychom mohly znova, ale jak jsi řekla, asi už jsi stará. Víme, že nejsi. Druhej den ráno se budím na první budík. Jsem unavená, ale přesto vstávám. Chci si dát hotelovou snídani a připravit se na návrat do Prahy. Dnes nás v Praze čekají prohlídky bytů. Dala jsem si záležet, aby se všechny prohlídky bytů, co se nám líbí, narvaly do jednoho dne, časově víceméně za sebou. Produkčně se to zdálo nemožný, ale zvládla jsem to. Čeká nás tahanice asi po pěti, šesti různých bytech. 2x Karlín, Bertramka, I.P. Pavlova,

Letná, Vinohrady. To by v tom byl čert, kdyby z toho nic nevyšlo. Probouzíš se rozmrzelá a unavená. U snídaně jsi mimo a skoro nic nejíš. Dám ti svůj pomerančovej džus a ty mi sharuješ svůj jogurt. Nakonec dojídám tvoje vajíčka a pak jdeme kouřit před hotel. Pro mě je to zvláštní, jsme v mym rodnym městě. Koukám se na výhled do lesů, domů a paneláků na dohled. Zaměřím se na ty lesy a ukazuju směrem k nim. Cejtim z toho sílu. „Koukej.“ Nechápavě koukneš tím směrem a potom na mě. Asi ti to musím vysvětlit, zamrzí mě, že to nebylo pochopený beze slov. „Jen, že je to hezký, probudit se takhle a vidět tohle...“ Máme ještě trochu času, takže ještě předtim, než dojdeme na autobusák, kupujeme v místním fotokrámku další jendorázovej foťák. Máme z něj radost.

BYTY

Návrat do Prahy byl unavenej. Jen co jsme se překlopily z Jablonce na Černej Most a z Černýho Mostu na Křižíkovu, vyhledaly jsme nejbližší kavárnu. Potřebujeme kofein. Amerikano ani flat white nám ale energii nevrátily. Prostě jsme přetažený, nevyspalý, a tím pádem utlumený. Do toho mi o sobě začal dávat vědět bolavej zub. Takže vyloupnu z plátíčka paralen a zapíjím ho kafem.

„Teď nebudeš mluvit a budeš se mračit? To kvůli tomu zubu? Můžu pro tebe něco udělat?“

Nech mě žít. Jasně, že to myslíš dobře. Mam pocuchaný nervy. Sorry. „Jen je to fakt nepříjemný, ale to bude dobrý.“

Za chvíli máme prohlídku prvního bytu. Karlín, nezařízenej. Cenově asi v pohodě, protože Kristýně na penězích nezáleží a jsme domluvený.

KRISTÝNA: „Já to tady s Anežkou asi už nedávám, mam ji ráda, ale už je to moc. Pořád se přizpůsobovat a hledat kompromisy. Domlouvat se v kolik kdo bude doma a jestli je v pohodě, že dneska tady budeš spát ty, nebo zas když ona tady chce bejt s Terezou. A přestávám akceptovat ty jejich dýchánky do noci. Takže, jestli tě můžu poprosit, pokud se ti chce a máš na to čas, nepodívala by ses jak je to teď s bytama v Praze?“

Podám ruku realitnímu makléři: „Dobrý den, my jsme spolu asi mluvili, Havlíková.“

„Dobrý den, jasně, já tady ještě dokončím prohlídku před váma a jdeme na to.“ Mladší chlapík v modrý košili zaleze zpátky do činžáku. Postáváme s Kristýnou venku a dohodneme se, že už si cigaretu nedáme, protože to z nás bude cejtít. Objeví se mladej kluk a za rychlý chůze směrem k nám si vyndává sluchátka z uší. Chvíli po sobě všichni blbě koukáme a dojde nám, že se to tady tedy docela rychle točí. Vyleze jeden, čekají další. Asi je o byt velkej zájem. Probudí to v nás akorát tak soutěživost a chceme co nejvíc zaujmout. Kluk se usmívá:

„Taky jdete na prohlídku?“

„Jojo, teď tady byl makléř, za chvíli se jdeme podívat, asi je tam teď ještě někdo další. Nějakej mladej pár.“

„Aha, takže i vy ve dvou takhle?“

„Jojo.“ odpovídám, ale absolutně nemam zájem o konverzaci, i když kluk působí dost mile. On se chce evidentně bavit dál: „Jste partnerky?“ Mě to vyděsí a s Kristýnou se na sebe podíváme. Už mluvit nechci vůbec.

„Jó, jsme partnerky.“ odpovídá sedící na obrubníku silnice. Mě v hlavě běží jen to, jestli je to fakt tak očividný.

„Aha, to je asi lepší, že to budou chtít dát spíš páru. Já bych tam šel sám, no.“ Nevim, co mam říkat, ale řeknu: „Proč myslíš?“ V tu chvíli už ale vylezá makléř ze dveří: „Ták, pojďte.“ úsměv a drží nám vchodový dveře. Je nám v patách:

„Paní majitelka je tady nakonec taky přítomná, teď to tam ještě dovytřela.“ Kolečko potřásání rukou a zdravení. Nahlížíme nesměle do místností. Vidim, že v největší z nich se zrcadlí právě vytřený parkety.

„Můžu?“ nakračuju pomalu dovnitř. Majitelka a makléř se na to vůbec netváří a jako její mluvčí za ní promluví: „No, teď jsme vytřeli, tak jen asi na kraj.“ Aha, tak chceš ten byt pronajmout a nemůžu se projít po tý podělaný místnosti? Kristýně to asi nevadí a slídí zatím v kuchyni. Kašlu na vás. Nezajímá mě vytřená podlaha a projdu skrze místnost za Kristýnou. Ty dva stojí v předsínce, a tak o nás mají přehled. Stojí to tolik a tolik, je možný tady bejt takhle a takhle a tohle nechceme a tohle je nový a tohle je možný dát případně pryč, a nebo zas je možný tohle případně sehnat a zařídit. Bla bla bla. Majitelka uklízí do spižírničky

mop s hadrem. „Jéžiš, tady je nějakej kufřík, to je vaše?“

Než stihneme zareagovat, makléř aktivně chmátne po kufříku „Ha, to si tady asi zapomněli ti, co tu byli předtím, no, hned je zkontaktuju.“ Úsměv.

Když má ta žena prázdný ruce a konečně ji začneme zajímat, následuje nás do kuchyně:

„Takže takhle ve dvou byste tady byly, jo?“

„Jojo, takhle.“ něco v tom smyslu odpovídá usmívavá Kristýna.

„A vy pracujete?“

„Jó, jako kadeřnice, právě salon je tady za rohem, tak bysme to měly blízko.“ Majitelka se netváří nadšeně: „Takže jste kolegyně a chcete jít společně bydlet?“ Makléř se schovává za žádama majitelky s kufříkem v ruce a úsměvem na rtech. Kristýna: „No, to uplně né, jsme pár.“ Myslím, že tahle informace starší ženě úplně stačí. „Pár, aha, takže byste tady byly takhle, nó, aha...“ koukne po makléři. Ten radši přepne a začne povídat něco o stavu bytu, penězích, datech.

„Takže takhle, dejte vědět, jak jste se rozhodly, asi co nejdřív, asi do konce týdne, paní majitelka si to taky rozmyslí, ještě tady máme další prohlídky, tak jsme ve spojení, díky a nashledanou.“ Vyprovází nás zase ven, kde čeká ten mladej kluk a usměje se, když nás vidí. Viditelně chce z našich výrazů něco vyčíst.

„Tak jaký to tam je? V pohodě?“

BYTY II.

Jdeme po chodníku. Gumová podrážka bot zachytává písek a s krokem ho poponášíme o kus dál.

„Co na to říkáš?“

„Já nevím, né, neoslovilo mě to a hlavně, co ta majitelka?“

„Bylo vidět, jak je jí to nepříjemný, co?“ Jsi zamyšlená a nálada dole.

„Já myslela, že tohle už je v pohodě...“

„To si tak neber, starší žena, no, tak má nějakou představu...“

„Taky, viděla jsi jak se tvářila, když jsem řekla, že jsem kadeřnice?“

„Jó, ale tak to je taky prostě nějaká zarytá představa, že to je asi něco míň, to si fakt tak nesmíš brát...“

„Tak to mam příště říct, že pracuju v barbershopu jen proto, aby to znělo líp?“

„No, zrovna tahle by asi ani nevěděla, co to je, takže to je zbytečný. Hlavně z toho nebuď špatná, podívej, ty vyděláváš dost peněz a lidi do toho prostě neviděj, to je jedno... já studuju, tak zmiňovat tohle asi taky není plusový, co zas studenti, ty nemaj peníze...“

„To je fakt hrozný... piča homofobní.“ Nepřestává mě překvapovat, když používáš tyhle silný sprostý slova.

„Příště mluv radši ty, řekni jim, že točíš reklamy, já budu radši mlčet.“

„Hmm, asi jo, můžeme to zkusit, jestli jim jde o tohle.“

„A v jakym jsme teda vztahu, před nima?“

„Nevim, tak, vždyť jsme spolu?“

„No, já vim... Ale jestli to říkat?“

Vlezeme do tramvaje. Sedneš si na červenou bakelitovou sedačku. Chytáš se opěrátko před tebou a položíš si tvář na ruce tak, abys na mě viděla.

Pohladim tě po tváři.

„To jsi z toho pořád špatná?“

„Jo.“ Pohladim znova.

Diktuju adresu. Ťukáš ji do mobilu. Google mapy nás někam vedou. Pochybuju, že jdeme správně. Vedeš nás. Po chvíli zjistíme, že jdeme špatně. Bylo mi to jasný, ale i tak jsem to nechala bejt. Zaujme mě obchod s africkýma potravinama. Odmítáš

jít dovnitř, nezajímá tě to. Vstupujeme dovnitř. Koukám se na zboží, i když vim, že nic nechci a že je to celý zbytečná návštěva. Máme několik minut do další prohlídky. Lepší čučet na zboží, než stát venku. Dopadne to, že z naprostý apatie vůči obchůdku si zaujatě prohlížíš pestrou nabídku sáčků s chilli. Dokonce se radíš s prodávčem: „Hrubý.“ „Pálivý hodně.“ „Pálí malo.“ „Omačky.“ „Salaty.“ „Velký balení.“ „Dobrý.“ „Lepší.“ „Hodně pálí.“ Rady odborníka byly k ničemu a obrácíš se na mě.

„Já nevím, co mam vzít?“

„Já nevím, co se ti líbí. Třeba tohle.“

„Hotově.“

Došlo i na exoticky vyhlížející chipsy.

ELISKA: „Určitě, kouknu na to. Ale záleží, jaká lokalita, jak velkej a teda nejvíc záleží za kolik se všim?“

TÝNA: „Já nevím, kolem 17ti? Kdyby to bylo hodně dobrý, tak klidně i víc, to je asi jedno...“

Řešily jsme to. Řešily jsme, že i já se chci hnout ze svýho stávajícího bytu.

„Hele, já tam jsem šest let a беру to jako nějakou studentskou kapitolu. Jako jasně, platím hrozně málo, a ať už je ten byt jakékoli, tak si jakoby nemůžu na nic stěžovat, ale ráda bych se už pohla. Začala něco novýho. Letos končím školu, takže prostě...už se chci taky nějak vzpamatovat a bydlet normálně.“

Maklěř vyleze z činžáku s papírovejma deskama v ruce.

„Dobrý den, omlouvám se, pokud čekáte dlouho. Můžeme se jít rovnou mrknout. Prosím.“ podrží nám dveře. Studenej a zatuchlej vzduch starýho baráku.

„Tak, tudy a čeká nás výšlap až nahoru.“ Stoupáme k podkrovnímu bytu.

„No, uf, to už nebudeš muset chodit do fitka a já třeba zhubnu, haha.“ Kristýna trousí zadejchaný věty. Maklěř začne vypravovat cosi o bytě a domě. Klíče v zámku.

„Ty jo, je to tady fakt velký.“ Procházíme se po parcele a očumujeme prostory.

„Hmm, ty jo, toho prostoru je fakt dost.“ Maklěř se spokojeně usmívá a opírá se s papírama o kuchyňskou linku. S Týnou si začneme představovat, co by kde asi mohlo bejt a jak by se to dalo uspořádat.

„Tak se asi rovnou zeptáme, jak je to s platbama, kolik se všim a do kdy se máme rozhodnout?“ Putujeme směr tramvaje, abychom se přesunuly na další stanoviště. Bertramka. Podle fotek docela favorit.

„Co na to říkáš, mě se to líbilo, to je velký a i ten chlap byl úplně v pohodě.“

„To jo no, žádný otázky na práci a jak to mezi sebou máme...“

„Přesně, já bych do toho šla!“ Cejtim nadšení a jsem ráda za to, že se nejspíš už setřela rozmrzelost z první prohlídky. Nastupujeme do přeplněný tramvaje, ale i tak se mi podařilo urvat jednu sedačku.

„Si sedni?“ nabízíš.

„Sedni si ty, já nechci.“ Sedáš na šedou sedačku a koukáš vzhůru na mě.

„Uvidíme co ty další byty, tenhle by měl bejt přece dobrej, tak bych ještě nedělala unáhlený rozhodnutí, asi je dobrý to všechno projít a pak se uvidí. Alespoň budeme mít z čeho vybírat.“

„To máš pravdu, ale tenhle byl dobrej. I bych to měla blízko k Anežce, bych ji chodila navštěvovat a ona nás.“ Usměju se. Padá na mě zase únava a to se bude nejspíš projektovat do nálady.

Jsmo uchozený a nejradši bychom si daly kafe, ale čas to nedovolí. Holečkovou ulicí jdeme do kopce. Po levý ruce Sacre Coeur. Pár kroků vpřed a napravo kostel sv. Gabriela. Je krásnej, ale nezajímá nás. Věnujeme mu jen periferní pohled. Pár zatáček a dostaneme se na místo určení. Překvapeně koukáme na vilu, která je schovaná za jehličnatejma stromama a různějma keřema. Několik dělníků cosi řeší u garáže. Náradí rozházený u nohou.

„Tohle je ono?“ nevěřičně komentuješ.

„No, mělo by bejt, je to ono, to vypadá dost dobře, alespoň zvenku.“ Máme zas pár minut k dobru a dáváme si naproti cigaretu.

„Tak teď když se budou ptát, tak mluv ty, řekni jim, že točíš reklamy.“ Podívám se na tebe. Ok. Zkusíme tohle pitomý divadlo, pokud nám to má pomoci.

„Už jsem se naladila na to úplně přepnout a působit hodně seriózně, takže mluvím já.“ Nabyla jsem sebevědomí. Nemůžeme přece vypadat jak dvě malý nesebejistý holčičky nebo chlapečci.

JABLONEC NAD NISOU/ BILLA

Vcházíme do Jablonecký Billy. Ne, nebereme nákupní vozík ani košík. Jdeme přeci jen pro pár blbostí na snídani. Míjíme ovoce a zeleninu. Pohledy na sebe. „Né.“ Nalevo regálek se suchejma plodama. Bio a racio sekce.

„Ty budeš chtít určitě oříšky, co?“

„Jó, asi nějaký vezmeme.“

„Ty tvoje oříšky...“ pravou rukou беру z regálu sáček s ořechama. Co já vim. Nejlepší je směs bez rozinek a bez sušenýho ovoce. Je to totiž jen sladká hmota, co se lepí na zuby a ty potom bolejí. Navíc chci prostě jen ořechy. Čistý. Takže „no offense“. Rostlinný olej slunečnicový, cukr. Co já s tím. To nechci. „Musíš číst to složení, prostě nechceš kilo rozinek a nějakých proslazenejch brusinek a pár usmolenejch ořechů, chci prostě poctivý ořechy, chápeš?“

„Jo, no, tak si vyber v tom případě.“ Koukáš. Neboj, nic si neprovedla, ty za to nemůžeš. Já chci jen čistý jídlo. Sebejistě sahám pevnou rukou na již ověřenou značku a produkt. „Co dál?“

Uprostřed je dřevěná ohrádka s pečivem. Na jedné straně je sladký, na druhý slaný. „Víš co chceš?“

„Asi jo. Tohle je ten dobrej chleba vid?“

Beru ti to z ruky: „Ukaž.“ čtu etiketu. „No budiž.“

Usměješ se. To jsme ale nevzaly z té dřevěný ohrádky. Tohle bylo ve vedlejším regále.

„Nějaký sýr.“

„Jo, vyber si co potřebuješ, já to jíst nebudu.“

„Ještě něco mazacího na to.“ Hledáš si svoji jistotu. Rodinné balení, Výhodná cena, bez konzervantů. Termizovaný tvarohový sýr.

„Chceš nějakou sušenku?“ stojím vedle lákadel.

„Asi ani né.“

„Nechceš nic sladkýho, jo?“ ptám se tě a trochu doufám, že řekneš že jo, ale než jakkoliv zareaguješ, moje oči ještě stihly vyhledat podle obrázku a barevnosti něco, o čem jsem přesvědčená, že chceš. Jasná afinita ke značce: „Hele.“ olizující se kocour se skleničkou kakaového nápoje a mlsným jazykem. Smetanový krém kakaový.

„Jooo!“ Vykouzlí ti úsměv na tváři a bereš mi to z ruky.

Rychlým krokem proplouváme dál. Drogerie. Zastavuješ a něco si prohlížíš.

„To neber, pastu doma máme, to si nemusíš kupovat.“

„Né, já jsem si zapomněla nějaký styling do vlasů, tak asi vezmu -“

„No, možná, že to je doma taky, ale jak chceš, jestli myslíš, že je to dobrý...“ Otáčíš plastovou mističku v dlani.

„A něco k pití?“ Do očí nám svítí box s chlazenými nápoji. Pokládáme všechno na posuvný pás u kasy. Ještě chmátnu po žvejkačkách a přihodím je k nákupu. Mladá prodavačka se jmenovkou na hrudníku markuje jednotlivé položky. Když dojde na ovocný pivo, víc si nás prohlíží, ale nic neříká. „Bude to všechno?“

„Jojo, všechno.“ obě vytahujeme peněženku.

„To je dobrý, já to vezmu.“ zastavuješ mě, ať to nechám bejt.

„Pána se ani ptát nebudu, ale můžu vidět občanku, slečno?“

Podíváme se na sebe. Nepatrně se usměju. Všichni tři se na sebe díváme. Probereš se: „Jo? Jo, jasně. haha.“ otevřeš peněženku a podáváš doklad.

„Aha, tak to se omlouvám, vypadáte fakt mladě a teda, asi bych vás ani nepoznala.“ Pobaveně odpovídáš: „To se mi dlouho nestalo teda, já mam ty krátký vlasy jenom chvíli, takže jsem asi omládlá.“ Prodavačce se uleví, když vycejtí, že se to celý obrátilo do vtipu. Nakonec je taky dost možný, že nejmladší je tady ona.

Odkládám nákup do batohu a je mi jasný, že tohle bude mít venku ještě dohru.

Stojíme u semaforu: „Co to bylo? Jak jako, po pánovi občanku nechci?“ nechápavě na mě koukáš.

„No to je v pohodě, prostě krátký vlasy no, ty se divíš? Mě se to stává dost často...“

„Co?“ prohlížíš si mě.

„Ale vždyť to není ani možný, vždyť tak nevypadáš?“

Pohladím se po tváři: „Tak jako, fousy mi ještě nenarostly...“

Nechápeš: „Tebe si pletou s klukem?“

„Jó.“ ani se o tom nechci bavit, protože to je skoro muj denní chleba. Málokdy mam potřebu se s někým hádat a vyvracet mu, že nejsem malej kluk. Nechávám to bejt. Cejtim pohledy lidí a intuitivně odhadnu, pro koho jsem asi kluk a pro koho holka. Buď a nebo. Jsi z toho rozhozená: „To ti mam teď říkat mladý pane?“ Odmítám to řešit a už se o tom nechci bavit: „Jak chceš, mě je to jedno.“ Necejtim se ve skutečnosti ani tak, ani tak a ani nemam potřebu pít se po škatulce toho, kam bych se mohla zapasovat.

Jdeme na video mapping spojenej s koncertem. Užijeme si to. Po skončení hodnotíme zážitek a procházíme se u přehrady. Je tma a vodní hráz nasvětlujou lampy. Přelezeme několik řetězových zábran a dostaneme se na molo. Lehám si na záda, nevnímám, jestli je teplo nebo zima. Máš pokrčený nohy a zíráš před sebe. Zvuk plechovky, kterou bereš do ruky a napiješ se: „Jsi nervózní?“ položíš si hlavu na kolena a zadíváš se na mé ležící já.

„Trochu.ty ne?“

„Já nevím, asi ne, mě je dobře.“

„To mě taky.“ Pusa. Taky si lehneš. „Kdyby byly vidět hvězdy, to už by bylo asi moc.“

Tu noc si řekneme, že spolu chodíme. Že je to strašně důležitý a podstatný. To, co mezi náma je. Tu noc mě vidíš skoro nahou, ale ne úplně. Nenechám se. Tu noc jsi zachumlaná pod velkou peřinou a s vykulenýma očima zašeptáš do ticha, že máš strach. A držíš mě pevně. Nechápu. „Ty máš strach, z čeho?“

„Já nevím, že to skončí, že mi ublížíš.“

Připadá mi to naprosto absurdní a myslím si o tom svoje. Já bych ti měla ublížit? Kazit něco, co je tak jasný a průzračný. Jsem pevná a neměnná: „Nic takovýho si nemysli, tohle bych ti nikdy neudělala.“

BYTY III.

Cigareta letí na zem. Zašlápnutí vajglu nízkejma Martenskama. Žvejkačka. Kouknem na sebe a jdeme k bráně. Od vily už se blíží starší žena a na zahradě řeší něco s těma pracujícima chlapíkama. Usmívám se na ní už z dálky.

„Dobrý den, my jdeme na tu prohlídku.“

„Dobrý den.“ potřese si rukama.

„Jó, vy jste mladý, tak to jó, máte o to zájem, jo?“

Je milá.

„Jó, já teda ještě studuju, ale už se chci trochu usadit, ale jinak pracuju, natáčím.“ Úsměv. Chytla se.

„Natáčíte?“

„Jó, různý reklamy, spoty, třeba pro různý telefonní operátory a tak.“ Úsměv.

„Aha, tak to je hezký, to máte asi pestrý.“

Docela automaticky se všechny otočíme stejným směrem. Tím směrem, odkud se blíží postarší muž: „Dobrý den, omlouvám se za drobný zpoždění. Vidím, že s paní majitelkou už jste se seznámily.“

„Dobrý den.“

„Dobrý den.“

„Pojďte dovnitř.“

Nepůsobí to jako barák, kterej by měl bejt zasazenej do velkoměsta. Možná vypadá trochu strašidelně, možná trochu pohádkově. Kombo obojího. Juraj Herz by měl jasno. Našlapujeme na neopracovaný kameny, co jsou zasazený hluboko do hlíny.

„Nemáte kočičku? My máme kocoura, takže...“ sděluje paní. Je z ní cejtit taková celkem příjemně pozitivní utlumenost.

„Ne, to nemáme, ale třeba na ni někdy dojde.“

říkám a podíváme se na sebe s Kristýnou, protože zrovna nedávno se nadchla pro to pořídit si kočku.

KOČKA

Týhle touze znenadání jsem moc nerozuměla. Prej: „Jéé, pořídíme si kočičku!“ a už googlovala fotky. Jenže, pár tejdnu zpátky, kdy sedíme v okně, kouříme cigarety a já, vykloněná, koukám z ptačí perspektivy dolů. Na kapotě auta sedí černobílá kočka naštosovaná u stěračů.

„Hele.“ vyklonim se víc a nějakým způsobem mě tenhle pohled na situaci pod náma udělá dobře. Zvědavě pátráš očima co, kde.

„No kočička sedí na autě, vidíš?“ Zklamaneč zasedneš do svý výchozí pozice.

„Aha, nenávidim kočky. Doufám, že je nemáš ráda?“

„Nevím, nemam k nim žádněj vztah, nevaděj mi, ale nepotřebuju mít doma kočku.“

„To se mi ulevilo, haha.“

Překvapily mě tyhle silný slova, ale neptám se. Napojí se mi na to hned další vzpomínka na situaci s kočkou. Tohle tě docela zasáhlo. To jsme byly na Žižkově a mójely Kostnický náměstí, když v tu chvíli se objeví partička bezdomovců, co nesou v proutěným košíku kotě. Něco hlasitě řešej. Zastavuješ a koukáš po košíku: „Jéé, oni maj kotě.“, uděláš na mě lítostivej pohled. Cejtim se jako rodič, pro kterýho tahle věta znamená: „Mami, dovolíš mi kočičku?“

„Prosimtě, pojd.“ jdu dál. Stojíš na místě a koukáš pořád jejich směrem.

„Co!? Já se jich jdu zeptat, za kolik nám ji prodaj.“ ale nejdeš, stojíš na místě.

„Prosim tě, nech je bejt, přece si nebudem jen tak kupovat kočku, vždyť je to taky nějaká starost...“ jdu dál. A připadám si jako starej, moudrej člověk. Stojíš: „Ale, vždyť je to kotě a co s ní budou dělat?“ „Co s ní budeme dělat my?“ snažim se tebe

a možná i sebe uklidnit větou: „Koukni, třeba je to to jediný, co jim dělá radost, vždyť je na nějaký dečce, tak se asi nemá špatně, nech je bejt.“ Chvilí ještě škemráš a říkáš, že zjistíš, za co ji dají. Já v roli matko-otce jdu dál. Reálně neuděláš nic a po chvíli se připojíš do kroku. O kočce už nepadne ani slovo.

BYTY III.

„Takže tady chodí po zahradě.“ Byt je ve skutečnosti několik pokojů zasazenejch do suterénu vily. Je vybavenej starožitnym nábytkem. Ložnice, kde je několik starejch mohutnejch svíců a velká dřevěná postel zahalená pod královsky zelenym sametem. Intarzované truhly. Vyřezávaná almara. V něčem, čemu by se dalo říkat obývací pokoj, je hnědej koženej gauč a taky křesla. Stolek na směšně zakroucenejch nohách. Starej vybledlej obraz na zdi. Rám obrazu větší než obraz samotnej. No, myslim, že by už jen stačilo navlíknout si na boty ochranný návleky. Takový, který dostanete při prohlídce zámku.

„Tady kuchyňka, dalo by se říct, že malá, ale to jste ještě neviděly tu koupelnu.“ Prohlížíme si kuchyň. Stará plotýnka, nebo kamna, či co to bylo. Bílý porcelánový obklady. Nikde žádný okno. Vlastně jen v tý ložnici. Takže je tu docela temno. Prohlídku doprovází slabé světlo žárovíčky.

„Ano, nebojte, vezměte za kliku, tam je koupelna, tam můžete tancovat.“ maklěř a starší paní se spokojeně usmívají, jako že oni ví. Beru za zlatou kliku a odkrývá se mi pohled na megakoupelnu. Bílý porcelánový obklady s modrejma kytičkama. Jo, prej tancovat, mě se spíš vybavila koupelna ze Spalovače mrtvol.

„Tak co na to říkáte?“

Překvapeně prohlížíme vše, co se dá.

„No, líbí se nám to.“ odpovídám pravdivě, ale tón hlasu mam naprosto neutrální. Zato Kristýna se stačila nadchnout úplně, baví se s paní o blbostech a vtipkuje.

„Tady vám dám vizitku a napíšu cenu se všim a ozvěte se do konce týdne, je to tak pro vás v pořádku?“

„Jo, to my se rozhodneme určitě, každopádně, zájem určitě máme?“ podívám se na Kristýnu.

„Já myslim, že určitě.“ nadšení v její tváři.

„Všechno, co tady vidíte, tady může zůstat, nebo to taky můžeme odvést, to není problém, pokud vy toho máte hodně a nehodilo by se vám to. A je tady klid. Nikdo vás nebude rušit. A kde máte to natáčení?“

„Nedaleko odtud, to je různý, ono to většinou není na jednom místě, ale tady za Andělem jsme taky natáčeli...“

„To máte prima, nó, tak uvidíte, jestli je to to, co hledáte. Nastěhování je možné téměř ihned.“

Pomalým krokem se jako apoštolové odšouráme přes zahradu po kamenech zase až ke vstupní bráně. Odškrtila jsem si působit seriózně. Mam z toho dobrej pocit. Bylo cejtít, že jsme jí sympatický. Kupodivu. Rituálně se prostřídáme v potřesení rukou a loučíme se. „Tak na shledanou, děkujeme.“

SMĚR KARLÍN

„Ze zámku zpátky do reality.“ Jdeme z kopce Holečkovou ulicí na tramvaj. „To je skvělý. Já bych do toho hned šla.“ Smějeme se. „Jako, je to trochu šílený, ale mě se to taky líbilo. Včetně toho nábytku a všeho, to je tak mimo, až je to super.“ „No právě, a ta paní byla taky milá.“ Smějeme se. „Taková Minerva...“ „Jó, prosím, budeme ji tak říkat.“ Smích. „Klidně, vždyť to k ní úplně pasuje, hele, já jsem z toho měla pocit, jak kdyby tam někdo umřel a teď se to má pronajmout?“ „Fakt, myslíš?“ „Né, já nevím, jen tomu napomohla aura toho celého.“ „Tak ale Minerva asi nebude žít dlouho...“ Haha. „Jasně, tak to pak asi celý zdědíme.“ „To by bylo super!“ A v podobně debilní konverzaci pokračujeme dál. Další prohlídku máme na Letný. Čas nám dovolí dát si kafe a sednout si ještě chvíli v parku. Kupuju u vietnamců cigarety a mam náladu na to vyzkoušet něco jinýho. Jsem překouřená stejný pachuti: „Vezmu si ty Davidoffky a kartou.“ V parku ukazuju čerstvou novinku: „Hele, zkusila jsem koupit tohle? Chceš?“ „Tak jó.“ Po chvilce cigaretový degustace usuzuješ že jsou dobrý, a že si je teď asi budeš kupovat. Nicméně jsme hrozně mrtvý. Unavený, přetažený, mrtvolý. Kafe náma projelo a jsme zralý do postele. Prohlídka proběhla. Spíš než byt nás zajímaly věci, co tam měl stávající nájemce. Mladej kluk, kterej nám to spolu s makléřem ukazoval. „Dobrý, děkujeme.“ Ve dveřích už čeká aktivní záloha. Mladej pár. Smějeme se na sebe, už jsme se dnes potkali na prohlídce v Karlíně. A naše další prohlídka je zase Karlín. Sedáme do žlutých lehátek v Karlínskejch kasárnách. Dáváš pivo. Dávám čaj. Po cestě jsem si koupila ořechy. Vybírám ze směsi ty, co se mi líběj a koušu. Jsem vypnutá. Připadám si jak zvíře, co jen kouká a něco přežvykuje. V hlavě nic. Únava. Teče mi z nosu. Tečou mi oči. Vysychaj mi čočky. Energie nula. Koukám na tebe jak smutnej pes. Ty jako smutná kočka piješ pivo a se zavřenejma

očima uvelebená v lehátku vyřkneš nahlas: „Tohle je už poslední?“ „Není, tohle je ten, co se nám líbí nejvíc a potom -“ scrolluju v mobilu v haldě emailů od realitek. Jo, je v tom bordel a taky se v tom trochu ztrácím.“ -pak je ještě nějaký byt na Žižkově, ale ta konverzace s tou ženskou byla nějaká divná. Já jí napíšu, že dneska už nic, jestli nás dá třeba na jindy?“ „Jó, dneska už to asi nedám.“ Vytáčím telefonní číslo. Nikdo nezvedá. Píšu sms, že nedorazíme. Doufám, že je to správný číslo a nepíšu to jiný realitce. No, bordel. V emailech vyštourám fotky bytu, na kterej se jdeme kouknout teď. Jasnej favorit. Z fotek jsme nadšený. Mobil máme položenéj na dřevěný bedně před náma coby stolku a odevzdaně koukáme na displej. „Ten vypadá fakt dobře, doufám, že naživo bude taky dobrej.“ „Je z nich nejlepší a nevím, jestli zvládneme další prohlídky...“ „Dneska asi ne, ale když to nevyjde, tak co se dá dělat, hledáme dál... u tohohle byl velkej zájem, že už byl jednou natvrdo zamluvenej, ale pak to pustili, takže kdyžtak musíme bejt asi pohotový.“ „To budeme.“ Haha. Trochu jsme se zapoměly, a proto skoro běžíme dlouhou Křižíkovou na místo prohlídky. Dva starší chlápci a od pohledu sympatáci stojej u dveří. „Dobrý den, omlouváme se, trochu jsme to hledaly.“ „Nic se neděje, slečny.“ Řekl nám slečny, uf. Vřelost z nich čiší. „Svezte se výtahem, je to až nahoře a bohužel se do výtahu nevejdeme všichni.“ Majitel věnuje milej úsměv a vydá se po schodišti vzhůru. Napasujeme se s Kristýnou do fakt maličkatýho výtahu. Jestli se jen o milimetr pohneme, nikdy se nezavřou automatický dvířka. Nehnout, nedejchat a možná se to i rozjede. Smějeme se, když už můžeme. Když víme, že to jede. „Tak vítejte.“ odemyká masivní dveře. Dejchne na nás novota. Novej nábytek. Čistouchko, všechno pěkně sterilně nový. A hlavně vybavený. Stůl, gauč, stolek, stoleček, ozdoby, kytka, nádobí, varná konvice, povlečená postel, přípravky na úklid. Všechno. Rozhlížíme se a jsme nadšený. „Takhle to vypadá, doteď jsem tady bydlel jen já. Rekonstruuju v Praze i další podkrovní byty kousek nad Muzeem. To, co vidíte, by tu zůstalo, pokud byste to tak chtěly, jinak samozřejmě, je

možný, že bych to odvezl.“ Jsme nadšený. Kristýna vyzvídá, kdy je možný se nastěhovat a jestli je možný si případně změnit adresu jako adresu trvalýho bydliště a celkově jak je to teda finálně s cenou a s poplatkama. Dostane se nám odpověď na všechno a myslím, že máme jasno. Pozitivno. „Až se rozhodnete, dejte vědět. Ještě o to měl zájem nějaký fotograf, ten už to tady viděl a čekáme, jak se rozhodne, ale víte co platí, kdo dřív přijde...“ „Co ty na to?“ Nadšení v očích. „No, máme jasno, ne?“ „Jo! Jsem se bála co řekneš.“ Fakt z toho máme radost. Jdeme si sednout do nedaleký hospody, abychom v klidu napsaly smsku makléři. Objednáváme si čaj a pivo. Drobná neshoda se servírkou: „Já si dám hladinku.“ „Já vás poprosím asi o zelenej čaj.“ Servírka: „Hladinku? Máme velký nebo malý.“ Podrážděně houkneš: „Tak velký?!“ podsuneš mi pod ruce podtácek, kde je obrázek a popisek toho, co to znamená hladinka, šnyt a mlíko. Hospodská hantýrka, která je mi cizí. Asi je trochu trapný, že stejně cizí je to i obsluze. „Chápeš to?!“

Rozepisuju sms:

Dobrý den, byt se nam moc libil a mame o nej vazny zajem. Muzeme se domluvit na podepsani smlouvy? Dekujeme, Havlikova.

Teď ti zase strkám pod nos mobil já a ty kýveš hlavou. „Skvělý, já se těším!“ komentuješ a přitom ťukáš něco do svého mobilu. „Jé, mě pišou ty holky jak jsem ti říkala, jsou někde na Žižkově, prej je tam koncert. Chtěj, abych se tam za nima ještě stavila. Budeš se zlobit, když se za nima zastavím?“ „Nebudu, klidně běž. Na Žižkově je nějaký koncert?“ „Prej jó, ale taky jsem o ničem neslyšela, ale musí to bejt něco venku, maj i psy, asi by je netahaly někam dovnitř. Nekoukla by ses na internet co to má betj?“ Scrolluju událostma, ale nic nenacházím. „Tak to nech, já je někde najdu.“ Zvoní mi mobil. Volá makléř. Odcházím s mobilem od stolu někam k wc, abych ho líp slyšela. Domlouváme se co a jak se smlouvama. Kdy, v kolik, kam přijít a zpečetit zájem.

Proplouvám hbitě mezi stoly zpátky za Kristýnou. „Byl rád, že jsme byly takhle rychlý, všechno je v pohodě. 17. podepisujeme.“ „To mam radost! Je teda v pohodě, když teď poběžim za těma holkama? Jsou někde blízko, už taky volaly. Já ti tady nechám peníze za to pití...“ saháš v rychlosti do batohu. „To nech bejt, já to vezmu a jestli pospícháš, tak utíkej, napíšeme si.“ „Děkuju.“ Pusa. „Ahoj.“ nabrala jsi rychlost. Unaveně, ale spokojeně platim útratu kartou a odšourám se na tramvaj. Náročnej den. Těším se do postele, z který ti píšu:

[14. 10. 19 20:21:05]
EH: Dej vědet, az budeš doma a jestli je vse v poradku👉moc dekuju zacas s Tebou, mely jsme to dnes narocny. Dobre se vyspi! A zitra👉
[14. 10. 19 20:21:25]
Týna Barbershop: Jsem skoro doma
[14. 10. 19 20:21:32]
Týna Barbershop: Posles mi odlaz na ten byt?
[14. 10. 19 20:25:03]
EH: https://www.ulovdomov.cz/#!/inzerat/pronajem-praha-karlin-krizikova-2-kk/3538701
[14. 10. 19 20:25:14]
EH: 17. Ve 14h podepisujeme

CIGARETTES AFTER SEX

[04. 10. 19 12:49:02]
EH: Delam na videich a v mezicasech sleduju nabitky bytu :) mrkneme na ne pak spolu?👉
[04. 10. 19 15:05:43]
EH: Jak je ti?👉
[04. 10. 19 15:34:18]
Týna Barbershop: Jooo rada👉
[04. 10. 19 15:34:37]
Týna Barbershop: No nic moc mi není. Asi bych si šla lehnout po práci? Nevadí?
[04. 10. 19 15:34:47]
Týna Barbershop: Pujdes semnou?
[04. 10. 19 15:34:52]
Týna Barbershop:👉👉
[04. 10. 19 15:35:24]
Týna Barbershop: Nebo budeš spise semnou? Moc bych si to prala👉 vyzvednes me?
[06. 10. 19 23:08:49]
Týna Barbershop: Promin že jsem byla takova nepříjemná👉 není mi příjemné to všechno kolem. Mam pocit nějakého selhání a jsem nespokojená jak to teď mám. Ze si te nemuzu vzít k sobě ikdyž to není kvůli financím ale kvůli mojí blbosti. Tak jsem se na sebe asi nějak nastvala. Ani nevíš co pro mě všechno znamená. A pro mě jsi hodně důležitá.
[06. 10. 19 23:10:22]
Týna Barbershop: Chci aby to bylo jinak. Zazívat s tebou jiný příběh než ten co se teď odehrává. Dekuju za hezký den, je moc hezke trochu odejít z té reality, když je to jste s tebou👉👉
[06. 10. 19 23:14:32]
EH: zejtra zapatrame, určíte se co nejdriv něco najde, budu na to koukat už přes den co budeš se segrou. taky to chci jinak, jinde a s tebou, neresit ty zbytecny veci kolem. Bude to jen lepsi, tyhle neprijemna vyresime👉
[06. 10. 19 23:49:29]
Týna Barbershop: Uz se tesim na budoucnost s tebou👉
[06. 10. 19 23:50:19]
Týna Barbershop: Ano Tereza zrovna odchází. Takže bude klidek👉
[06. 10. 19 23:54:12]
Týna Barbershop: Ja bych ti chtěla říct tolik věcí... Jen jsem clovel lterý asi není na takové věci. Přitom bych tak chtěla...
[07. 10. 19 15:54:34]
Týna Barbershop: Zatím jsem porad ze segrou, jdu teď s ní k ní domu.
[07. 10. 19 15:56:04]
EH: Dobře👉myslim na vas
[07. 10. 19 17:38:44]
Týna Barbershop: Budeš se na mě hodně zlobit když to dneska nezvladnu?
[07. 10. 19 17:39:30]
Týna Barbershop: Jedu domu, musim si to všechno nějak dát dohromady a vypnout. Dát xhcilku o samotě

[07. 10. 19 17:39:52]
Týna Barbershop: Chvilku*
[07. 10. 19 17:40:35]
Týna Barbershop: Ja bych dneska nebyla dobrý společník. Jsem ubrečena a není mi úplně dobře
[07. 10. 19 17:41:17]
Týna Barbershop: Je to pro mě těžké. Uplně mě to položilo dnesní návštěva
[07. 10. 19 17:42:58]
EH: Nebudu se zlobit, jestli to teď takhle potřebuješ, tak to beru, ale víš, že jsem tu pro tebe, kdybys potřebovala
[07. 10. 19 17:43:16]
Týna Barbershop: Prave potrebuj trochu byt sama. Uz se mi to dlouho nepovedlo. A dneska prisel cas.
[07. 10. 19 17:43:16]
Týna Barbershop: Potřebuji si to sama vstřebat aby jsem mohlaa fungovat

URPUTNÁ

[08. 10. 19 1:31:56]
Týna Barbershop: Spinkas?
[08. 10. 19 1:32:01]
Týna Barbershop: Prijed
[08. 10. 19 1:32:12]
Týna Barbershop: Zavolam ti taxik
[08. 10. 19 1:58:17]
EH:👉vydrzis jeste? Prijela bych, jen jeste udelam nejaký věci
[08. 10. 19 1:58:44]
Týna Barbershop: Joooo
[08. 10. 19 1:59:00]
Týna Barbershop: Jen jsem jeste nespala
[08. 10. 19 1:59:20]
Týna Barbershop: Zaplatim ti taxik?
[08. 10. 19 1:59:28]
Týna Barbershop: Potřebuju tw
[08. 10. 19 2:02:24]
Týna Barbershop: Nevím jak dlouho vydržím ale jste jsem nespala
[08. 10. 19 2:02:49]
EH: Tak prosím chvilicku👉! Jsi unavená?
[08. 10. 19 2:02:58]
Týna Barbershop: Neee
[08. 10. 19 2:03:11]
Týna Barbershop: Opila? Možná...
[08. 10. 19 2:05:38]
Týna Barbershop: Nežlob se ale opila jsem se s toho vseho👉👉👉
[08. 10. 19 2:35:40]
Týna Barbershop: A proc ty nespis???
[08. 10. 19 2:35:55]
Týna Barbershop: Uaaaa
[08. 10. 19 2:36:07]
EH: Ja jsem usla okolo 7!)
[08. 10. 19 2:36:27]
EH: Abych mohla už preskocit den
[08. 10. 19 2:36:50]
Týna Barbershop: Ohhh

Toho dne později – o bytech:

[08. 10. 19 12:10:48]
EH: ten peknej byt u tunelu tady blízko Barbershopu už je taky udaný :(to líta rychle
[08. 10. 19 12:12:28]
EH: zkusím se domluvit s tou paní byt Karlin, jestli se musu jít podívat zítra kdykoliv během dne, to by byla škoda kdyby byl nazivo fajn a uniknul by.ten mě z těch co jsme nasly a videly na fotkách přišel nejlepší vzhled/cena/lokace.co myslíš?

[08. 10. 19 12:42:22]
Týna Barbershop: Necham to na tobe 🙄🙄

[08. 10. 19 12:42:33]
Týna Barbershop: Ja jsem ze vsim v pohode

[08. 10. 19 12:44:12]
EH: Ja bych jen rada aby se ti to libilo, nebo jsi byla v pohode s tema lokalitama a vzhledem cenou a vsim:) to je pro me dulezity

[08. 10. 19 12:58:40]
EH: Aby ses tam citila dobre

[08. 10. 19 14:44:05]
Týna Barbershop: Ja mam pocit ze se budu vsude citit dobre 🌈🍷

DNY TEČOU RYCHLE

[09. 10. 19 18:56:22]
Týna Barbershop: Cajovna je dobry mapad ale jsi taly ulitana a seděly by jsme tam jak dve hromadky neštěstí

[09. 10. 19 19:02:22]
EH: Me to mrzi:(chci byt s tebou fakt me stve ten nas cas, ted jsem vychytala segru. ale jak pises asi bude rozumny to udelat takhle no. a zitra uz konecne 🙄

[11. 10. 19 14:53:37]
Týna Barbershop: Ja dneska nemůžu 🙄

[11. 10. 19 14:54:01]
Týna Barbershop: Musim za Natalkou. Ted mi volala mama. Tak mam byt s ni. Nestihnu se vratit 🙄

[11. 10. 19 14:54:46]
EH: Jo ahaa, dobre, tak nevadi, zrusim to! To se nic nedeje, hlavne jestli Natalka ok,? Neco se deje?

[11. 10. 19 14:55:37]
Týna Barbershop: Nee jen je potreba aby s ni nekdp byl

[11. 10. 19 14:55:48]
Týna Barbershop: Ted jsem se to dovedela

[12. 10. 19 10:32:25]
Týna Barbershop: Dobre ranko i tobe 🙄 ja se nevypala moc dobře.... Ale snad iz bude lepe. Dneska me vyzvednes???

[12. 10. 19 14:25:08]
Týna Barbershop: Potrebuju se trochu hodit do klidu. Mozna budu koncit driv. Ted mam posledniho a je to prvni navsteva. To bude pohoda...

[12. 10. 19 14:25:34]
EH: Dobre dobre :)

DNES MÁ SVÁTEK „KRISTÝNA“

Po ranních rituálech ti chci popřát k svátku. Docela jsem vymejšlela, co pro tebe koupit a co budeme dneska dělat. Bavilo mě projíždět různé weby a vyhodnocovat, co by udělalo radost. Když jsem měla svátek já, což není tak dávno, záleželo ti na tom, aby ten den byl fajn, aby nám bylo hezky a hlavně, abychom dělaly přesně to, co si přeju já.

[15. 10. 19 9:14:21]
EH: Vsechno Nejlepsi Kristynko 🙄🙄!

[15. 10. 19 11:38:59]
Týna Barbershop: Děkuji 🙄🙄

[15. 10. 19 11:39:30]
Týna Barbershop: Promin, mela jsem svoji chvilku tak jsem se trochu odmlčela... 🙄 Uz jsem ale zpět 🙄

[15. 10. 19 11:40:06]
EH: Pochopila jsem 🙄🙄 vyzvednu te 18:45-19?:)

[15. 10. 19 15:26:28]
Týna Barbershop: Elisko budes se na me zlobit kdyz dnesek zrušíme? Ja jsem strasne v prdeli nevyrovnana 🙄 dneska je pro me tezky den. Ozvali se mi lidi co jsem nechтела a ja mam chut se nekam zavrit 🙄

[15. 10. 19 15:43:26]
EH: To me mrzi 🙄 mas naladu jit pit, nebo byt doma? Ja to chapu, jen me na tom mrzi, ze to muze bejt treba lepsi kdyz se neodriznes. nevim, pripadam si pak, ze se nam to nejak trha. Ja ti rada vyhovim a беру to, ze chces byt sama, jen kdyz si v sobe resis nejake veci, pripada mi, ze to je nejaka zpatecka k tomu, co jsi asi mela driv a ja jsem nejak mimo hru. chapu ze ne vsechno chce clovek sdilet, jen pisu jak to citim... zrusim teda dnesni plan a necham te jak potrebujes

Email:
Dobrý den,
omlouvám se, ale dnešní rezervaci wellness budu muset stornovat.

Děkuji a ještě jednou se moc omlouvám,
Havlíková

[15. 10. 19 15:45:38]
EH: Ja jen uz delsi dobu myslim na to co by nam oboum prospelo. klidnejsi cas na sebe, to vime a klid na rozhovor, povidani... jak pisu, jestli to tak citis, nechme dnesek, nejak jsem to tusila a az budes chtít...

Proplouvám dnem jak tělo bez duše a pořád rozsvěcim displej telefonu.
Prostě, čekám, co napíšeš.

[15. 10. 19 18:47:14]
Týna Barbershop: Ja vim, musim zapracvat na tom se vic otevrit. Ja nevim co to semnou je... Jsem proste nestastna a nejak mi to vsechno dneska doslo proc. Tak jsem s toho hrozně rozhozena. Je mi smutno i s toho ze to potom muze mit vliv nejaky i na tebe

[15. 10. 19 18:47:23]
Týna Barbershop: A to ja bych strasne nerada.

15. 10. 19 18:53:27]
EH: ja zas nechci abys byla nestastna a abych s tim mohla neco nenasilne po kruckach delat, delat neco pro tebe to zas je potreba absme byly co nejvic otevrene, jinak je to takova propast a ja vuubec nechci aby nejaka vznikala.jsi pro me na prvnim miste a o to vic me mrzi kdyz je ti spatne a ja z tebe citim jak kdyz jsme spolu, tak se to treba neresi, ale obsac to nejaky zachvev ma a pak se to zase ztrati a tak.ale ja bych nerada byla naplasti na to v tom smyslu ze se spolu jen prijemne vezeme po nejakym povrchu.chci bejt hloubs ve vsem se vsim :) jen, jsem pro tobe, verim ze se nam brzo podari prolomit a otevrene se zase pobavit o vecech

[15. 10. 19 19:25:42]
Týna Barbershop: Mas ve vsem pravdu, je az desove jak moc si emparicka

[15. 10. 19 20:12:21]
EH: Ja mam strach o nas, nerada bych o Tebe prisla

[15. 10. 19 20:21:54]
Týna Barbershop: Nerada bych o tebe prisla

[15. 10. 19 20:22:02]
Týna Barbershop: Nechci aby jsi mela strach.

ANEŽKA BINKOVÁ KOSTKY

Občas je nám milejší celá ta lež,
že z malých kostek postavíme věž
Země celá ze zlata je,
při pohledu do očí,
srdce se nám roztočí,
a my se rozplynem...jak mraky nad buší.

Podaří se mě po tý zprávě v klidu usnout.

BLBÁ NÁLADA

[16.10.19 10:16:39]
Týna Barbershop: Dobre ranko, jak si se vyspala?
[16.10.19 10:16:49]
Týna Barbershop: Me je porad stejne. 🤔

Neprobudim se s klidem, stačí jen číst a vědět, že je ti stejně.

[16.10.19 10:55:59]
EH: Taky jsem v blby nalade...
[16.10.19 10:57:10]
EH: Nechce se mi nic, nevím co jsem vypnuta

[16.10.19 11:11:51]
EH: Chtela by ses dnes videt? Nebo potrebujes byt jeste sama?

[16.10.19 11:12:15]
EH: Nechci aby ses v necem placala sama, nejsi sama

[16.10.19 13:44:31]
Týna Barbershop: Je to kvuli mě, tvoje nalada?

[16.10.19 13:44:41]
Týna Barbershop: Ja jsem dneska strašně unavena 🤔

A jsi pořád strašně unavená a všechno na tebe padá a já ti píšu. Píšu ti tolik zpráv, tolik zpráv o tom, jak mi chybíš. Chci ti pomoci. Chybíš mi, chybí mi naše blízkost. Nerozumim tomu.

666

Křížíkova 66. Šestka jako symbol. Půdní byt, ten, co se nám na prohlídce tolik líbil, a líbil nejvíc ze všech. Ať už proto, že je zařízenej, nebo proto, že je útulnej. Byt pro pár. Pár pro byt. Zařízenej tím všim, co známe z prodejny IKEA.

Jsme pár.
Nejsme pár.
Chybíš mi.
Chodim Prahou.
Chodim parkem.
Jezdim tramvají.
Jen tak.
Sem tam.
Nemam cíl.
Cíl jsi Ty.

Vyndávám klíče: „Víte, když byste chtěly případně ještě kopii klíčů, tak je to samozřejmě možný, ale jeden ten klíč stojí dvanáct tisíc. Protože, –“ ukazuje mechanismus dveří. Jablotron alarm. „-jste tady jako v trezoru.“
Jdu po schodech s klíčkama v ruce. Otevírám dveře, pak kovovou bránu. V baráku není cejtit žádný jídlo. Nikdo nic nevaří. Všichni jsou pryč. Několik pater. Spoustu. Nepamatuju si kolik. Hodně.
Míjím všechny ty sousedy, který jsem neměla možnost poznat, a třeba to jsou fajn lidi a třeba je fajn, že jsem je nikdy nepotkala. Růžová koloběžka. Malý dítě. Nikdy jsem tě neviděla. Ani ty mě ne. Kupuju si bílý Camelky. Protože ty. Bílý jsou užší než klasický. Bílý jsou celobílý a ne s béžovým koncem. Jsem v bytě sama. Je klid. Vzdáleně slyším tramvaj. Vyrovnám si na poličku knížky. Rozestavim kytky. Zandám oblečení do prázdných šuplíků a polic. Smíchám svoje nádobí s tím, co tu je. Nový se starým. Jablka a hrušky. Pověším osušky. Větší ručník na tělo, malej na ruce. Kouknu na sebe do zrcadla. Podívám se na mobil. Vylezu schody do nadpatra, kde je velká manželská postel. Zkosený okna. Střešní okna. Lehnu si do postele. I když je manželská a obrovská, lehám si na „svoji“ půlku. Otáčím se na levej bok. Koukám se chvíli na prázdný místo vedle. Měla jsi tu být ty. Je dobře, že tu nejsi. Špatně to skončilo. Je nejvíc dobře, že tu nejsi. Chybíš mi, ale vlastně vůbec. Nevím, kdo jsi. Neznám tě. Lituju, že jsem se ti otevřela. Pochybuju o tom, jestli ještě vůbec někdy pro někoho budu otevřená. Všechno je iluze. Nikdy nic nebylo a jestli jo, co zbylo? Spoustu hmoty. Všechno to, co mě teď obklopuje. Celej tenhle byt. Tahle hmota. Jako jedinej

BLBÁ NÁLADA

[16.10.19 14:46:56]
EH: Jo, neni mi to jedno, tak se me to dotyka. Budu rada, kdyz si odpocines, jestli jsi toho moc nenaspala...

[16.10.19 17:53:02]
Týna Barbershop: Nenaspala jsem vubec jic. Co ty jaky mas den?

[16.10.19 18:04:49]
EH: Hodne spatny, prave ze uz postelovej, abych tenhle den uz mohla preskocit

[16.10.19 18:05:15]
Týna Barbershop: To uz spis?

[16.10.19 18:05:25]
Týna Barbershop: Muzu ti nejak pomoci?

[16.10.19 18:06:20]
EH: Muzeme dat rano kafe, budes chtit?

[16.10.19 18:30:19]
EH: Spis mi rekni ty, jak muzu pomoci?

[16.10.19 19:35:18]
Týna Barbershop: Jj rada pujdu na kafe

[16.10.19 19:35:30]
EH: Chybis mi, bez veskerych klise, proste mi chybis a uz nechci aby bylo spatne. Pujde to z tve strany, byt spolu?

[16.10.19 19:35:33]
Týna Barbershop: Ja ppravdu nevím jak pomoc. Jsem zoufala. Ted jedu domu

[16.10.19 19:35:53]
Týna Barbershop: Ano, půjde. Proc nad tim vubec vahas?

[16.10.19 19:37:28]
EH: Nevím jak moc velky prostor byt sama ted potrebujes, proto vaham. Nechci bejt vlezla, ale uz je cas s tim neco udelat, nebudes se v tom placat 🤔

[16.10.19 19:44:26]
Týna Barbershop: Ja to delam jen kvuli tomu ze nespím, tak te nechci zbytecne vysilovat. Ldzy vim jak to mas

[16.10.19 19:45:38]
EH: Zkusis se dnes prospat?

[17.10.19 12:04:25]
Týna Barbershop: Je mi hrozně, uz jsi dosportovala?

[17.10.19 12:05:03]
Týna Barbershop: Nevadí když strihani necháme na zitra treba? Ja se na to necitim, nezlob se. 🤔

[17.10.19 12:11:23]
Týna Barbershop: Chce se mi zvracet 🤮🖤

[17.10.19 12:11:49]
Týna Barbershop: Cekam jeste hodinku a pak koncím

[17.10.19 12:12:18]
EH: 🤔davam rychly jidlo a pak te vyzvednu, ano?

[17.10.19 12:12:33]
Týna Barbershop: Jeste ne

 	[17. 10. 19 12:12:48] EH: Po 13?
 	[17. 10. 19 12:12:48] Týna Barbershop: Az po 14.00
 	[17. 10. 19 12:13:00] EH: Jo takhle ve 14 je ta smlouva
 	[17. 10. 19 12:13:02] Týna Barbershop: Kecam 13:30
 	[17. 10. 19 12:13:18] EH: Tak 13:30 pred barbershopem:) a vyjedeme
 	[17. 10. 19 12:13:26] Týna Barbershop: Ok
 	[17. 10. 19 12:14:20] EH: Mam koupit kafe, jídlo, nebo si potom nekde v klidu sedneme?bez lidií nekde na slunicku
 	[17. 10. 19 12:15:27] Týna Barbershop: Uvidime 🤔
 	[17. 10. 19 12:15:33] Týna Barbershop: Nic nekupuji
 	[17. 10. 19 12:15:54] EH: Dobre ale bily davidofky vezmu 🍷!
 	[17. 10. 19 12:49:34] Týna Barbershop: Elisko myslis ze by si to zvladla sama tu smlouvu?
 	[17. 10. 19 12:49:53] Týna Barbershop: Nebo zkusit to prelozit na zitra?
 	[17. 10. 19 12:51:13] EH: Zvladnu. Chces jit domu?
 	[17. 10. 19 12:51:32] Týna Barbershop: Myslis ze to nebude problem kdyz tam pujdes sama?
 	[17. 10. 19 12:51:47] Týna Barbershop: Jedu do Reporyj 🤔
 	[17. 10. 19 12:52:45] Týna Barbershop: Obavam se nejhoršího podle informaci
 	[17. 10. 19 12:53:11] EH: Nee to je uplne ok, ona si celou dobu mysli ze prijdu sama 🤔 tak se tímhle nemusis zatezovat.
 	[17. 10. 19 12:53:34] Týna Barbershop: To mi spadl jeden kamen ze srdce.
 	[17. 10. 19 12:53:47] Týna Barbershop: Pac bych asi byla marna byt tam ted.
 	[17. 10. 19 12:55:10] EH: Bude to dobry jo? Je fajn ze se tam vydas, pobavis se s mamou a tak, bude zase rada ze te tam ma! Mmm 🤔neboj, urcite z tebe spadne cast nejaky tihy co v sobe mas, uz jen to sdilení s rodinou
 	[17. 10. 19 12:56:25] Týna Barbershop: Snad jooo
 	[17. 10. 19 12:56:44] EH: Urcite jo! Uz jen ta nervozita, bude to lepsi 🤔

NIC

 	[19. 10. 19 10:44:04] EH: 🍷dobry den
 	[19. 10. 19 10:54:29] EH: Jak to dneska mas? 🤔
 	[19. 10. 19 13:51:54] EH: Moc prace? 🤔
 	[19. 10. 19 15:45:08] EH: 🍷ozvi se jestli jsi v pohode, myslim na tebe
 	[19. 10. 19 15:59:53] Týna Barbershop: Kuk, promin bylo moc práce
 	[19. 10. 19 16:00:25] Týna Barbershop: A ja jsem vyrizena
 	[19. 10. 19 16:09:20] EH: Tak chces jeste dorovnat deficit? Ja bych uz rada, aby nam to vyslo. zitrek mas volny?
 	[19. 10. 19 16:19:08] EH: Moc toho o sobe za posledni dobu nevime, tak me to dava trochu do nepohody. Takze navrhuju ze se zitra az se dame rano dohromady nekde potkame a budeme mit spolecnou nedeli, co ty na to? :) za me je to potreba
 	[19. 10. 19 18:16:49] EH: Nevim, co se deje? 🤔 to nevedeni je ubijejici
 	[19. 10. 19 18:49:10] EH: Tynooo, muzeme spolu mluvit?
 	[19. 10. 19 18:57:58] Týna Barbershop: Muzeme zitra? Ted jedu s Barbershopu s vecere a jsem hotova
 	[19. 10. 19 18:58:06] Týna Barbershop: Deje se neco?
 	[19. 10. 19 19:02:07] EH: To mi rekni ty, co se deje? Myslela jsem, ze dnes budeme spolu, ale skoro nekomunikujes a tak nevim, co se deje. mam starost co s tebou je a zalezi mi na tobe, me to neni jedno 🤔
 	[19. 10. 19 19:06:52] Týna Barbershop: Doma smutek, s anezkou hadky... Jsem vycerpana.vim ze tohle k tobe neni fer ale ja si nemuzu pomoci... Jdem ve stavu ze znamo lidi a todinu nechci videt... Nechci litost ani pomoc. Nevim co se mi deje
 	[19. 10. 19 19:09:49] EH: Tak se prede mnou neuzavirej,pojdme si sednout na chvili tam do ty cajovny pod vama? Nebo neco takovyho, na chvili?
 	[19. 10. 19 19:13:28] EH: Kasli na tooo, jsem tady pro tebe, necci byt vyrazena ze „hry“ kdyz je ti spatne a mit moznost te videt, jen kdyz je to fajn, takhle to preci nefunguje. Pojdme tomu dat dnes na chvili sancí? 🤔
 	[19. 10. 19 19:15:06] Týna Barbershop: Ja to nedám dnes, nezlob se... 🤔
 	[19. 10. 19 19:15:15] Týna Barbershop: Muzeme zitra?

 	[19.10.19 19:15:44] Týna Barbershop: Uz dost lidi dneska...
 	[20.10.19 10:14:21] EH: Jsem v centru a vyjela bych? 🤔
 	[20.10.19 10:59:25] Týna Barbershop: Promin ja jsem spala, nejsem v pohode
 	[20.10.19 10:59:43] Týna Barbershop: Zaspala jsem
 	[20.10.19 11:00:17] EH: Tak ja za tebou prijedu a pujdeme nekam, jo?
 	[20.10.19 11:02:30] Týna Barbershop: Prijede sestřenice s rofinpu, mama dela gulas ze jsem mela svatek a zitra ma Brigit
 	20.10.19 11:02:45] Týna Barbershop: Ja jsem na to neměla kapacitu
 	[20.10.19 11:03:36] EH: Ok, tak nekam na chvili pujdeme, pak s nima budes, jestli mas chut byt s nima?
 	[20.10.19 11:05:54] Týna Barbershop: Kam?
 	[20.10.19 11:06:03] Týna Barbershop: Muzeme pozdeji?
 	[20.10.19 11:06:27] Týna Barbershop: Neber to spatne
 	[20.10.19 11:07:21] EH: Muzeme pozdeji, ale potrebovala bych te uz videt, tak s tim muzu pocitat?
 	[20.10.19 11:07:51] Týna Barbershop: Ano
 	[20.10.19 11:32:47] Týna Barbershop: Napisu ti v kolik budu pripravena. Potom bych nekam dojela. Klidne k tobe nekam?
 	[20.10.19 11:33:07] EH: Dobre
 	[20.10.19 11:45:52] Týna Barbershop: Je potreba aby jsem byla s rodinou
 	[20.10.19 23:29:42] EH: Mam tu pro tebe rozepsaniu kostrbatou zpravu, neupravovanou se vsema chybama ax Preklepama a nesmyslama

EH: Dostava me do nepohody kdyz omtobe nic nevim, neni to umela potreba ani starost, jen to vedet kde co jak. promtonbyt v klidu, umet sinte nekam v predstavach zasadit, abyse vizualizovalo tvoje byti. Ja jsem hodne neukotvena, litam po meste plahocim se od nesmyslu k nesmyslu beze smyslu, protoze jsem nespokojena, nevyrovnnana. nenachazejici klid a tak stale v umelým chaosu behu veci. Kdyz touzim po spolecnosti, pak to uskutečneni toho- videt se s nekým neni moc o nicem, protoze ja nechci sdilet co ja a oni po chvili vycerpaji co chteli rict a je to. Muzeme jit domu. Chci sdilet veci s tebou, pres zpravy jen tompolovicni, ne li min nez polovicni. bezduchy, chci ti videt do oci. Sama chci mluvit ocima. Je to pro me dulezity. Zaroven tahle povaha je trochu mizerna v tom, umet vyhatnout ten okamzik kdy je vhodny a kdy neni vhodny to, neco, cokoliv rict. kazdopadne, uz jsem si prosla tema radama ze - jak

dlouho asi chcete cekat na vhodnej okamzik? A najde se vubec nekdy ten vhodnej okamzik? Musi to byt dokonala chwile pro dokonale sdeleni? No jako kdyby to slo, tak jo, ale tiha vseho moc nezazaplatuje cekani a okamziky. Neni na to cekat, palit primo, mirit na cil, ale s citem. Uz to je trochu tezky- palit s citem, ale snazim se. Snazit se je taky subjektivni, moje snazeni se muze byt pro nekoho jako samozrejmost.ale hodne veci se ve me zmenilo, vim ze se to neda videt, protoze nemuzes videt to, co jsem byla driv ale spis ve smyslu nastaveni v hlave. chapu to tvoje - budu v koute, nechte me bejt, vsechno je spatne, chci bejt sama a co je komu po tom. Nikomu nic nevysvetlivat, nikomu nic nerict, vyresi se to a ja budu pro sebe i pro ostatni zase v pohode. Jasne ze jo, ale podstatny je i tohle a bohuzel zbabely je se uzavrit a hnit si v sobe, trochu rezignace, ale snad kvuli nekomu obcas stoji za to vyskrabat ze sebe poslednich par sil a energie a snazit se to vsechno pretavit. To by nebyla pretvarka. ja ani nestojim o to, aby ses usmivala ale uvnitr byla mrtva, pokud to tak je. Klidne bud mrtva, bud nejvetsi mrtvola s nejvic nasranyým vyrazem, ale nestahuj se. nekdy je to potreba. to neni ani o tom ze bysme se musely a potrebovala bych te videt nonstop a nejaka zavislost tohohle typu, to za tim neni. Spis je za tim pochopeni a to, ze bych rada, aby me bylo dovoleno sdilet i tyhle chwile. ty tomu asi neveris a asi nikdo v ty situaci, kdyz je dole, ale ta blizkost je nakonec to nejvic co muzes mit, navic, kupodivu ja s ksichtem baseta a vyrazem nasranyho chlapecka mam troufnunsi to napsat- nejvetsi pochopeni. Vzdyt ja do tebe nevhci rejpat, nechci vyzvidat, nechci vysvetlivat. staci jen bejt, bejt pri tobe. ja jsem otevrena vsemu co prijde z tve strany, jestli se otevres nebo neotevres. jasne ze aby jsme se zbavili mlhy je lepsi mluvit, placat blbosti a neumet se vymacknout, neumet to pojmenovat a najit ty spravny slova, ale porad to jsou jen slova- vyrazy cozastupujou neco. ale to slovo je jen pulka vyznamu, zbytek muzu hledat z tebe a nejaky tvy „aury“ „energie“ - ale na to potrebuju bejt pri tobe. a tohle ted zní hodne ezo, ale srat na to, ja jako nasranej klucik prece na tyhle energie neverim, ale nejak svoji myslenku formulovat musim i kdyz je to taky klikaty a kostrbaty a vzdycy se chte nechte pulka toho co chce byt recena ztrati nekde mezi radky, protoze kazdej mame zazitou jinou zkusenost cteni- pochopeni ctenyho. nebo recenyho. ona ta rec je proste hrozne omezena, stejne jako psani, ma to svoje limity, ale dokazeme cejtit, cejtit neco a ten cit je vic nez pismena nebo rec. no a zkratka a dobre ja cejtím ze ti potrebuju bejt nablizku a ty se nekde pomyslně vztekas a trhas vlasy ze nemas naladu a cerno cerna tma :) dovolme si bejt cisty, nezaplevelujme se tím, co resi ostatni a vztahy jsou pak slozitejsi, snazme se bejt alespon my dve sami pro sebe pruhledny. tak jako ja ti ted rikam co je ve me, jak to cejtím, jak to vnimam, jak vidím tebe jak vnimam sebe. a ja nefunguju kdyz nefungujes ty, bohuzel. to je trosku domecek z karet, ale ja to beru jako celek, kterej se muze trhnout a fungovat bez sebe, ale za me teda jen v pripade, ze obe casti jsou funkcní, pokud jedna neni, druha taky tak trochu ztrati svůj význam, protoze se jen potaci. jako nejaky mechanicky strojek. jedna cast se rozbije a druha potom mele z posledního protoze tomu neco chybi. ale jeste jsem porad obrnena a opet se divím- ale vidím to pozitivne, dokazu nad vším uvazovat pozitivne, ale dokazu jit taky nesmyslne dolu z niceho nic. prochodit park sednout si na lavicku a brečet a pres slzy videt rozmazanej podzim a brečet dokud uz nebude co a jit dal a zavirat oci proti slunci a utirat nudle a zatemnit se doma zalist do postele a nevstavat protoze proc, nemuzu kdyz to neni v pohode... premejslet nad nejhorsim a i tak si racionalne uvedomovat jaka je to blbost si vubec takovy myslenky pripustit, takže boj v hlave a uz se spusti ta masinerie myslenek az sama sebe dozenu na prah toho co unesu a...a? A jsem smutna, vypnuta. protoze to pro me znamena nejvic, je to silny, uz jen tím když vidím co to se mnou dela. a překvapuje me to, ja to nezazila. ale je to cely nejlepsi vec co mam, co muzu mit. Zalezi mi na tom.

[21.10.19 13:29:06]
Týna Barbershop: Dobre rano, ja uz spala takze jsem si to nemohla precist a ted jsem se probudila. Porad jsem nemocna.

[21.10.19 13:29:44]
Týna Barbershop: Potrebuhu asi chcilku aby jsem pochopila tvoji zprávu. Mrzi me ze jsem ted taakoa k tobe

[21.10.19 13:29:56]
Týna Barbershop: Nemuzu si pomoci 🤔
[21.10.19 16:31:15]
Týna Barbershop: Ahojky copak delas? Ja jsen porad v nemocnem modu.

[21.10.19 16:31:26]
Týna Barbershop: Mrzi me ze se ted nevidime

[21.10.19 16:39:44]
EH: Ted jsem resila nejakou literaturu k diplomce a stavela regaly s holkama v atelieru co maji s petrou ivetou. me to mrzi, chybí mi hodne, chapu to ale.

[21.10.19 16:40:17]
EH: Az to z tve strany bude mozny, zaridim se taky, abych mela cas a mohly jsme byt spolu...

[22.10.19 9:39:58]
Týna Barbershop: Spala jsem 🤔

[22.10.19 9:40:16]
Týna Barbershop: Prepac... Budu rada kdyz to stihnu do prace 🤔

[22.10.19 9:40:44]
Týna Barbershop: Dobre, dame potom obed? Ja mam po tobe pauzu

[22.10.19 10:21:10]
EH: Ok 🤔

[23.10.19 12:37:01]
Týna Barbershop: Mam zakaznika az v 16:30 a je mi blbe. Premyslim ze pujdu domu. Co nechat strih az na zitra? 🤔

[23.10.19 10:43:33]
EH: A v 15h jsou ty realityky, koukala jsem, ted sídlí vedle Muzea primo. Kdyz ti bude spatne, nelamej to, hm? a kdyz to pujde, samozrejme ze budu rada za tvoji spolecnost 🤔■

[23.10.19 10:57:20]
Týna Barbershop: Myslim ze snad pokud nevasi a pujdes tam sama? 🤔

[23.10.19 10:57:46]
Týna Barbershop: Radsí nechci to přehánět. A uhanet se. Mam dneska hodne prace

[23.10.19 10:58:49]
EH: Ok 🤔

[23.10.19 15:27:04]
EH: Taak vsechno ok, mame to, je to nase :) mam z toho hrozne dobry pocit, majitel je vazne fajn! Dneska budes jeste v klidu po narocnim dni? a kdyby to slo, daly bysme rano kafe a ja ti povypravela a ukazala vsechno k tomu? 🤔

[23.10.19 20:49:16]
EH: Noo, tak dej vedet 🤔 jestle si rikam, jestli si neudelat nejakej klidnej vecer po praci tvoji zitra? Jestli bys na to mela naladu, nejaky kino, sezení, proste spolecny cas 🤔

24.10.3:21 SMS ELISKA: Je vse v poradku?

24.10.4:26 SMS KRISTÝNA: Dobre ranko, vsechno u me osoby v ppradku. Jen v 18h umrel deda tak jsem nemela silu odepisovat. Nezlob se. Vsichni me bombardovali smskama ze vseh strach.

24.10.4:37 SMS ELISKA: Dobre rano, mela jsem nejake tuseni! Naprosto rozumim, ze jsi se stahla a chtela jen nechat „dychat“. Myslim, ze uz je to vsechno lepsi, hlavne pro nej* i kdyz vam bude chybět, urcite by si nepral, abyste z toho byli spatni!:) uz je mu lepe, pokud de trapil a jen prezival ze dne na den, uz je to vsechno dobre! Ja doufam, ze nejsi v uplne temnych myslenkach* kdyby ses citila na kavu, pujdeme, kdybys potrebovala jeste samotku:) tak dobre*ale jsem pri tobe, ano? Kdyby cokoliv, jsem tu

24.10.5:01 SMS KRISTÝNA: Popravdě jsem v poradku, naopak hezly vzpomínám a z usmevem si davám vsechno dohromady. Spis zbytek family me bombarduje. Je nepříjemné se dívat jen nakonec na reakce na tuhle zpravu. Nemam pocit ze by někdo ctil a nebo smutnil jako normalni člověk. Jen co se to stalo se neřeší nic jineho jen kdy a jak a kdo přijede...smutecni hostina a dalsi technicke veci aby nas se seslo co nejvíc a co je potřeba zaridit. Me s toho je do breku, protože jedna veta do telefonu a pote harmonogram cele akce a k tomu rozkazy co jeste potreba zaridit. Me fakt ranilo u srdce... Tohle na oko svolane „rodinne“ smutneni by si nepral. Je mi lito ze nemam ani kousek Borovičky u sebe, na jeho počest si dat. Prptoze vim jak ji měl rád.

24.10.5:05 SMS KRISTYNA: Promin ze to s tebou nesdilim. Jen jsem zaskočená a po praci jsem jela domu a zahodila radeji telefon. Aspon ti to muzu napsat, snažím se byt k tobě vice sdilna. Děkuji ti ze jsi dnes byla tak sikovna a vsechno sama zvladla. Ja uz snad konečně se budu vic snazit byt tu pro tebe.

24.10.5:15 SMS ELISKA: Jestli mají takovy pristup. ty je znas nejlip, tak vis, jak to s nima je a i kdyz vis jaky se k tomu stavi, asi to vzdycy dokaze neprijemne zasahnout ten „necit“ k situaci... takže zase jen i v tech neprijemnostech kolem tohohle, kdyby se to na tebe sypalo a nezvladala jsi natlak

a prskani rodiny- co, kdy, kde, jak- tak v tom nejsi sama a muzeme spolu proti tomu bojovat, vymezovat se, nebo je proste nechat at si delaji co chteji, ale dulezity pro me je, aby jsi z nich nebyla dole. to potom muzeme dorovnavat treba zase tim, ze my pro sebe budeme ciste a hezky :) tak takhle to je. A jsem rada za tve zpravy a jakoukoliv sdilnost, taky se to vic ucim, davat neco ze sebe, protoze jsem nebyla zvykla mluvit o tom co je ve me a mela jsem pocit ze si to vsechno vyresim sama a nikoho to nezajima a zajimat nemusi. ale ted kdyz mame sebe, mam opacny pocit, ze je to to nejvic jak pro sebe muzeme byt. a jestli mas taky pocit ze je to vsechno v tobe a bojujes sama s nima a se sebou, tak to tak uz neni :) libi se mi jak o dedovi mluvis, jak to ted beres, to je moc hezky

24. 10. 7:29 SMS KRISTYNA: Mohla by jsi mi hodit nejaky post? Zase se mi dva zrušili a Alex ma taky mezeru 😞 nevim jestli je to chripka a nebo tak slabe dny. Nerpzumim... Promin ze pisu od tematu. Nevim co na to ted napsat. Jedine vim ze mi dela to co od tebe ctu dobre. Jsem rada ze to takhle mas 🥰

[25. 10. 19 0:10:03]
Týna Barbershop: Narocny den jak pracovni tak psychicky. Az ted jsem se dostala domu do postele. Snad jsi mela příjemnější den než ja

[25. 10. 19 5:37:52]
EH: Verim, jakto, ze az tak pozde? 🥰 je toho hodne ze vseh stran vid. myslis, ze vikend bude klidnejsi? Jinak teda dobre rano 🥰 nejradsi bych te zachumlala pod perinu a nepustila ven z postele 🥰 nebo te tam alespon zdrzela, jako takovej ukryt a bezpeci pred vsm 🥰 ale i dnesek a ostatni dny, zvladnes to, jsi statecna, jak se drzis a neses to.

[25. 10. 19 20:01:52]
Týna Barbershop: jspu nerocne dny. Az ted jsem skončila 🙄👤 jedu ted za mamou a snad zitra bude lépe

[26. 10. 19 8:34:54]
EH: Dobre rano 🥰🌞👤

[26. 10. 19 8:44:12]
Týna Barbershop: Dobre rano, tak si rusim dnes praci. 🥰

[26. 10. 19 9:03:15]
EH: Resení doma s rodinou? 🥰

[26. 10. 19 9:07:03]
Týna Barbershop: Jj

[26. 10. 19 9:07:54]
Týna Barbershop: Jen se mi s toho zase rozjel ten kasel, tak v ramci dobra všech zustanu doma.

[27. 10. 19 9:29:22]
EH: Dobry den 🥰 budu nekde dopoledne dodelavat scenare pro O2 a kdybys pak mela naladu se na chvili projit, potkat se, muzu nekam dojet 🥰🌞👤

[27. 10. 19 19:54:34]
EH: Moc toho zase nevime o sobe. a trochu mi pripada ze te psanim otravuju 🥰 tak jen.nevim

28. 10. 4:24 SMS Eliska: Dej o sobe prosim vedet...

28. 10. 12:25 SMS Týna: Ahojky, jsem u babicky vracim se dneska v noci domu. Promin neni tady moc dobry signal a s rodicema jsem musela vyjet na otocku bohuzel. Uz budu zitra v kontaktu :)

[29. 10. 19 10:59:46]
EH: Dnesek uz je zase v pracovnim nasazeni?

[29. 10. 19 11:30:03]
Týna Barbershop: Dobre ranko, ano ted od 12.00 zacnam. Jsem se musela trochu vyspat... Prijela jsem v noci

[29. 10. 19 11:35:46]
EH: A povedlo se to trochu dospat?:)

[29. 10. 19 11:36:16]
Týna Barbershop: Trosicku ano 🥰

[30. 10. 19 0:48:06]
EH: Je to nejaky tezky porad, jsem cekala nejakou/ nejake zpravy, ale nic. je to pro me ted docela neprijemny, jsi porad moc v sobe a ja mam jen otazniky. rozumim tomu, je toho hodne, ale nerozumim nasi nekomunikaci

[30. 10. 19 0:48:30]
EH: Takze jen uprimne, jsem z toho spatna

[30. 10. 19 18:15:00]
EH: Muzeme si napsat/zavolat, az budes mit po praci? Prosim

[30. 10. 19 22:50:31]
Týna Barbershop: Muzeme si zitra vecer sejit? Ja to ted nedam

[30. 10. 19 22:50:48]
Týna Barbershop: Izolovala jsem se. Nezlob se

[30. 10. 19 22:55:28]
EH: Muzeme, muzu pro tebe byt nejak vic, pokud jsi na tom spatne? Nebo ti to je neprijemny?

[30. 10. 19 22:57:49]
EH: Ja jsem z toho v prdeli kdyz nevim co je s tebou, s nama.

[30. 10. 19 23:31:44]
Týna Barbershop: Jsme v prdeli a nedokazu byt s nekym. Muzeme vecer.

[31. 10. 19 9:26:04]
EH: Dobre rano 🌞

[31. 10. 19 9:30:37]
EH: Snad je kazdy dalsi rano lepsi a lepsi 🥰 u tebe

[31. 10. 19 16:34:55]
Týna Barbershop: Ahojky“ jaky mas den?

JE TO DIVNÝ

[01. 11. 19 10:12:19]
EH: Dobry den 🥰 jak jste se mely?

[01. 11. 19 10:12:52]
EH: Nebo mozna, jak jsi na tom ty?

[01. 11. 19 12:59:03]
EH: Vyzvednu te dnes po praci?:)

01. 11. 19 16:06:43]
Týna Barbershop: Moc raada bych byla dneska s tebou ale mam v reporyjich domluvene barveni jedne zalaznice od mamky. 🥰

[01. 11. 19 16:07:05]
Týna Barbershop: Slibila jsem ji to, co zitra po praci? Zustanu tam asi rovnou spat

[01. 11. 19 16:41:40]
EH: Budu ted skoro vedle kadernictvi v atelieru, dame pak rychly cigaro?

[01. 11. 19 16:42:00]
Týna Barbershop: Ja mam hoodne práce

[01. 11. 19 16:42:52]
EH: Po praci

[01. 11. 19 18:03:45]
Týna Barbershop: Dneska to nestihnu promin mam odvoz od holek

02. 11. 19 13:51:55]
Týna Barbershop: Elisko nezlob se ale prelvapila me kamaradka z Brna tak s ni jdu na obed po praci. Neni mi vubec dobre

[02. 11. 19 13:58:40]
EH: Tyno promin, ale ja tomu uz absolutne nerozumim

[02. 11. 19 14:00:18]
EH: Vazne bych potrebovala abysme se potkaly, muzes to pro me prosim udelat?

[02. 11. 19 15:04:00]
Týna Barbershop: Ja sama sobe nerptumim. Potrebuju cas, nezlob se.

[02. 11. 19 15:05:06]
EH: Proc se mi ale vyhybas?

[02. 11. 19 15:48:09]
EH: Tyno promin, ja takhle nemuzu fungovat, stavim se

[02. 11. 19 15:52:27]
Týna Barbershop: Uz je tady Misa.

[02. 11. 19 15:53:25]
EH: Ja taky

Stavila jsem se za tebou do Barbershopu. Všechno mi už začalo bejt trochu divný a neúnosný. Neúnosný se skoro nevidět a vědět, že jsi na tom špatně. Úmrtí v rodině a povinnosti vůči rodině. To je teď tvoje kolečko. To je tvůj uroboros. Tvoje náplň.

Vzpomínám na to, jak jsme seděly v kavárně a ty jsi nervózně se slzama v očích koukala do mobilu a vyměňovala si smsky s mámou. Děda na Slovensku umírá. Velká rána pro všechny a řeší se to na dálku. Kouříš cigarety před kavárnou, máš na krajíčku a já tě utěšuju. Dávám „rady“. Buď silná. Buď rodině oporou. Buďte teď při sobě, ať už jsou vaše vztahy jakýkoliv. Tohle je ta těžká chvíle, kdy se ukáže rodina. Spory stranou.

V Barbershopu je opravdu tvoje kamarádka z Brna - Míša. Sedí na lavici, kde obvykle čekají zákazníci. Kouřím před salonem a čekám, jestli mě zahlídneš. Zahlídneš, ale ještě rychle uklízíš a něco říkáš Míše. Vcházím dovnitř. Je mi hrozně. Stejská se mi.

„Ahoj, můžeme spolu na chvíli mluvit?.“

Týna koukne po Míše: „Počkáš chvilinku?“

Vylejzáme ven a zapalujeme cigarety.

„Já vůbec nevím, co se děje, nerozumím tomu proč se teď nevidíme, proč to není jako dřív, co se stalo?“

Nevydržím to a obejmu tě. Silně. Ucítím tvoji vůni.

To se ukáže jako funkční spouštěč vzpomínek.

Brečím, i když nechci. Hrozně tě to překvapí.

Možná vyděsí. Přijela jsem za tebou, abych tě uklidnila, abych ti řekla, že je všechno v pohodě.

Jsmo na všechno přece dvě.

Hladíš mě po vlasech a dáváš mi pusu: „Ty pláčeš? Nic se neděje Eliško, jen, já nejsem v pohodě, jsem bez emocí, já ani brečet nedokážu. Mezi náma se nic neděje, všechno je v pořádku, jen já se musím dát dohromady. Nic se neděje.“

Říkáš to hrozně vlídně, hladíš mě a vyděšeně na mě koukáš. Cejtim, že mi chceš věnovat trochu péče. Nakonec jsi to teda ty, kdo uklidňuje.

Objímáme se. Jsi hrozně vlídná. Taju, protože jsi mě opravdu uklidnila. Cejtim klid. Cejtim, že se konečně vyspím a bez otazníků. Fakt jsem tě potřebovala vidět.

„Já budu dobrá a ty už nebreč, chlapečku.haha.“

hladíš mě po vlasech. Nasávám tvoji vůni. Loučíme se, máváme si. Je mi mnohem líp, ale jsem hrozně vyčerpaná.

[02. 11. 19 18:49:10]
EH: Promin, ve me se uz nashromazdily vsechny ty otazniky, nevedomi a stejskani se po tobe. jsem rada, ze jsem te mohla videt. nejak jsem uz proste potřebovala primej kontakt, me chybís

[03. 11. 19 11:21:34]
EH: Dobre rano👉povede se mi dnes te vytahnout na kafe, prochazku, kino?

[03. 11. 19 11:22:23]
Týna Barbershop: Dobre ranko, mozna ano👉jsem ted na ceste k rodičům. Prijede Natalka a sestra na obed

[03. 11. 19 11:26:30]
EH: Aha!👉Tak joo, kdyztak dej v prubehu dne vedet👉a pozdravuju zase hodne moc

[03. 11. 19 17:02:11]
EH: Dnes jsem tu mela taky na chvili rodice, odvezli nejaky veci z bytu, hrozny kramy👉ktery je skoda vyhodit, ale zbytecny tahat dal. ty sileny obrazy krajinek v robustnich ramech a tak👉... a jinak jsem se byla projít po Praze, chvili jsem sedla nad kafem a poslouchala hudbu, hodne me to naplnilo, alespon na chvilku👉co u vas?

[04. 11. 19 8:27:15]
EH: Dobre rano👉budu okolo 10 ve meste a kdybys chtěla, muzu se nekam priblizit, nebo dojet treba se snidani)

[04. 11. 19 11:29:19]
EH: Kdyztak uz se muzu nekam pripadne posouvat, jestli bys chtěla?👉

[04. 11. 19 17:55:58]
EH: Asi te otravuju. ale vazne by me zajimalo jaky mas mela jsi den?

[04. 11. 19 20:41:34]
EH: Dobrou noc👉

[04. 11. 19 21:00:54]
EH: Potesí me jestli budeš mít naladu se trochu rozepsat...

[05. 11. 19 8:39:38]
Týna Barbershop: Dobre ranko

[05. 11. 19 14:54:26]
Týna Barbershop: Jaky mas den? My to mame dneska narocne, vcerejske byl ubehany. Byla jsem na strihani a potom s Alex v motole se podivat na její mamu. Pak jsem bezela domu do Reporyj, tenhle tyden hlídám Natalku. Tak litám na druhy komec Prahy ale uz musim uznat se citim o hodne lepe. Myslim ze uz se davam dohromady.

[05. 11. 19 14:55:26]
Týna Barbershop: Ted jeste musim bydrzet dva dny. Ldy musim jezdit domu za Natalkou ale pak uz budu mít volnější konec tydne. Tak bych rada neco vymyslela?od soboty do pondeli? Co ty na to?

[05. 11. 19 15:53:06]
EH: zrovna jsem se potkala na chvilku s Majdou, dneske teda zatim fajn) sice taky docela rozlitanej, ale fajn. tedka jedu domu, jde se na byt podivat Petry Tomas, kdyby se mu libil, byl by tam po me. To by bylo fajn, alespon by se to predalo do dobrych rukou a ne uplne do neznama. Jasne ze! Uz se moc tesim, dlouhy chybeni. a rada slysim, ze to je lepsi, to je ted asi hlavni, ze se cejtis lepe. Moc se na tebe tesim

KDY SE ZASE UVIDÍME?

[06. 11. 19 16:46:39]
EH: Jaky je dnesek?👉

[06. 11. 19 16:53:33]
Týna Barbershop: Ahojky dnesek blazinec jsem unavena. Ale koncím dřív a bezím do Reporyj.👉 Tak si asi hned lehnu👉👉

[07. 11. 19 10:55:37]
EH: <příloha: 00003095-VIDEO-2019-11-07-10-55-37.mp4> (video hrajícího houslisty před Hybernii znělku z Harryho Pottera)

[08. 11. 19 10:43:23]
EH: Dobre rano, uz se dava cela situace do klidnejsiho modu?👉

[08. 11. 19 13:01:19]
Týna Barbershop: Kuk👉

[08. 11. 19 13:01:30]
Týna Barbershop: Uz jsem lepsi ano. Dneska je fajn den👉

[08. 11. 19 13:01:47]
Týna Barbershop: Co ty? Jak se dneska mame?👉

[08. 11. 19 14:00:40]
EH:👉taky fajn! Zarizuju si a odskrtavam postupne povinnosti a vsechno jde jak ma:)

Píšeš první, nečekaně... a tak si tak říkám, že píšeš jen proto, že jsi zjistila, že jsem se k tobě objednala dneska na stříhání. Beru to jako další otazníkovéj únik od toho se vidět...

[09. 11. 19 11:47:45]
Týna Barbershop: Kuk👉

[09. 11. 19 11:48:30]
Týna Barbershop: Elisko? Mohly by jsme ten struh nechat bekdy po praci az budu mít klid? Ja se vcera strasne opila a dneska bych se na tvem ucesu asi trapila👉👉👉

[09. 11. 19 11:48:31]
Týna Barbershop:👉

[09. 11. 19 11:57:56]
EH: Dobre👉a mam přijít po praci?

[09. 11. 19 13:45:13]
Týna Barbershop: Ja si musim jít lehnout👉 asi budu muset do Reporyj protoze Anežka dela velky guláš sedanek u nas doma. A to asi dneska nedokazu akceptovat

[09. 11. 19 13:45:32]
Týna Barbershop: Nikdy mi nebylo tak hrozne s Alkoholu asi umru👉

[09. 11. 19 16:30:24]
EH: To jsi mela nejaky sebeznicujici alko vecer?

[09. 11. 19 19:52:43]
EH: Uz lepsi)?

[09. 11. 19 22:25:26]
EH: Jakej byl dnesek, krome kocoviny👉?

[09. 11. 19 22:38:43]
EH: Ja to mam hodne premejsleci posledni dobou, myslenkovy, zamysleny o vsem moznym. chybi mi to sdilet s tebou a zase nejak vic zit

[09. 11. 19 22:44:06]
EH: Chybi mi se te dotykát a bejt pro tebe se vsim vsudy. Pripadam si jak na druhy lodi

[09. 11. 19 22:45:43]
EH: Aa nevím, jestli spis, nebo jeste nee a jen nemas naladu cokoliv psat? nebo to tebou ani neprochazi

[09. 11. 19 22:50:39]
EH: Neni to fer👉...

[10. 11. 19 14:04:50]
EH: Ahoj, jak jsi na tom?

[10. 11. 19 14:21:15]
EH: Nechtela bys jít v 18h do kina na film z Mezipater?

[10. 11. 19 17:02:53]
Týna Barbershop: Tato zpráva byla odstraněna.

[10. 11. 19 17:03:51]
Týna Barbershop: Ahojky, jaky film?👉Ja jedu vlakem ted domu směr Reporyje, takže 18h asi nestihnú a pozdeji tam uz nic nebudpu hrat?

[10. 11. 19 20:01:45]
Týna Barbershop: Ja jsem az ted odevzdala Natalku👉

[10. 11. 19 20:01:55]
Týna Barbershop: Ty jsi na nejakem filmu?

[10. 11. 19 20:05:35]
EH: Ted akorat konci:) tak pockam ve meste?

[10. 11. 19 20:06:55]
Týna Barbershop: Asi nema cenu čekat, dame zitra obed a kino? Mam volny celý den👉

[11. 11. 19 9:40:46]
EH: Dobre rano👉

[11. 11. 19 12:11:31]
EH: Tak jak to vidis?)

[11. 11. 19 13:36:45]
EH: Mam si jít nekam sednout?

[11. 11. 19 15:23:39]
EH... Tyno?

[11. 11. 19 16:00:23]
EH: nevím co se deje? kino je 18:15 ve svetozoru, ja tam budu

A jsem tam. Čekám před Světozorem, prohlížím si plakáty. Koukám na procházející lidi. Bez výrazu. Jsem. A mam dva lístky. Vcházím do sálu sama.

[12. 11. 19 6:41:17]
Týna Barbershop: Dobre rano, stydim se zaa svoje chovani vuci tobe, za vsechny okolnosti co jsem ti způsobila. Jsem zmatena a ze vseho vydesena a neumim s tim pracovat. Nechala jsem vsechno zajít az mpc daleko a misto toho abych je resila tak jsem se srabacky zabednila a nebo se opijela. Tohle nejsem ja, myslela jsem si ze jsem silna ale vubec ne.

Mam strach co bude dal... Nevim ani jak se ti podívat po tomhle vsem do oci. 🤔

[12. 11. 19 6:42:56]

Týna Barbershop: Nedokazu byt ani doma s Anezkou.

[12. 11. 19 7:13:10]

EH: Jen mi a sama sobe dovol abysme se mohly videt, vidat jako driv, at z toho vystoupis ven a nejsi uveznena v tomhle cyklu. Obratime situaci, jen to musis dovolit 🤔 **kdyby mi to bylo vsechno jedno, asi uz davno prasknu dverma a nezabynam se. neni, proste jsi pro pro dulezita porad stejne a ja si nebudu na zaklade tohohle delat nejaky spatny obrazek nebo te soudit, to je mimo...**
Pojdme to dat zase postupne do dobrych koleji, ale uz davno jsem pochopila ze pokud chce jen jeden je to malo 🤔

[12. 11. 19 7:16:53]

EH: Bohuzel/bohudik... taky vim, ze kdyz mam nekohe rada, tak je to silny a pevny.

[12. 11. 19 7:23:06]

EH: Jestli mas strach, jsi zmatena, vydesena, s tim se da pracovat zase krok po kroku, to neni nic, co by te melo znicit, jen je past rezignovat a odsouvat, izolovat, to je hrozna destrukce asi jak pro tebe, tak pro okoli co je s tebou spojene. ale jasne ze se to da zvratit zase aby ti bylo dobre, tak jestli jsi prisla o nejaky nadeje ze je to vsechno cerny a divny a jsi vysata, neboj se toho, muze to byt vsechno jinak a jak pises, nejsi to ty, tak proc delat neco co je ti cizi a necitis se kvuli tomu dobre

[12. 11. 19 7:29:25]

EH: Pojdme na kafe? To nepisu kvuli tomu abysme se ted potkali a rozebiraly tuhle situaci a placaly se v tom. ne. proste jen krok k tomu, aby bylo lip

12. 11. 19 7:40:32]

Týna Barbershop: Kafe bych dala rada ale nejsem v Nuslích ale doma a jedu jeste na butovice na úřad a k doktorce, donutila jsem se i se probudit takhle brzo aby jsem tam byla mezi prvnima. Takze bych ti opet nerada slibovala ze to stihnu 🤔

[12. 11. 19 7:42:01]

EH: Dobre. Ja budu ve meste, tak si napiseme, jak jsi na tom s casem? 🤔

12. 11. 19 10:19:48]

Týna Barbershop: Jak jsem predpovidala tak jen tak tak budu na cas v praci 🤔🤔

[12. 11. 19 15:00:45]

EH: Tak to mam vse odevzdany, snad v poradku! Pujdeme si po praci nekam sednout a pak podle nalady?:)

[12. 11. 19 15:03:29]

Týna Barbershop: Kuk, tak to gratuluji a drzim palce jsi sikovna a verim ze mas velkou šanci 🤔

[12. 11. 19 15:04:18]

Týna Barbershop: Asi nejsem uplne pripravena byt dneska jeste po praci mezi lidmi. Uz tak je pro me narocne se dneska pretvarovat a je to dost náročné 🤔

[12. 11. 19 15:04:49]

Týna Barbershop: Ale myslim ze zitra bych uvitala kulturu.potrebuju ji jako sul

[13. 11. 19 4:13:36]

EH: Dobre rano, pokud te trapi spanek 🤔

[13. 11. 19 10:25:19]

EH: S jakou naladou zatim dnes? 🤔

[13. 11. 19 10:52:14]

EH: Budu rada, pokud se dnes budeme moct videt. od patka do nedele jsem v Mnichove

[13. 11. 19 12:11:27]

EH: tak to bude další časová proluka. 🤔 **Já teď sedim v kavárně a řeším papírování s minulým bytem**

[13. 11. 19 15:23:58]

Týna Barbershop: Moc práce a bez pauz na obed. Je chaos. Porad jsem dost unavena. Takze to nedam dneska nezlob se 🤔

[13. 11. 19 15:32:27]

EH: pro me je to tezssi a tezssi opravdu bych nejaký cas s tebou potrebovala, treba jen na chvili

[13. 11. 19 18:54:43]

EH: Jsem kousek od Barbershopu, tak by mi bylo lito se nestavit 🌿

NÁVOD NA PŘEŽITÍ

Určitě jsem nebyla kousek od tebe náhodou. Další z bezcílných dnů. Vstávám brzo ráno, jako náměsíčná odbydu všechny rituály. Vyležám ven. Otevírám kovovou branku, co se nedá zavřít bez hlučného zaklapnutí. Jdu pěšky z Hanspaulky do centra. Vždycky po několika metrech vyndávám z kapsy mobil. Nic. Moje zprávy jako by byly odesílaný do černý díry. Nerozumim ničemu. Ničemu nerozumim. Funguju na setrvačnost. Funguju díky svoji trpělivosti. Funguju, protože jsem, nebo se snažím, být chápavá. Nefunguju už nějakou chvíli. Od ničeho k ničemu. Dávám si hloupý a nesmyslný cíle. Vymejšlim si nesmyslný a hloupý cíle. Třeba jako:

1. až se probudíš, vydej se z Hanspaulky do centra
2. dej si cigaretu vždycky až po nějakym, v hlavě vizualizovaným úseku
3. v centru si dej kafe a pusť si písničky do sluchátek
4. koukej při tom do mobilu a nesmyslně scrolluj, kde co nového
5. zkus obepsat kamarády, ty, co by mohli mít dnes eventuelně čas
6. buď trpělivá, protože víš, že i oni odepíšíou za dlouho - je brzo ráno
7. bojuj s marností a nechutí do čehokoliv

Co je moc? Co je málo? Kdy jsem necitlivá? Kdy jsem citlivá? Jsem vlezlá? Jsem málo chápavá? Potřebuješ prostor? Jakou má mít ten prostor dýlku? Buď citlivá. Buď silná. Buď poskládaná. Nebuď rozložená. Najdi si ještě něco, co ti dělá radost. Neunikej v 16h do postele. Nechtěj to zaspát a opakovat znova. Pokus se to zvrátit. Napiš další sms. Zkus zavolat. Zkus bejt trpělivá. Nekoukej na mobil. Běž se odreagovat. Nebreč na sebe do zrcadla v posilovně. Neukončuj to dřív, než máš odcvičeno. Jdi se odreagovat. Jdi do kina. Neodcházej z kina dřív, než skončí film. Odcházim z kina ještě dřív, než film skončí. Nevymejšlej nesmyslný výjezdy z konečný na konečnou tramvají. Pokud brečíš v tramvaji, nasad' si brýle. Pokud to už nedáváš, vystup. Zpracuj v sobě všechen hněv, lítost, všechny otazníky. Uklidni se. Pokud to nezvládneš, vystup z tramvaje. Pracuj na sobě. Pracuj s emocema. Nech je sebou projít teprve, až vystoupíš. Navíc, musí to bejt zrovna

zastávka, kde nejsou lidi. Nech to bejt. Pusť to. Bojuj. Neodcházej bez boje. Netrap se. Běž radši spát. Zaspi to! Vyspi se! Vypni se! Ze zad na levej a pravej bok. Nemáš prášky. Neber prášky. Zejtra bude líp. Přesvědč myšlenkově samu sebe. Zejtra bude líp! Veříš tomu? Věříš mi? Věřim ti? Naděje s každým dalším dnem. Bude líp. Utři slzy. Utři slzu. Zatni zuby. Pusť si vážnou hudbu. Vypni mozek. Odlož mobil. Třeba v průběhu toho, co budeš spát, napíše. Dovol si usnout. Až se probudíš, bude tam zpráva. Třeba. Naděje v každym dalším ránu. Bude to dobrý. Uvidíš. Všechno je fajn.

ZPĚT Z MNICHOVA

[18.11.19 10:59:23]
EH: 😊dobře rano 😊Jak se citis? Jsem zpět z vyletu. bylo to hrozne fajn. Mela bys dnes naladu na nejaky prijemny program?:)

[18.11.19 11:42:57]
EH: Mate dnes nejaky to nataceni vid? Tak kdybys mela potom naladu vypnout:) nebo jen dej vedet, jak jsi na tom, mm?*

[18.11.19 11:45:00]
Týna Barbershop: Ahojky, dpbre ranko. Jj dneska od 3h to mame. Bude to az do vecera a vecer jdu s mamou a sestrenici na koncert kmetoband do Roxy. Uz to mame dlpuho koupene ty listky. Ikdyz se mi tam s nima nechce, tak se i tak tesim na jejich vystoupení. Mam je rada od malinka

[18.11.19 11:45:36]
Týna Barbershop: Je to od 19h a natáčení do 18.30 takže sama nevím jestli to stihnu. Kdyz by se to protahlo.

[18.11.19 11:47:28]
EH: Dobře 😊a jaky byl vikend? Podarilo se dostat prostor a cas pro sebe?

[18.11.19 11:48:02]
Týna Barbershop: Jooooo 😊😊konečně se podarilo. Bylo to moc fajn. Udelala jsem si veci pro sebe, tak jak jsem chtela

[18.11.19 11:48:06]
Týna Barbershop: A co tvuj vikend?

[18.11.19 11:52:03]
EH: To je dobre! 😊ja jsem se mela moc fajn! Uvedomila jsem si jak me dokaze povzbudit tohle vytrzeni z Prahy a ze je to asi neco co cas od casu potrebuju taky na nejakou vnitřní ocistu, chodili jsme po meste navstivili spoustu galerii pak jsme dokonce byli i na nejaky sileny techno party 😊ale fakt super... myslela jsem casti na to, jak bych se v tech galeriich chtela prochazet s tebou, sdilet tyhle chvile s tebou a povadat si o tech jednotlivch vecech:) hrozne hezky prostory, cely s cistou hlavou a myslenkama.

[18.11.19 13:27:24]
EH: Me ted skoncilو taky jedno nataceni, kdyztak muzu nekam dojet na rychlo kavu caj, ale nevím jak jsi na tom?

[18.11.19 14:02:45]
Týna Barbershop: Nn nestiham 😊

[18.11.19 14:02:51]
Týna Barbershop: Uz jedu do prace

[18.11.19 20:45:38]
EH: Dej potom vedet, jak jste si koncert uzily a jake bylo nataceni?

[19.11.19 10:30:50]
EH: Ahoj, dnes uz se muzeme potkat?

[19.11.19 14:20:45]
EH: Tyno, asi se zase potrebuju trochu vic rozepsat, abych ze sebe dostala co ve me je a hlavne abys ty vedela, jak to mam. Hodne se trapim a boli me tohle odsouvani naseho potkani se, jsem z toho smutna a cejtím se bezmocna a sama. Nerozumím tomu, proc to stale neni mozny potkat se. Rozumím ze je toho hodne a stale se neco resi, ale v tom vzathu nejak musi fungovat oba i pres vsechny veci co se dejou kolem nas. Ja jsem tu pro tebe, zalezi mi na tobe, na nas, na tom celem a proto je to pro me tezky a necejtím se funkčne a dobre. Trapím se. Je to dlouha doba co se nam to stale posouva

a odklada a uz je to moc. Proto se ptam, kdy se teda muzeme potkat? Cejtím se, ze se vtiram a resim to nejak sama, jakokdyby ti to bylo jedno, verim ze asi neni, ale takhle na dalku a po zpravach ve kterych nejsi sdilna ani moc nekomunikujes neni zrejmy, jak jsi na tom, jak ti je, co je pro tebe dulezity. Ja to ted na zaklade zprav muzu chapat jenom jako ze je ti to jedno a jestli je ti to opravdu jedno a radeji to budeme stale odsouvat a byt k sobe „cizi“ tak je to problem. Ja takhle nemuzu fungovat. Mam te moc rada, vic nez to a rada bych abysme se k tomu nejak postavily celem. Nenechavaly to flegmaticky plynout. Je pro me dulezity o vztah pecovat a rozvijet, byt pro druhyho at mu je jakkoliv a abych se ne nej mohla spolehnout a mit duveru. Nemyslim to vyhocene ve smyslu psat si 24h denne videt se kazdou minutu co to bude mozny - ale tahle nase situace je zas nejaky druhý extrém.

[19.11.19 14:25:44]
EH: Bylo by mozne, si rict, jaky den bysme se mohly nejak na pevno potkat?

[20.11.19 10:14:35]
EH:?

[21.11.19 9:54:43]
EH: Dobře rano 😊odpocinuta?

(Tvoje přehnané a okamžité reakce na to, když si píšeme o tetování a laseru. Z tvých rychlých reakcí a přehnaných smajlíků usuzuju, že už je to s tebou lepší. Nepopírám, že i přesto ti přestávám rozumět. Už asi nedokážu odhadnout kdy co napsat, co ti napsat, co se zrovna hodí, jak to cejtíš, jak se cejtíš. Jsi nečitelná. Nevím jakou „strategii“ vymyslet, abych nás hodila zpátečkou do času, kdy to bylo všechno bez problému. Nemam strategii. Jsem k tobě jen upřímná.)

[25.11.19 15:30:09]
EH: Pise mi Sergej:Hele jestli mi necha uplne volnou ruku s tim ze to budou abstraktni tvary a hodne cerne tak jsem to ochote udelat za doooost levno

[25.11.19 16:03:09]
Týna Barbershop: 🙌 😊

[25.11.19 16:03:24]
Týna Barbershop: Necham ho delat co chce, vsak tak jsme domluveny 😊

[25.11.19 16:03:37]
Týna Barbershop: Ale to mi moc nepomohl o představě 😊

[25.11.19 16:58:34]
EH: tak pry by to videl na 2 sezení a každý sezení teda 2000,–

[25.11.19 17:05:16]
Týna Barbershop: 😊

[25.11.19 17:05:21]
Týna Barbershop: Jenom 🙄

[25.11.19 17:06:03]
Týna Barbershop: Tak to jsem čekala vic. Vsak ja mu za to jeste dam benefit treba strihani treba. Tak to беру... A uz neco vymejšli? Jsem strasne zvedava 🙄

[25.11.19 17:06:07]
Týna Barbershop: 😊😊😊

[25.11.19 17:07:05]
EH: vymejšli! joo ta cena je super :) ted to tady zrovna spolu konzultujeme a posila mi co si o tom myslim O:) a shodujeme se v napadech

[25.11.19 17:07:32]
Týna Barbershop: 😊😊😊🙄

[25.11.19 17:07:48]
Týna Barbershop: Das mi taky nahled k nakouknuti? 😊😊😊

[25.11.19 17:07:53]
Týna Barbershop: Boze to je adrenalin uz ted pro me... 😊😊Libi se mi to uz ted. 😊

[26.11.19 9:21:28]
EH: Dobře rano 🖤 😊

[26.11.19 9:24:48]
Týna Barbershop: Dobře dobře. Tak ja jdu na to 🖤 🖤

[26.11.19 9:26:56]
EH: Takže laser nakonec vysel dnes? 😊

[26.11.19 9:29:24]
Týna Barbershop: Ano ano, uz jsem tady, tak mam trochu bobky ale uvidime

[26.11.19 9:30:23]
EH: Jee, dej vedet 😊! To zvladnes!

[26.11.19 9:30:59]
Týna Barbershop: Pavel moc nemluvitak to nepřidá 😊

[26.11.19 9:43:12]
EH: Koukala jsem ze dnes vecer je nejaka oteviraci akce vystava, vernisaz v meetfactory, ja bych sla, chtelo by se ti?:) pripadne jsou zase nejaky film festivaly... a mohli bysme nekde sednout a objednat si ted vikend, at mame klid

[26.11.19 10:05:13]
Týna Barbershop: Nikdy víc. 😊

[26.11.19 10:06:05]
Týna Barbershop: Tak uvidime vecer?

[26.11.19 19:35:30]
EH: Noo, jak to mas tedy?

[26.11.19 19:41:58]
Týna Barbershop: Prolin ted jsem skončila a pojedu domu, dost me to boli a dneska jsem unavena. Alex mela taky divny den. A anezka lezi ma asi zanet ledvin

[26.11.19 19:42:49]
EH: Dobře, me to fakt mrzi

[26.11.19 19:45:01]
EH: Ja se na tebe vzdycky tesim chci byt nejaky cas s tebou a jestli ty to tak uz nemas, tak mi to ale rekni? Je tezky uverit tomu ze ti na tom zalezi

[26.11.19 19:47:04]
EH: Uz jen tím ze mi ani na nic nereagujes, tak ja nevím, budme k sobe prosim primy. ocením když napises jak to cejtis

[26.11.19 19:50:00]
EH: Napises na to neco?

[26.11.19 19:55:02]
EH:?

[26.11.19 20:02:06]
Týna Barbershop: Elisko muzes me nechat chvilku vydechnout?

[26.11.19 20:02:49]
EH: Ano, ale muzes me odpovedet

[26.11.19 20:11:45]
Týna Barbershop: Co presme myslis?

[26.11.19 20:13:05]
EH: Na to co jsem psala vys

[26.11.19 20:52:33]
EH: Ne?

[26.11.19 22:59:08]
Týna Barbershop: Ja myslela ze vcera stacilo?

[26.11.19 22:59:45]
Týna Barbershop: A ze jswm ti rekla ze se uvidi jak dnesla vecer?

[26.11.19 23:00:03]
Týna Barbershop: Jaa fakt tohle nedavam

[27.11.19 0:27:24]
EH: S tím ze se uvidi vecer- chapu, ze to nebyla jistota, ja spis reflektuju jak to je v tom delsim casovym objemu. A vcera... rada jsem ze jsem te videla, ze jsme si neco rekly, ale ze kdybych se tam nezjevila, tak je to asi porad stejny a rozumím tomu jak jsi povídala o rodine a jsem rada ze jsi povídala, ale jinak vlastne nevím.moc se toho nereklo na to, abych sev tobe zorientovala. Vis me to jen prijde hrozne divnej skok, z toho co bylo predtim mezi nama a co je ted, tak se snazim tomu porozumet a to jde nejvic když vim co cejtis

[27.11.19 19:58:22]
EH: Prolin. Uz to nebudeme omilat. Jaky jsi mela dnesek?

JE TO... JE TO?

[28. 11. 19 17:04:49] EH: Ahoj? Nemrkneme na ty moznosti vyletu? jestli to plati :) aa jeste mama se pta jestli s nami muze pocitat pristi nedeli na tu její oslavu?
[29. 11. 19 11:16:14] T ýna Barbershop: Ahojky, koncim dneska v 17.15 tak nedame veceri?
[29. 11. 19 11:16:40] Týna Barbershop: Zitra dopoledne mam jeste zakaznice 2
[29. 11. 19 11:34:00] EH: Jojo dame 🍷
[29. 11. 19 12:08:59] Týna Barbershop: Ja bych chtěla do kina na Adamsovu rodinu
[29. 11. 19 12:10:53] EH: Tak pujdeme! 🍷
[29. 11. 19 14:47:42] Týna Barbershop: Tesim se na vecer!
[29. 11. 19 15:14:41] Týna Barbershop: Od kolika? 🍷
[29. 11. 19 15:15:08] Týna Barbershop: Ja bych nerada nějak pozde. Jsem unavena 🍷
[29. 11. 19 15:15:11] EH: Nebo pak ta komedie ve Svetozoru 18:15 ma necely 2h a horor v 18:50 ve Slovanskym a ten ma 2 h a pul
[29. 11. 19 15:24:40] Týna Barbershop: Klidne tu komedii?
[29. 11. 19 15:24:42] Týna Barbershop: 🍷
[29. 11. 19 15:26:44] EH: Ok! :) dlouho jsem zadnou nevidela. Tak ja to koupim? At to pak neresime

Nepamatuju si, kde jsme se sešly, ale překvapivě sešly. Už jsem skoro nedoufala. Jsem vlastně nervózní. Ty taky. Jsi docela vykulená. Před kinem jdeme do čínský restaurace. Neumíme se bavit. Já se vlastně chci ptát jen na rodinu a taky na to, jak jsi na tom. Co se dělo, když jsme se neviděly? Jak se vlastně máš? Koukáme na sebe. Když se usměju, nerozumíš. Jsi vyděšená. Vyloudíš taky úsměv. Kung pao? Jestli si to dobře pamatuju, dala sis tohle jídlo. Vizuálně stejný jako všechno ostatní z „meníčka“. A vlastně asi i chuťově. Dala jsem si zelenej čaj. Přinesli malinkou, ale objemnou konvičku. Děkuju. Docela mě uklidňuje pít z tohoto kalíšku. Bavíme se uplně mimo. Cejtim se jako na svym prvním

rande v životě, kdy jen to jen trapný, ani jednoho to nebaví a celý to probíhá jen ze slušnosti, protože už jste se přece sešli, takže se nemůžete rozloučit hned. „Hele, mají tady v akváрку ryby.“ „Hm?“ nemůžeš to vidět, protože jsem za rohem, kam vidím jen já. Pochopíš a nakláníš se směrem kam koukám. „Nevypadaj moc živě...haha.“ „Ne, no. tak ono je to tady celý takový-“ rozhlížím se kolem sebe. Je tady překvapivě spousta lidí, ale je to místo, kam rozhodně na „rande“ nechceš. Přemejšlim nad tím, jak mě mrzí, že jsme tady, když to jak na mě, tak asi na tebe, působí takhle. Jídlo nedoříš. Já ho po tobě nedojídám. Platíš a odcházíme do kina. Už to máme tak tak na čas. Jdeme předtím na wc. Nemáme si co říct. Jsme zaražený. Přijde mi to moc citlivý a já nevím, co si můžu dovolit. Jsem teda spokojená s tím, žeš mi dovolila bejt s tebou. Zdá se mi to v tu chvíli jako nejvíc. Jen sdílet bytí. O to víc, když je ti na hovno. Sdílej to hovno se mnou. Když se rozdělí na dvě části, budeš to mít lehčí. Celý to probíhá docela v tichosti. Potkáme se u umyvadla. Vracím se do kabinky utrhnout papír na usušení rukou. Papírové trhací ubrousky došly. Kopíruješ moje počínání. Střetneme se v kabince. Házíš úsměv a rychle mě políbíš. Dost mě to překvapí. Hodně nečekaný. Bude to fajn, říkám si. Film moc nevnímám. Vnímám jen to, jak se na mě lepíš, hladíš mi levý předloktí a pevně se ho držíš. Když se na tebe podívám, rychle se na mě podíváš taky. Vyděšená. Koukáš na mě hrozně ustrašeně. Smutně. Jsi smutná. Držíš pevně. Po ruce mě hladíš rychle. Vysvětluju si, že je ti fakt špatně a teď jsi ráda, že na to nejsi tak sama. Chceš pusu. Vyměníme si polibky. Hrozně smutně se na mě díváš. Rozloučíme se unaveně s tím, že jdeme spát každá k sobě. Nastupuješ do tramvaje č.6. Políbíme se. Zamáváme si. Vcházím do metra.

[29. 11. 19 20:59:00] EH: Dobrou noc 🍷 a dekuju 🍷
[29. 11. 19 21:00:34] Týna Barbershop: Ja dekuju sladke sny 🍷
[02. 12. 19 9:41:38] EH: Dobre rano 🍷👤
[02. 12. 19 9:44:30] Týna Barbershop: Dobre ranko 🍷, jak se mas? Ja jsem konečně doma 🍷🍷

[02. 12. 19 9:45:59] Týna Barbershop: Vcera jsem prospala cele odpo a vecer, bylo to vycerpavajici. Byla Nataalka a Adamek u nas a asi nejsem pripravena na vice deti v domácnosti 🍷. Tak jsem spala x hodin. A ted dorazila k sobe domu konecne.
[02. 12. 19 9:46:03] Týna Barbershop: Co ty?
[02. 12. 19 9:56:50] EH: Ja jsem mela trochu ctenarskej vcerejssek:) docetla jsem nejaky knizky co jsem chtěla, sepsala si par veci do skoly. pak jsem se byla mrknout na takovym mini kniznim veletrhu nejakyh alternativnich nakladatelu a vecer jsem byla v divadle - lvyt pritel tam mel predstaveni, tak se me ptala, jestli nezajdu... takze vcerejssek byl dobry 🍷 Verim, ze to bylo narocny, spousta energie a chaosu a slov, predpokladam 🍷🍷 Ale meli jste se fajn? Odpocinula? Nebo se jeste cejtis, ze potrebujes :)
[02. 12. 19 10:02:26] Týna Barbershop: Spis to bylo náročné ze jsem se konecne odhodlala a promluvila jak na sestru tak pote i na mamu.
[02. 12. 19 10:04:17] Týna Barbershop: Takze se citim o milion procent lepe. Snad jim to něco malo dalo. A kdyz ne tak asi zavru sve dveře. Tak snad vyhrožování pomohlo aby se zamyslely. Bylo taky co řešit. Ted si tady doma poklidim a budu dobra. Citim se opet vic a vic jako clovek
[02. 12. 19 10:04:47] Týna Barbershop: Jsem rada ze si mela tak pestry den 🍷 co to bylo za divadelni predstaveni?
[02. 12. 19 11:16:00] EH: Chces byt dnes v klidu, nebo neco podnikneme? 🍷
[02. 12. 19 12:59:53] Týna Barbershop: Asi potrebuju byt v klidu. Anezka konecne odesla, s ni to ted uz taky neni jednoduchý 🍷
[02. 12. 19 13:04:03] EH: Dobre 🍷 ja to mam dnes zase trochu volnejsi, takze kdyby jsi cokoliv potrebovala nebo mela na neco chut, muzu neco privezt, ale kazdopadne, doprej si klid*
[03. 12. 19 0:11:43] Týna Barbershop: Mohla by si mi dat nějaký status at se mi obkednavaji lidi?
[03. 12. 19 0:12:15] Týna Barbershop: Zitranic moc 🍷 nevim co se deje
[03. 12. 19 7:30:16] EH: Uz to nadhazuju 🍷
[03. 12. 19 16:52:16] EH: Po práci letíš domů, nebo si chceš jít na chvíli někam sednout? :)
[03. 12. 19 18:34:43] Týna Barbershop: Letím pro Nataalku 🍷
[03. 12. 19 18:37:50] EH: Aha 🍷 A ja myslela na nejaky postelovy valeni se 🍷
[04. 12. 19 18:34:51] EH: Ahoj, ted do konce tydne resis Nataalku? Jestli nechces jit zejtra ve 20 na ten Karoliny film, nebo si udelat klidnej vecer
[06. 12. 19 9:04:53] EH: Dobre rano 🍷

[06. 12. 19 19:23:54] EH: Kdybys chtěla, zitrek odpo mam volnej a muzu ti byt k ruce v kadernictvi:)
[06. 12. 19 19:47:24] EH: Mas to asi stale psychicky a fyzicky narocny, tak jestli alespon tuhle drobnost pro tebe muzu udelat a kdybys mela zitra cas i po praci, tak si vymysli jaky bys chtěla vecer* at se mame lepe. ozvi se, mm?*
[07. 12. 19 8:49:42] EH: Dobre rano:) dneska je nejakej sveti vzduch, prijemny pocasi! Jak vyspala?*
[07. 12. 19 13:56:33] Týna Barbershop: Djeska je krasne pocasi 🍷
[07. 12. 19 13:59:19] EH: Ahaa, nejsi v kadernictvi?
[08. 12. 19 15:05:30] EH: Dobry den? 🍷
[08. 12. 19 15:09:32] EH: Zitra budu volat na ty stehovaky? Jestli nesezeneme jine auto. Dam to domluvit sva-tva adresa? At se to nalozi. rada bych to ale resila nazivo proto te tak uhanim a nerozumim zade tve odmlice
[08. 12. 19 15:09:56] EH: Potrebuju se s tebou domluvit na ruznych vecech
[09. 12. 19 21:25:57] EH: Jaky jsi mela den?
[10. 12. 19 7:19:35] Týna Barbershop: Nic moc, dobre ranko. Letim do skoly a pak do prace. Bylo toho hodně
[10. 12. 19 7:42:08] EH: Muzu byt nejak napomocna? Abys toho nemela tolik
[10. 12. 19 18:13:35] EH: Myslim na tebe
[11. 12. 19 10:10:25] EH: Dobre rano, porad jsi ve vleku udalosti, jak je ti? Mluvila jsem s majitelem bytu, v nedeli je to predani bytu ve 14h
[12. 12. 19 10:16:57] Týna Barbershop:?
[12. 12. 19 10:17:18] Týna Barbershop: Volas Anezce z nejakeho duvodu?
[12. 12. 19 10:18:50] Týna Barbershop: Je mi dobře, mam jen averzi na psani zpráv
[12. 12. 19 10:21:00] EH: Tak jak s tebou muzu mluvit?
[12. 12. 19 10:21:52] Týna Barbershop: Pomin vytocila jsem se, kdyz na me je neprijemna
[12. 12. 19 10:23:23] EH: Anezka, nebo ja?
[12. 12. 19 10:31:41] EH: Tak mi rekni, zavolame si, nebo se uvidime?

(Volání Anežce)

[12. 12. 19 10:54:37] EH:?
[12. 12. 19 11:13:26] Týna Barbershop: Zavolame, az bude dneska cas
[12. 12. 19 15:19:11] EH: Okk, tak po praci volame
[12. 12. 19 19:15:50] EH: Ozvi, jestli uz je klid)
[12. 12. 19 19:46:00] EH: Muzeme volat?
[12. 12. 19 20:09:34] Týna Barbershop: Ted končíme, alex semnou chce mluvit.
[12. 12. 19 20:09:44] Týna Barbershop: Byl to hrozny den a vsechno je spatne
[12. 12. 19 20:27:31] EH: Zavolame si az si promluvite?
[12. 12. 19 21:21:33] EH: Rada bych te slysela, muzeme?

DEN PŘED NASTĚHOVÁNÍM

[14. 12. 19 9:51:21] EH: Dobre rano
[14. 12. 19 9:54:03] EH: Dnes bych se za tebou stavila v kadernictvi
[14. 12. 19 10:25:52] Týna Barbershop: Dobre rano, sejdeme se, to urcite. Jen muzeme jinde nez v me praci?
[14. 12. 19 10:25:09] Týna Barbershop: Jelikoz jsem mela vcera velmi neprijemny vecer s rodinou, tak mam rozbitý oblicej a uz to bude tezke vysvetlovat. L
[14. 12. 19 10:25:53] EH: Uf, Týno, sejdeme se urcite ano? Hned jak budes moct odejit z prace a ja nekde pockam. Napisu kde budu.
[14. 12. 19 10:27:18] Týna Barbershop: Budu končit kolem 17h. Mam praci navíc.
[14. 12. 19 10:27:35] Týna Barbershop: Ale ano, napis kde budes.
[14. 12. 19 10:27:57] EH: Dobre, budu s tim pocitat. A napisu kde jsem.
[14. 12. 19 10:28:59] Týna Barbershop: Ok
[14. 12. 19 16:59:34] EH: Tak v kasarnach?
[14. 12. 19 17:42:09] Týna Barbershop: Mam fakt depku.
[14. 12. 19 17:42:16] Týna Barbershop: Ted jsem skončila
[14. 12. 19 17:45:01] EH: Najdem se v kasarnach? Abysme to nemuseli porad resit ve zpravach
[14. 12. 19 17:48:17] EH: Jsem na ceste tam. Tesim se na tebe*
[14. 12. 19 17:54:28] Týna Barbershop: V kolik tam budes?
[14. 12. 19 17:54:46] EH: Do 15 min urcite
[14. 12. 19 17:54:59] Týna Barbershop: Ok
[14. 12. 19 18:12:25] Týna Barbershop: Kde te najdu?
[14. 12. 19 18:13:15] EH: Uvnitr
[14. 12. 19 18:13:19] EH: Kavarna

Sedám si do křesla v kasárenské kavárně. Vidíme se zase po... už ani nevím po kolika dnech. Už jsem pochopila, že když je ti špatně a všechno na tebe padá, nejsi schopná řešit povinnosti. Trochu psychologicky rozjímám nad tím, jakou míru citlivosti zvolit pro dnešní rozhovor. To, co jsi mi psala ohledně včerejšího večera je - strašný. Jsem napjatá, vážná. V hlavě jen otazníky. Pochybnosti o všem. Cejtím se dostatečně vyloučená z tvého spektra zájmu. Přemejšlim o tom, že až se nastěhujeme, budu tě mít „pod kontrolou“ a zvrátím tvuj stav do normálu. Chci, aby ti bylo dobře. Nechci, abys pendlovala mezi domem rodičů a bytem Anežky. Tam i tam je to na hovno. Všechno vygradovalo do nesmyslu. Stala ses hadrem a je s tebou vytíráno. Mam potřebu ten hadr vyprat, vysušit, pověsit a vyžehlit. Pečlivě ho složit do čtverce, nebo obdélníku. Vcházíš sklíčená se sklopenou hlavou. Roztěkaný pohled. Těžký udržet oční kontakt. Nejsi schopná. Tichounké: „Ahoj.“ „Ahoj Týno...“ pohladím tě po tváři, letmá pusa na pusu. Klopíš zrak. Cejtím z tebe stud. Vypadáš použitě. Vypadáš sežvejkaně. Bez výrazu, bez energie. Jsi dole. Hudba, co nehraje až tak nahlas, se i přesto zdá bejt dost rušivá. Navrhuju, abysme si sedly trochu stranou. Pryč od hudby, pryč od lidí. „Jak je ti? Jak se máš? Já vim, že to je asi uplně nevhodný se vůbec ptát, ale... nedá mi to, zajímá mě to...“ Stále se sklopenou hlavou a pohledem někam na zem odpovídáš: „No na hovno Eliško, není mi vůbec dobře, nevím ani co ti mam říct...“ „Tak, já nevím, nic moc nevím, já nevím... Chceš mi říct, co se včera stalo?“ „Asi o tom nechci ani mluvit...“ Chvilí mlčíme a já na tebe jen upřeně koukám. Jsi hrozně nervózní a cejtíš na sobě muj pohled. „Co je, co na mě tak koukáš?“ ustrašeně odpovídáš. „Dlouho jsme se neviděly, vidim tě upřímně ráda po takový době..., vždyť o tobě nic moc nevím...“ „Já vim Eliško, promiň, vim, že jsme se dlouho neviděly. Taky tě ráda vidim.“ „Tak co se pořád řeší, pořád je to o rodině, Natálce... ten děda, je toho na tebe hodně?“ „Jo, včera jsme měly scénu s mámou, ta slovenská piča mě napadla...,“ koukneš na mě, zasměješ se tomu „- poškrábala mi obličej těma svejma

gelovejma nehtama, přetahovaly jsme se ve dveřích. Vyměnily jsme si nějaký názory a takhle to dopadlo...je mi strašně...“ Nevím, co na to říct. Je to strašný. „Chápu, to je hrozný, ale já jsem tady i od toho, abysme tohle třeba mohly probrat, nebo, aby se takovýhle věci už prostě neděly. Pokud nechceš mluvit o rodině, chápu, nemusíme to rozebírat, chápu, že je to celý složitý a nic mi do toho není, nebo to prostě nechceš řešit, ale teď už to může bejt asi jen lepší. Zejtra převezmeme ten byt, tak se tě chci taky zeptat a domluvit se, jestli objednávat nějaký to auto, jestli toho máš hodně, potřebuješ pomoc?“ „Né, to je dobrý, já toho moc nemam a kdyžtak řeknu Anežce, jestli mi to hodí autem...“ „Dobře, ale kdyžtak dej vědět...“ Koukáš před sebe, usrkáváš kafe. Jsi vygumovaná. Bezduchá. Chytám tvoje oči. Plný strachu. Leknutí. Hrůzy? „Dobře,“ koukám se na tebe upřeně dál a nesjedu pohledem, naopak, držim, fixuju: „když se teda nechceš bavit o tý celý situaci, co se řeší, chápu, je to nepříjemný, nechme to bejt, ale můžeš mi alespoň říct, jak se cejtíš ty? Co se v tobě odehrává, co cejtíš?“ Zatneš zuby. Zavřeš oči. Bleskově je otevřeš. Koukáš do prázdna před sebe. „Já nevím, mam fakt depku...“ „Jen mi řekni, co je v tobě, co cejtíš, možná, když to takhle řekneš nahlas, bude ti líp...“ Nedáváš to. Trochu se chvěješ. Zlehka se houpeš na zadku. „Já nechci Eliško, nechci to říkat, když to řeknu, tak si tím přiznám nějaký věci a to vůbec nechci...“ „Možná...,“ chci bejt citlivá a chci, abys to pochopila správně, srdečně. „Možná je načase si ty věci právě přiznat...“ Houpeš se na zadku. Upřeně zíráš před sebe. Uráží mě, že vytahuješ mobil a něco do něj rychle ťukáš. „Mě je fakt špatně...“ „Píšeš Anežce?“ „Jo, zjišťuju, jestli budou doma, chci jet domů.“ „Aha...“ „Můžu jít?“ Překvapí mě tahle otázka. „No, jasně, když je ti špatně, běž si domů asi lehnout a zejtra to nějak vyřešíme...“ Odcházíme, jdeme mlčky vedle sebe, ale nemáme stejnou cestu. „No, já jdu na tramvaj, ty jdeš taky?“ ptám se tě.

„Ne, jdu jen kousek s tebou, koupim si tady cigarety, chceš taky?“ Vcházíš do večerky. Stojím venku a kouřím. Ožila jsi. Cejtim z tebe najednou alespoň nějakou energii. Stojíš naproti mě s mobilem v ruce.

„Tak já pujdu Týno a zejtra, jo?“

„Jo,“ usmíváš se: „jo, počítám s tím, budu dobrá.“

Dáváme si pusy. Obejmeme se.

„Bude to dobrý...“

Objednala sis Bolt. Máváme si. Mizíš mi z dohledu.

Ztrácím se do tmy. Jsem otupělá a vygumovaná.

STĚHOVÁNÍ

Neděle 15. 12. 3:23

KRISTYNA SMS: Elisko nezlob se na me...mam ci me ale ja dslimA nemuzu stěhovat.mamam easa a Co? 4:04

Nerozumim zprave 4:11

8:10

Ses si vedoma toho, ze jsme byly na necem domluveny, ja s tim pocitala a udelat mi tohle v den stehovani, to je opravdu strasny. Na byte jsme vedeny obe.

Jak to udelame financne? Ja na to nemam.

Odstehovat se musim, dnes jde po me do bytu Tomas... stydim se, ze bych mela ted rict rodine o tyhle situaci a chtit po nich penize a cejtim se strasne. Strasne psychicky dole. Ja se nemuzu pretvarivat pred okolim, neumim to a ted tohle rict rodine a blizkym, je mi spatne...

Asi sis pres to vsechno co resis ty vubec jeste neuvedomila, ze tady byl a je clovek co te ma vic nez rad a cely tadyto obdobi kdy si resis veci a uzaviras se a kasles na vsechno, vsechno ti je jedno- uplne nesmyslne a je to jen cesta do pekla.a to ze si myslis ze si silna, sama vis ze davno neni situace pod kontrolou a ja jsem tady byla pro tebe, vzdycky, ve vsem ale mozna na to nejsi zvykla a neumis pracovat s tim, kdyz te ma nekdo uprimne rad. Radsi se sebou nechlas cloumat a psychicky a fyzicke se nekde sdirat, dobrovolne se nechavat vyuzivat. jsem zvedava jestli ti dojde jak moc jsi me psychicky dostala dolu, protoze ja te mam vic nez rada, neni mi vubec jedno v cem jsi jak se citis a tohle je proste strasny. Ja ted kvuli tomu nemuzu vubec fungovat. Nemam na byt nejsem schopna dennich ukonu. Prober se. Schvalne kdy ti to dojde.

Tak mi rekni, jak to chces ted resit ten byt?

Stěhuje mě kamarádka ze školy. Přijela autem. Pomohla mi naložit všechny tašky a krabice. Má dobrou náladu. Směje se. Ještě předtím než dorazila, jsem vykouřila xy cigaret. Jako duch chodím malinkým hanspaulským bytem. Koukám na sbalený věci. Slzy jsou jen tečky za větama...a naděje umírá poslední. HaHa. Dojedeme na adresu Křížíkova 66. Nenechám

si pomoci vyložit věci. „Moc děkuju, fakt, už to zvládnou.“ Auto mizí.

Usměvavej majitel mi pomáhá tahat tašky a krabice nahoru.

„Tak, takhle všechno?“

„Jojo, to je všechno.“ snažím se mu opětovat dobrou náladu.

„A jen se zeptám, budete tady teda dvě?“

„No, je to trochu složitější, myslíte, že vám můžu dát vědět večer?“

Pochopil, dál se už neptá.

„No jasně, úplně v pohodě. Tak všechno máte a kdyby cokoli s bytem, volejte.“ Potřeseme si rukama. Vyměníme úsměvy. Zaklapnou se dveře. Hodím pohled na všechny svoje věci. Beru do ruky mobil. Jí už psát nebudu. Je to marný. Je marná. Dohledávám telefonní kontakt na Anežku. Nemám, ale naštěstí funguje Facebookovej hovor. Volám Anežce. Asi třikrát to nechám vyzvánět. S telefonem v ruce koukám na šedej rozkládací gauč naproti. IKEA.

„Eliško? Co se děje?“ nechápavej Anežky hlas.

„Nevíš, kde je Tereza, já jen, že čekám v tom novým bytě a ona nedorazila?“

„Cože? Vy jste se měly stěhovat? O tom mi vůbec nic neříkala, jako, já nechci bejt...ale, já mam třeba informaci, že už spolu dávno nejste, takže mě překvapilo, že vůbec voláš? Ale ty vole, mě teď začíná všechno docházet...“

